

கலகி

இலவச இணைப்பைக்

கேட்டு

வாங்குங்கள்

KALKI 15.4.90 ரூ. 2.50

BHARAT

அறுபத்து மூவர் விழா!

-ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட்

நாளமுழுதும் புத்துணர்ச்சி நீடிக்கச் செய்யும்
ஒரே டியோடரண்ட் டால்க்

வெல்வெட் டீம் டால்க்
சர்க்கரைசு டியோடரண்ட் அடங்கியது.
நாளமுழுதும் உடலுக்கு புத்துணர்ச்சி
நாளமுழுதும் எலுமிச்சைமீன் நறுமணம்.
இவற்றுடன் இணைபிரியாதிருப்பீர் ஆம்.
இணைபிரியாதிருப்பீர் வெல்வெட் டீம்
டால்க்வுடன். அருகாமையில் கருதாதது.
அனுபவிப்பீர்.

மதிய

வெல்வெட்

டீம் டால்க் சர்க்கரைசு டியோடரண்ட் அடங்கியது.

விநாயகம் தான் கோதிரெஜ் சோப்ஸ் லீட்.

அருகாமை சுகம்!

திண்டுக்கல்லில் கலவரம் ஏன்?

இந்து முன்னணியின் மாநிலத் தலைவர் இராம கோபாலன் கூறுகிறார்...

கே: முஸ்லிம்களுக்குத் தனிவாகப் பாடுகின்றதைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று காலிதே மில்லத் முகமது இஸ்மாயில் சொன்னதற்காக அவரைத் தேர்துரோடு என்று சொல்கிறீர்கள். அவர் பெயரை மாவட்டத்துக்கு வைத்ததையும் எதிர்த்தீர்கள். காத்திரியும் ராஜாஜியும் கூட பாடுகின்றதைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவது நல்லது என்றுதானே உத்திரார்கள்...?

இராம கோபாலன்: கருணாநிதியின் குதர்க்க வாதத்தைத்தான் நீங்களும் கூறுகிறீர்கள். முகமது அலி ஜின்னா, காலிதே மில்லத், லியாகத் அலிகான் போன்றவர்களின் பிடிவாதத்தின் பேரிக்தான் தேர்துண்டாடப்பட்டது. காத்திரி, 'லெனின்' என்று வெண்ணைக்காரனைப் பார்த்துக் குரல் கொடுத்த போது, முஸ்லிம்கள் தலைவர்கள், 'லெனின், லெனின்' என்று கோஷம் எழுப்பினார்கள். நாட்டின் பல இடங்களில் தடைபெற்ற வகுப்புக் கலவரங்களையும் அதைப்போட்டிய படுகொலைகளையும் கண்ட காத்திரி, ராஜாஜி ஆகியோர் 'பிரித்துக் கொடுத்து விடலாம்' என்ற கசப்பான முடிவை எடுத்தார்கள். தேர்தலையையர்களுக்கு நடு தெருக்கடியைக் கொடுத்து, 'பிளாக்மெய்ம்' செய்வது போல் பாடுகின்றதைப் பிரித்துக் கொண்டு போனார்கள் அன்றைய முஸ்லிம்கள் தலைவர்கள். அதன் பிறகும் கம்மா இருக்க வில்லை. அன்று முதல் இன்று வரை பாடுகின்ற தமக்குக் கொடுத்து வரும் தலைவரின் எய்வோரும் அறிந்தவை. இன்று காஷ்மீரில் அது தொடர்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பாடுகின்றாண்களாகப் பேரா

டிய ஒருவர் பெயரை மாவட்டத்துக்குத் துட்ட வேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி. இன்று பாடுகின்றான் நம்மிடம் கிரோதம் பாராட்டாமல் தேர்ப்பாண்டையுடன் நடந்து கொண்டால், நமது அணுகுமுறையும் வேறாகத்தான் இருக்கும். நாங்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. எய்வோரும் சரிசமமாக அமைதியுடன் வாழ விரும்புவதுதான் எங்கள் நோக்கம். இப்போது கூட வள்ளல் சேக்காழி, செம்மதம்பிரிப் பாவவர், உற்றுப் புவவர் போன்றவர்களின் பெயர்களை மாவட்டத்துக்கு வைக்கப்படும், எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

கே: அமைதிப் பூங்காவான தமிழகத்தில் இந்து முன்னணி மதக் கலவரங்களை உண்டாக்குகிறது என்றும், வடக்கே பி. ஜெ. பி. பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் எழுச்சிதான் இந்து முன்னணியை வேகமாகச் செயல்பட வைத்திருக்கிறது என்றும் கூறப்படுவது பற்றி...

இராமகோபாலன்: 1981 - இல் இந்து முன்னணி தேர்தலுக்கெடுப்பட்டது. அப்போது பி. ஜெ. பி. மின் செல்வாக்கு என்ன? திண்டுக்கல் மாவட்டத்துக்குக் காலிதே மில்லத் பெயர் வைப்பதற்கு முன்பு, நாகப் பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு, காலிதே மில்லத் பெயரில் புதிய மாவட்டம் உருவாக்கப்படும் என்று எம். ஜி. ஆர். சொன்னார். அதற்கு அப்பே ஏன் எதிர்ப்பைப் பல வரிகளில் தெரிவித்தோம். பி. ஜெ. பி. மின் வளர்ச்சிக்கும் எங்களுக்குத் சம்பந்தமில்லை.

கே: உங்கள் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பாயும் என்று முதல்வர் சொல்லியிருக்கிறாரா?

இராமகோபாலன்: சாதாரணச் சட்டங்களின் மீது முதல்வருக்கு நம்பிக்கை போய் விட்டதா? பெரியாரிடமிலிருந்து புகிறாரா? அல்லது மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பாயாதா? இந்திய அரசின் கட்டணப்படி இயங்குகையில் பணியாற்றிவிட்டுத் திரும்படி இந்திய அமைதிப் படைகளை வரவேற்கச் செய்வாத முதல்வர் நமது ராணுவத்தையே அமைதித்திருக்கிறாரே. பாதுகாப்புச் சட்டம் இவர் மீதல்லவா முதலில் பாய வேண்டும்?

சத்திப்ப: பிரியன்

* கிழங்கு ஒரு வட்டி...

தாய்வுரும் பல்புக்
கில் பவனி வர,
மற்ற நாயன்மார்க்
கள், தொகையடி
யார்கள் தா ள் கு
தாண்டிப் பெ ரா ய்
விமாணத்தில் விடு
கலா வருகிறார்
கள். "இப்போது,
சாதி தூக்கக் கூலிக்
கும் ஆள் கிடைப்ப
தில்லை; பத்திரமும்
அதிக அளவில் முன்
வருவதில்லை. கிர
மமாய் இருக்கிறது"
எ ன் றா ர் கபாலி
கொவிலில் உள்ள
ஒருவர்.

"இது ஒரு
கொட்பு விடுபெற்ற
நிகழ்ச்சி!" என்
றார் மயிலைகொலி
லின் தீர்வாக அநி
காரியான ராஜநாய
கம். "நிகழ்ச்சி
வுக்கு மூன்று மாத
ம் முன்னாலிருந்த
விழா ஏற்பாடுகள்
ஆரம்பமாகி விடு
கின்றன. வாகனங்
களைப் புதுப்பி
ப்பது, விழா விட
இலக்கியப் பெருரை,
செசேரி நடத்த ஏற்
பாடுகளைக் கவ
னிப்பது, நிகழ்ச்சி
வுக்கு வரும் ஆயிரக்
கணக்கான பத்திர
களுக்குத் தேவையான
பத்திர
பல்து ஏற்பாடு
கள், குடிதண்ணீர்
வசதி, ககாதார

அம்சம் என்னவெனில், விடு கலாயின்
போது, நாயன்மார்கள் (விடுகலர்கள்) இறை
வனைத் தொடர்ந்தோ அல்லது, இறைவன்
தொடரவோ போக மாட்டார்கள். மாறாக,
இறைவனுக்கு முன்பே, ஆனால் இறை
வனை நோக்கியபடியே பின்னோக்கிச் செல்
வார்கள். இறைவனைத் தரிசித்தபடியே
நாயன்மார்கள் விடுகலா வருவார்கள்.

முன்காலத்தில் அறுபத்து மூன்று நாயன்
மார்கள் மற்றும் தொகையடியார்களை
தனித்தனியே விமாணத்தில் எடுத்துக்
கொண்டு வருவார்களாம். இப்போதெல்
காம், நிருலாசனம் பத்திர, நிருதாவுக்கரசர்,
கந்தரமூர்த்தி கலாபிகள், மயிலைக்கலாசகர்

வசதி, மின்சார வசதி ஆகியவற்றைச்
செய்ய அத்தத்த அரசாங்க அமைப்புகளு
டங் தொடர்பு கொள்வது என்று ஏகப்
பட்ட வேலைகள்."

"மயிலாப்பூர் அகாடமியின் வாலையடி
யர் சேவை பாராட்டுக்குரியது. அதன் உறுப்
பினர்கள் போலீஸாக்கு உதவியாய் இருந்து,
கட்டத்தாகக் கட்டுப்படுத்துவது, பத்திர
களுக்குத் தேவையான தகவல்களை அளி
ப்பது, குடிதண்ணீர் விநியோகம் போன்ற
வற்றைக் கவனிக்கிறார்கள்" என்றார் ஒரு
மயிலைவாசி.

"சென்னை தகவல் பெருத்திரனாய்
பத்திரங்கள் குழுவும் ஒரே நிகழ்ச்சி அறுபத்து

மூவர்தான். நான்கு மாடலிதிகளும், திருக் கோவில் சோபுரங்களும் ஐக்கி ஜோதிராய் இருக்கும். திறையக் கடைகள் மூலையக்கும். இரும்புப் பாத்திரங்கள், பிங்கான் ஜாடிகள், கைவளங்கள் என்று ஒரே கடைகள் மயம் தான்..." என்றார் வடக்கு மாடலிதிலில் நாம் சந்தித்த ஜாணலியம்மாள்.

"பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள், கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்துதல், போக்குவரத்தைச் சரி செய்தல், போன்ற பணிகளில் கமார் ஐந்து போலீஸ்காரர்கள் தவிர, சாரணர்கள், நேறாம் கார்டுகள் ஆகியோரும் கடு படுத்தப்படுகிறார்கள்" என்றார் மலையை சட்டம் ஒழுங்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜ கோபாலன். தொடர்ந்து அனுபந்துமூவர் உற்சவத்தில் போது நடக்கும் குற்றங்களை வரிசைப்படுத்தினார்: 1. பிக்பாக்கெட், 2. நகைத் திருட்டு, 3. சய் மசிக்.

"ஒலிபெருக்கிகள் மூலமாய் பிக்பாக்கெட்டுகளிடமும் தகைபறிப் பேர் வழிகளிடமும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும்படி அறிவித்துக் கொண்டே இருப்போம். சாதாரண உடைகள், கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் நின்று கண்காணிக்கும் காவல் துறை வீனர், சந்தேகத்துக்கிடமான பேர்வழிகளை நுணுக்கமாய்க் கவனித்துக் கைவர் ஈசையைக் காட்டும் போது 'கப்'பெனப் பிடித்து விடுவார்கள். பெண்ணிடம் தகை முறையில் நடந்து கொள்வோருக்கு முத் தூறு முதல் நாணூறு ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கப்படும். சென்ற ஆண்டு இந்த வகையில் கமார் நூறு வழக்குகள் போடப்பட்டன!"

"குழந்தைகள் தொகைத்து போவதும் வழக்கமாய் நடக்கும் விஷயமே! இதற்கென

போலீஸ் அல்ட் போஸ்ட்டில் பிரத்தியேகப் பிரிவு இயங்கும். பெற்றோரைத் தவற விட்டு விட்ட குழந்தைகளைப் போலீஸாரும், பொது மக்களும் அங்கே கொண்டு வந்து விடுவார்கள். விவரங்கள் கேட்டு அதை ஒலி பெருக்கியில் அறிவிப்போம். வருஷத்துக்கு இப்போன்ற கெஸ்கள், கமார் இருபது, இருபத்தைது வரும்" என்றார் ராஜ கோபாலன்.

இத்தக் கட்டுறையைப் படித்து வரும் உங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருந்தால் நிவாஸமாணே. அது, 'பூம்பாளைய என்ன ஆனாம்?' என்பதுதான்! உயிர் பெற்று எழுந்த அவன் திருஞானசம்பந்தரைத் திருமணம் செய்து கொண்டானா? அதுதான் இல்லை! ஞானசம்பந்தர் அவளுக்கு உயிர் தந்ததால் தந்தை போல் ஆகி விட்டேன்' என்றும் 'சரிவ ஆன்மாக்களும் உய்யும்படி இவனை உயிர்ப்பித்தேன்' என்றும் கூறினார். பூம்பாளையோ திருஞானசம்பந்தரை மணத்தால் திணைத்து விட்டதால் வேறு யாரையும் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பாமல் சிவத்திவானத்திலேயே கடுபட்டுப் பரம்பொருளுடன் ஐக்கியமடைந்தான். இவ்வாறு மிக எளிய ஒரு கதை மூலம் மிக உயர்ந்த நோக்கங்களை நமது மனத்தில் பதியச் செல்கிறது மலையை அனுபந்து மூவர் திருவிழா.

கட்டுரை: எஸ். சத்திரமெனலி

அட்டைமீதுள்ள அனுபந்து மூவர் விழாக் காட்சி வண்ணப்படமும் உள்பக்கத் திருவிழாக் காட்சிப் படமும்: உத்தராத்ர பட்டங்கள்: ரமணன்

விடுமுறையில் செவ்வோரின் ~ல்வாசத்தை அதிகரிக்கும்! அல்லது விடுமுறை அனுபவத்தை விட்டேயே தரும்!

புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

திருமண அழைப்பிதழ்

“சாவி” யின்

வாஷிங்டனில்
திருமணம்

400 வது
நாடகம்

13-4-90

கார்த்திக் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ் 15வது ஆண்டு விழா.

கார்த்திக் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ், 15வது ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு ஏப்ரல் 13ம் தேதி வெள்ளி மாலை 5.45க்கு நேரதான சபா அரங்கில் ஆசிரியர் ‘சாவி’யின் ‘வாஷிங்டனில் திருமணம்’ 400வது நாடகம், தமிழ் எழுத்தாளர் நலநிதிக்கு உதவும் வண்ணம் நடைபெறுகிறது.

நடப்பு: ரூட்டிக் கட்டேஜ் குழுவினர்

இயக்கம் : சுத்தவிராட் தவாரிப்பு : கோவை பத்து

மாண்புமிகு முதல்வர்

டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள்

தலைமை தாங்க அன்புடன்

இளைத்துள்ளார்கள்.

‘கவிவரக’ ஸ்வரகுத்து அவர்கள் பாராட்டுரை வழங்குவார்கள்.

சிறப்பு விருந்தினர்:

திரு எம். கோபாலகிருஷ்ணன்

(தலைவர் மற்றும் திரவாக இயக்குநர், இந்தியன் வங்கி)

பாராட்டுப்பெறுபவர்கள்:

ஆசிரியர் திரு சாவி

நாடக இயக்குநர் திரு கே.எஸ். நாகராஜன்

திரு பூர்ணம் விஸ்வநாதன், கோவை பத்து,

திரு சுத்தவிராட் முதலாளி.

பிசு: நங்கொண்ட வழங்குவோர் ‘தமிழ் எழுத்தாளர் நலநிதி’ என குறிப்பிட வேண்டுகிறோம்.

சிறப்பு அங்கம் : கொட்டு மேனத்துடன் திறந்த காரில்

‘ஜாம்-ஜாம்’ ‘மாப்பிள்ளை அழகுப்பு’ ஊர்வலம்.

10நாள் கோடை நாடக விழா : 20.4.90 முதல் 29.4.90 வரை.

விளம்பர உதவி :

ஸ்ரீராம் சி.கே.சி.

கிணங்கண்டைக்கல் பி.வி.சி.பி.ர.

கிணங்கண்டைக்கல் :

“கிணங்கண்டைக்கல்”

1, கிணங்கண்டைக்கல், கோவை-3,

தொலைபேசி : 473488/473532/473533/474457.

பூர்ணம் விஸ்வநாதன்
ஏன் சோடா பருகுவதை
நிறுத்தி விட்டார்?

நான் பம்பாய்க்கு சென்று நாடகம் நடிக்கும் பொழுதெல்லாம் சோர்வு அடையும் பொழுது சபாக்காரர்கள் என் சோர்வை தீர்க்க ஒரு அற்புதமான சோடாவை பருக கொடுப்பார்கள்! அந்த அற்புதமான சோடாவை பருகியவுடன் என் களைப்பு நீங்கி உற்சாகமுடன் நடிக்கத் துவங்குவேன். அந்த உயர்தா ... சோடா ஏன் சென்னைலில் கிடைப்பது இல்லை என்று வருத்தியதுண்டு. ஆனால் பம்பாயில் பிரபலமான அந்த அற்புத சோடா சென்னையிலும் தமிழகத்தின் குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலும் கூடிய விலையில் விற்பனைக்கு வர இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அந்த சோடாவின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன் அதுவரை நான் எந்த சோடாவையும் பருகுவதில்லை என முடிவு செய்துள்ளேன்.

அமரர் கல்கி

நினைவுச்
சிறுகதைப்
போட்டி - 1990

முதல் பரிசு ரூ. 1500
இரண்டாவது பரிசு ரூ. 750
மூன்றாவது பரிசு (இரு
கதைகளுக்குத் தலா
ரூ. 375 வீதம் ரூ. 750

ஆக மொத்தம் ரூ. 3000 பரிசு
களாக வழங்கப் பெறும்.

தவிர பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படும்
ஒவ்வொரு கதையும் ரூ. 125 சன்
மானம் பெறும். அறிமுக எழுத்தாளர்
களுக்குப் போனஸ் உண்டு.

● கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்
றும், இதற்குமுன் எந்தப் பத்திரிகை
யிலும் பிரசுரமானதில்லை என்றும்
உறுதிமொழி தேவை.

● அறிமுக எழுத்தாளர் எனில்
இதற்கு முன் எந்தப் பத்திரிகையிலும்
எழுதியதில்லை என்றும் போட்டி
முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை எழுத
மாட்டேன் எனவும் உறுதிமொழி நர
வேண்டும்.

● நடுவர் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்
துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்
தெடுக்கும்.

கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய
கடைசித் தேதி: ஜூன் 15.

● உறையின் மேல் 'அமரர் கல்கி
நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி'
என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

● பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதை
களைத் திரும்பப் பெறப் போதிய
அளவு தபால்தலை ஒட்டிய சுய
விலாசமிட்ட உறையைக் கதையுடன்
கூடவே அனுப்புதல் வேண்டும். பின்
னால் தனியே அனுப்பிப் பயனில்லை.

● கதைகள் கல்கியில் நாலு பக்கங்
களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம்.
ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டு
மானாலும் அனுப்பலாம்.

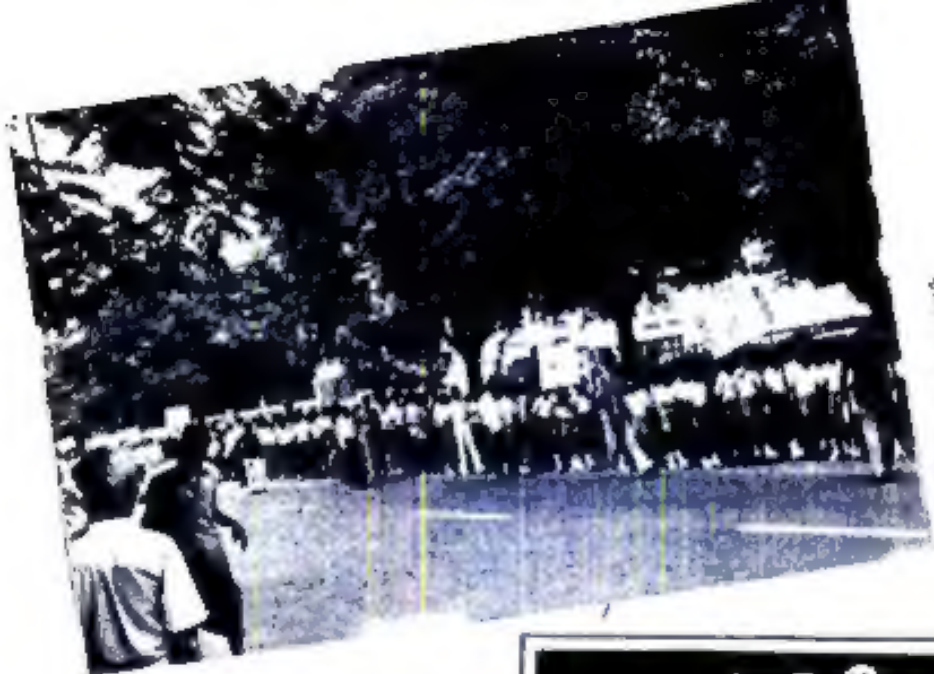
● எவ்விதக் கடிதப் போக்குவரத்
தும் கிடையாது.

● சந்தேகம் எழும் விஷயங்களில்
கல்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது.

● போட்டி முடிவும் முதல் பரிசுக்
கதையும் கல்கி ஆகஸ்டு 8 ஆண்டு
மலரில் பிரசுரமாகும்.

● எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உற்
சாகத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்து
ழைக்க வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர், கல்கி, சென்னை - 600 033.

பெரிய அளவில் நிகழ்ந்த கலாச்சார நிகழ்ச்சி

ஒரு பெரிய அளவில் நிகழ்ந்த கலாச்சார நிகழ்ச்சி. அந்த நிகழ்ச்சியில் பின்னணி மீல் உள்ள சென்னை பென்சன்ட் தகர் குடி மருப்போர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த ப. மோகன் கூறுகிறார்:

“கடற்கரையை ஒட்டிய நிலப்பரப்பில், பூமிக்ஷயில் குறிப்பிட்ட ஆழத்தில் கடல் சார்ந்த உப்பு நீர் பரவிக்கிடக்கிறது. அதற்கு மேல் தேர்வி திற்பது அருத்துவதற்கேற்ற நல்ல தண்ணீர். உப்பு நீரின் அடர்த்தியும் நல்ல தண்ணீரின் அடர்த்தியும் வேறு படுவதால் முத்தியதின் மீது வித்தியது என்னெனையப் போல விதத்து கொண்டிருப்பது சாத்தியமாகிறது.

காங்கிரீட் பிலுவலகமா? குடிந்தைகள் முங்காவா?

* டி. செ. ராமசுந்தரம்

* ப. மோகன்

“இந்தப் பிராந்தியம் முழுவதிலே குடி நீருக்கு இந்த நிலத்தடித் தண்ணீரத்தால் நம்பியுள்ளது. இப்பகுதியிலும் என்றில்லை. சென்னை நகரின் பிற பகுதிகளுக்கும் வாரிசில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வினியோகிக்கப்படுவது இந்தப் பரப்பைச் சேர்ந்த நிலத்தடி நீர்தான்.

“ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் உப்பு நீரும் நல்ல தண்ணீரும் கலந்து போய் விட்டால் அய்வனவதான். அதன்பிறகு குடிநீருக்கு வழியே விடவாது.

“சென்னை நகரின் இவ் பகுதிகளுக்குப் புழல், செம்பரம்பாக்கம் போன்ற ஏராள விருத்து தண்ணீர் வினியோகிக்கக் குழாய் இணைப்புகள் இருக்கின்றன. இந்தப் புற நகர் மற்றும் இணை ஒட்டிய பகுதிகளுக்கு அத்தகைய இணைப்புகள் இல்லாத நிலையில், விடைக்கிற நிலத்தடிக்கும் உப்பாகி விட்டால் வேறு வழியே இல்லை.

— டி. ஆர். கண்ணன்

"எனவே, உப்புதீரும் தல்வ தண்ணீரும் ஒன்று கலந்து விடும் குழந்தை உருவாகி விட்ட கூடாது என்பதுதான் இப்பகுதி மக்களின் கவலை."

"ஏற்கெனவே எக்கச்சக்கமாக அடுக்கு மாடி வீடுகள் கட்டப்பட்டுவிட்டன. அதன் விளைவை இப்போதே உணர முடிவிறது. பெசண்ட் நகரை அடுத்துள்ள கண்ணா குப்பத்தில் நிலத்தடிநீரில் உப்பு தெறிவத் தொடங்கி விட்டது" என்கிறார் பெசண்ட் நகர் ரெஸிடென்டில் சிபோரம் சி. எம். லா. என். எல். என். அருணாசலம்.

பொதுவாக, குடிநீருப்புப் பகுதி களில், மொத்தப் பரப்பளவில் குறைந்த பட்சம் பத்து சதவிகிதமாகவது நிறந்தவெளி யாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மழைநீர் பூமிக்குள் இறங்கி நிலத்தடிநீரில் அளவை நிலைவரக் கலந்திருக்க முடியும்.

ஏற்கெனவே இங்கே ஏகமாகக் கட்ட டங்கள் எழுந்து விட்டதால் இப்போதுள்ள நிறந்த வெளிப் பரப்பே ஆறு சதவிகிதம் தான் உள்ளது. அதனையும் மேலும் குறைக் கும் வகையில் 3,35,080 சதுர அடிப் பரப்பில் நூறு அடுக்கு கொண்ட மத்திய அரசு அலுவலகம் ஒன்றை மத்தியப் பொதுப் பணித்துறை கட்ட முடிவு செய்தது தான் பிரச்சனை.

1985-லேயே இக்கட்டத்துக்கான ஆரம்பப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. அப்போதே இப்பகுதி மக்கள் தங்கள் எதிர்ப் பைத் தெரிவித்தார்கள். பெசண்ட் நகர் குழுக்க முழுக்க ஒரு குடிநீருப்புப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மாபெரும் அலுவலகக் கட்டடம் ஒன்றை இங்கே எப்படி உருவாக்கலாம் என்று கேள்வி எழுப்பினார்கள்.

"பலம் கிடைத்தது. கட்டடத்துக்கான தொடக்க வேலைகள் நிறுத்தப்பட்டன.

"அதன் பின்னர், துணாபிழை ஆட்சித் காலத்தில் இந்தக் குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பு மட்டும் அலுவலகம் கட்டுவதற்கு வசதியாக, 'இன்ஸ்டிடியூஷனல் பூல் ஜோன்' என்று எம். டி. ஏ. வாக அறிவிக்கப்பட்டுத் திரும்பவும் கட்டுமான வேலைகள் தொடங் கின" என்கிறார் பெசண்ட் நகர் குடிநீருப் போர் சங்க உறுப்பினரான வழக்கறிஞர் டி. கே. ராமகுமார்.

பெசண்ட் நகர் வாகிகள் மீண்டும் தங்கள் குரலை இத்தகையொக எழுப்பி னார்கள். மனிதச் சங்கிலிப் போராட்டத் துக்குத் திட்டமிட்டும் பின்னர் அதுவே பிரச்சனை விவக்க கண்கவரப் பூசீர்த்து.

அவர்கள் இது தொடர்பாக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளுக்குப் பலம் கிடைக்க வில்லை. தீவ் மன்றத்துக்குச் செல்வததை நவீர வேறு வழியில்லாமல் போயிற்று.

ஒரு மாடிக்கு மேல் கட்டுவதற்கு இடைக் காலத் தடை விதித்துள்ளது தீவ் மன்றம். வழக்கு இன்னும் விசாரணைக்கு வர வில்லை.

இதரிடையில் மத்திய பொதுப்பணித் துறை திரும்பவும் கட்டுமானப் பணிகைத் தொடங்கியுள்ளது. கட்டட வேலைகளுக்குக் காகப் பெரிய பெரிய மோட்டார் பம்ப்பு களைப் போட்டுத் தண்ணீரை எடுக்கும் போது நிலத்தடிநீரில் அழுத்த நிலைகளில் வேறுபாடு ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாகக் கடல்தீரும் தல்வ தண்ணீரும் ஒன்றி கலந்து விடும். அதன் பின்னர் இந்தப் பிராந்தியத் தில் தல்வ தண்ணீருக்கே வழியில்லாமல் போய் விடும் என்று இந்தப் பகுதி மக்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

மேலும் பெசண்ட் நகருக்கென்று இருக் கும் ஒரே ஒரு நிறந்தவெளிப் பகுதியும் கட்ட டங்கள் கிறைந்து அவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடும். பல மாடிக் கட்டடம் கட்டப் படுவதற்குப் பதிலாகக் குழந்தைகள் பூங் காவாகவும் விளைவாட்டு கைதானமாகவும் அந்தப் பரப்பு உருவாக வேண்டும் என்பது இவர்கள் கோரிக்கை.

— டி. ஆர். கண்ணன்.

பெண்ணின் தாய்: என் பெண்ணுக்கு இனிமேல் தல் வது. கெட்டது எல்லாமே தீக்கதான் பார்த்துக் கொள்ளலாம்...

பிள்ளைகளின் தாய்: எல்லாப் பொதுப்பையும் என் தலையினே கட்டாதீங்க தீக்க சொன்னதிலே. குழல் பாடுவை தீக்க சொங்க; பின்பாடுவை தாய் சொப்பெறா!

— வி. ரெவதி.

நான் தான்
ஆதாம்...
மாந்திரியன்!

ஹியா, ஹிஹ்ஹ்!
காஷ்ஹ்! பிற்செலவாதான்...
உங்க எல்லைகள் கொள்வதுமே
கேட்கிறேன்!

நான்
சிவானின் பித்
கேட்குகது!

நான் கிச்சென்சுத்
கேட்குது,
கேட்குது!

நான்
சிவானின் பித்
கேட்குகது!

அக்காணி

நான் சிவான்தன்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்!

உங்கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்!

கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்!

பெரியதான் & பர்

பெரியதான் & பர்

ஹா... ஹா...
கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்
கேட்குது கிச்சென்சுத்!

பெரியதான் & பர்

கல்கி

1990 ஏப்ரல் 15
மலர் : 48 இதழ் : 37
பிரமோதன செந்திரா 2

காங்கிரீஸ் தலைவனியும் பஞ்சாப் மன்னாட இடையும்!

பஞ்சாபில் நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதாகப் பிரதமரின் அறிக்கை வெளியான கனடாவே, முப்பத்தாறு பேர் அங்கு பயங்கரவாதிமனம் கொண்டப்பட்ட தாங்கள் சென்றி! காங்கிரீஸும் இதே மாதிரி நிலைமைதான். முதல் தாள் தம்பிக்கையை வளர்க்கும் தாவிதம் மறுதான் தங்கம் விரக்திக் கடனில் முழுகுகிறது.

பஞ்சாபும் காங்கிரீஸும் மாதிரியப் பிரதமரைக் அவ்வ, தேவியப் பிரதமரை. என்வே, பிரதமர் வி. பி. சிங் எல்லாநாயும் அவ்வைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று எண்ணுவதில் தவறில்லை. ஆனால் அவர் எல்லாநாயும் எல்லா விஷயங்களிலும் திருப்பிப்படுத்த முயற்சி செய்யும் போது யாநாயுமே திருப்பிப்படுத்த முடியாமல் நினைவிதான். ஆகவே ஒரு பக்கமாக இருக்கும் போது வி. பி. சிங் திரைபுரையல் தவிர்க்க வேண்டுமே.

இக்கமோகனை ஆளுகராக நியமித்த அவர், பிறகு யாநாயுமே திருப்பிப்படுத்த கிபெர்னாண்டலைக் காங்கிரீஸ் விவகாரத்துக்கு அமைச்சராக்கிக் கூடுதல் பொறுப்பை ஏற்கச் செய்தார். இவர் அரசியல் தோக்கில் போராணியுடன் பேச்சு வார்த்தை தொடங்க முயற்சி செய்கிறதன் என்று கூறிக் கொண்டு தாது தடவை காங்கிரீஸ் சென்று ஒருமொரு முறையும் தகைய விரித்துக் கொண்டு திருப்பியிருக்கிறார். காங்கிரீஸ் எட்டம்க்கம் கலைக் கப்பட்டது தொடர்பாக விமர்சனம் எழுந்தபோது உந்துகை அமைச்சர் முப்பி. அதுபற்றி ஸ்தாபிரிவனை செய்வதாம் என்பது போல் காங்கிரஸைத் திருப்பிப்படுத்தக் கூறப் போக அது புதிய பல பிரதமரைகளைக் கிளப்பியிருக்கிறது.

இவைமெல்லாம் ஆட்சியில் ஒருமித்த கித்தனை இல்லை. ஒத்துமை இல்லை என்ற எண்ணங்களை எதிரிகளிடம் வளர்க்கும். பஞ்சாப் - காங்கிரீஸ் பயங்கரவாதிமனம் கும் அவர்களை ஊக்குவிக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் புதிய துணியை அளிக்கும். பயங்கரவாத அக்கிரமங்கள் அதிகரிக்கும்.

அமைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும்தான். அது எந்த விஷயத்தில் எந்தால் அடிப்படையில் மட்டுமே. உதாரணமாக, பாகிஸ்தானை எச்சரிக்கும் விதமாக எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒர் அறிக்கை தயாரித்து வெளியிட்டதாம். 'யக்முதரக்கு இடம் தர மாட்டோம்; தாட்டைத் துண்டாட அனுமதிக்க மாட்டோம்' என்று இந்தச் சர்வ கட்சி அறிக்கையில் அமைதும் செய்தம் செய்வதாம். 'தேவைப்பட்டால் - பாகிஸ்தான் இந்த எச்சரிக்கையைப் புரிந்து கொண்டு செயல்படாமல் விசேஷத்தை வளர்த்தால் - இந்தியா அத்தாடு பீது படைமெருக்கக் கூடத் தயங்காது' என்று கூட இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டதாம். இத்தகைய ஒர் அறிக்கையில் முரண்பாட்டுக்கு இடமில்லை என்பதுடன், பாகிஸ்தானுக்கு தமது ஒத்துமையையும் உறுதியையும் உணர்த்தி, உண்மைமேலேயே ஒர் அச்சத்தை உருவாக்கும்.

இதுபோன்ற அடிப்பட விஷயங்கள் தவிர, இதை தடைமுறை அம்சங்களில் பிரதமர், கதிரியமாகத் தங்கக் தம்பிக்கை உள்ள இருவர் மூலம் பயங்கரவாதத்தை ஒடுக்கப் பஞ்சாபிலும், காங்கிரீஸிலும் இயங்க வேண்டும். அந்த இருவரிடமும் தான் எதிர் பார்ப்பதைத் தெலியாக்கிக் கத்திரிமாக இயங்க அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும். இடுவெல்லாம் சர்வ கட்சிகளையும் சம்பந்தப்படுத்தக் கூடாது. பக்கேறு கட்சிகளைச் சேர்த்தவர்களை ஸ்திரைக்கு அழைத்துப் போகப் பேச்சு வார்த்தை தொடங்க எண்ணியதில், விவகாரங்கள் முன்பு, ராஜீவ் காந்தி ஒரு தடவைட அரசுடன் அமைத்துத் தந்ததைத் தவிர வேறு என்ன எதிரிகப்பட்டது? அமைவதையும் அமைத்துப் போவது என்பது அடிப்பட விஷயத்துடன் திற்பதுதான் தல்வது. காங்கிரீஸ் இக்கமோகம் பயங்கரவாதிமனம் விஷயத்தில் உறுதியாக இயங்குகிறார். பஞ்சாபிலும் அதே உறுதியுடன் ஆளுகர் இயங்கப் பிரதமர் ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

அரசியல் தீர்ப்பு தேவைப்படுத்து அவ்வ, அதனைப் பிரதமரும் உந்துகை அமைச்சரும் அல்லது அமைச்சரும் மட்டுமே கலந்து பேசி, காண்கிஷம் வகுக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிலும் எல்லாநாயும் சம்பந்தப்படுத்திக் குட்டை குழப்பக் கூடாது.

அங்கே நல்லிருந்தோம்...

கவுண்டரில் வந்து நின்று அந்த மனிதரைக் கண்டதும், வரவேற்பாளராகப் பணி ஆற்றிய தேவசி எழுந்து நின்றான்.

வந்து நின்றவர் பெரிய டாக்டர் கிருஷ்ணனின் மாப்பிள்ளை மது ஆவிறேன்!

"டாக்டர் உங்களை இங்கேயே... நீங்கள் வந்திருப்பதாக தான் வேண்டுமாயினால் இங்கேயே சொல்லுமா?"

"வேண்டாம்... அவருக்குத் தொத்தியைத் தர வேண்டாம். என் கையிலுக்கு உடம்பு சரியில்லை. பணம் எல்லாவை உட்க வேண்டும்?" எனக் கேட்டான் மது.

தேவசி மூலம் பிப் போனான். மனிதன் வேண்டுமென்றே விண்ணொடுகிறாரா? அவனைச் சிண்டிப் பார்த்துக்கிறாரா? சொந்த மாப்பிள்ளைமகன் பிள்ளைக்கு - அதாவது தன் சொந்தப் பேரனுக்கு கையதீவைப் பார்த்து எந்த டாக்டர் பணம் கேட்பார், இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் இடையே ஏதாவது மனவந்தர்ப்புமோ?

"ஹார்... பெரிய டாக்டரிடம் ஒரு வார்த்தை கேட்டு விட்டு..."

"மாசிடமும் எந்தையும் கேட்க வேண்டாம். தான் ஒரு நோயாளியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வந்திருப்பது ஹார் எனப் பார்த்து வேண்டியது உங்கள் வேலை இல்லை. எனக்கு அட்மிஷன் காட்டுத் தர முடியுமா? முடியுமா? இல்லையென்றால் ஹார் வேறு எத்தனையோ டாக்டர்..."

தேவசி பதறிப் போனான். இது என்ன புதிய வழி? இந்த விஷயம் பெரிய டாக்டர் காதிக்கு எட்டினால் என்ன சொல்வாரோ...?

"சரி... இருபத்தைந்து ரூபாய் கொடுங்கள்!" என்றான்.

மது தன் பிள்ளை குறுவின் பெயரில் அட்மிஷன் காட்டு வாங்கிக் கொண்டான். டாக்டர் அவை வாசலில் போடப்பட்டிருந்த நாற்காலிகளில் ஒன்றில் மற்றவர்களுடன் நானும் ஒருவராக உட்கார்ந்து கொண்டோம்.

அதை வாசலில் நின்றிருந்த கையன் மதுவை அண்டலானம் கண்டு கொண்டான். "ஹார்... நீங்கள் உங்களை போல்கள்?" என்றான் மரியாதையுடன்.

"இதோ பார்... என முறை வரும் போது கூப்பிடு. தான் போகிறேன். தனிவாக எனக்கு எந்தச் சலுகையும் வேண்டாம். என்னை?"

அதை மனிதரே காத்திருந்த பிறகுதான் அவன் முறை வந்தது.

மது குறுவடல் உங்களை போனான். டாக்டர் கிருஷ்ணன் அறையில் இருந்த உதவி டாக்டர் மற்றும் நர்சுகள் மரியாதையுடன் எழுந்து நின்றனர்.

மாப்பிள்ளை நீட்டிய சீட்டைப் பார்த்த கிருஷ்ணன் ஓகென்றுப் போனான். "மது... இதெல்லாம் என்ன... நீங்களே நேராக வந்திருக்க வேண்டியதுதானே?"

மது அவர் பேச்சைத் தன் காதுகளில் வரவில்லையெனத் தெரிவித்தான்.

"டாக்டர் ஹார்! இவன் என் பிள்ளை. நேற்று இரவு முதல்... என ஆரம்பித்தான். டாக்டர் கிருஷ்ணன் மூலம் மாறிவது. மெனமாதத் தம் பேரனைப் பரிசோதித்தார்.

"சாதாரண ஆரம்பதான். மருந்து எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். டிசுபென்சரீயில் போய் வாங்கிப் போங்கள்."

மது அந்தச் சீட்டை டிசுபென்சரீயில் காட்டி, அதற்கான விசை ரூபாய் இருபத் தொகையாக இருபத்தைந்தைக் கட்டியவனாகக் கொடுத்து விட்டுப் போனான்.

அன்று இரவு மதுவின் மனைவி மாவதி அவனிடம் குறைப்பட்டுக் கொண்டாள்.

"உங்களுக்கு என் அப்பா மேல் என்ன கோபம்?"

"உன் அப்பாவிடமே! ஒன்றும் இல்லைவே..."

"பிள்ளை என்ன! நம்ம குழுவைக் கூட்டிப் போய்க் காண்பித்ததற்குக் கட்டாயப்படுத்திக் கள்ளையடிப் பிசு கொடுத்தீர்களாம். மருந்து விசையைக் கூட வற்புறுத்திக் கொடுத்து விட்டு வந்தீர்களாம். அம்மா டெலிபோனில் என்னிடம் ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள்."

"இதில் என்ன வருத்தப்பட இருக்கிறது? உறவு வேறு; தொழில் வேறு. ஆஸ்பத்திரி நோத்தில், உன் அப்பாவின் ஒவ்வொரு திறமையும் அவருக்குப் பொன்னைப் போன்றது. அங்கு ஏற்பட்டுள்ள விதிமுறைகளை வாராநிசுத்தாலும் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும்."

"இதெல்லாம் என்ன பிடிவாதம்...? இப்படி பெய்லாம் நடத்தலாம் உறவு பலப்படலாம். பாசம் விட்டுப் போகும்."

"அதெல்லாம் இல்லை. உன் அம்மா தானே என்னிடம் சொன்னாள்? உன்

அப்பாவுக்குத் தெரியும். தான் செய்தது சரி என்று!" - என மறு மெலே விவாதத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் தகர்ந்து போனான்.

ஒரு மாதம் ஆகிற்று -

டாக்டர் தம்முடைய ஓர்ஸிங் நோயிற் குக் கூடுதலாக ஒரு பிரிவு கட்டத் தீர்மானித்தார்.

அதற்கான வரை படம் மதிப்பீடு - இவற்றைத் தயார் செய்வதும் மாப்பின்னை மதுரை, பிரபலமான கட்டட இன்ஜினியரை - கேட்டுக் கொண்டார்.

எல்லா விவரங்களையும் தயாரித்து அனுப்பிய மறு - தன் வேலைக்குக் கூலியாக ரூபாய் அறுநூற்றுக் கூடப் அடிக்கப்பட்ட பில்" இணைத்திருந்தான்!

அதைப் பார்த்த டாக்டரின் மனைவி - மாமியார் அறிந்து போனார்கள்.

"என்னங்க இது! விநோதமாக இருக்கு. மாப்பின்னை தமக்குப் பில்" அனுப்பியிருக்கிறார்! ஸ்டீசம் ஸ்டீசமா செய்திருக்கிறோம். இந்த அறுநூறு ரூபாய்க்குப் போய்..."

"இதிலே எனக்கு ஒன்றும் வித்தியாசமாகத் தெரியலை. அக்கறைக்கு தான் என் பேரனுக்குச் செய்த சிவிக்ஸைக்கு ரூபாய் கொடுத்து விட்டுப் போனார். இன்னொருத் தான் எடுத்துக் கொண்ட சிரமத்திற்கு, மற்ற வரிடம் வாங்குவது போல் பில் போட்டிருக்கிறார். அங்ஙனம்தான்!"

"நல்ல மாமனார், நல்ல மாப்பின்னா!" என அந்தத் தொண்டான் அவர் மனைவி.

மேலும் ஒரு மாதம் ஆகிற்று -

மதுரைப் பாரிக்க அவன் பிராமத்தி விருத்து ஒருவர் - அவனுக்கு தூத்து உறவு - வந்திருந்தார்.

"என் குழந்தைக்கு உடம்பு சரியில்லை. இங்கே பட்டணத்திலே ஆபரேஷன் செய்வானாம்னு டயக் டாக்டர் எழுதிக்கொடுத்திருக்கார். எல்லாரும்கொல்றாங்க... உன் மாமனாருக்கு நல்ல கைராவிண்ணா... அங்கே தான் சேர்க்கலாம்னு வந்திருக்கேன். ஆபிரக்கைக்கில் செலவாகும்னு சொல்

அ. க. அ. க. அ. க.

“எப்பொருள் யார் யார்வாய்க்

கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பது” அறிவு,
என்று திருக்குறளில் சொல்லியிருக்கிறது.
எந்த விஷயமாகட்டும், அதை யார்
தான் எடுத்துச் சொல்வாட்டும், அதன் சரி
யான தாற்பர்யம் என்னவென்று பார்த்து
ஏற்றுக் கொள்வதே சூத்திரவாதத்தன்மை
என்று அறிந்தம். இப்படிச் சொன்னதால்
முதலியெல்லாம் எந்த ஒரு விதவையும் தப்பி
என்று ஒதுக்கி வைத்து விடாமல் எதிலும்
ஏதாவது உசத்த சுருத்து இருக்குமா என்று
ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று ஏற்படு
கிறது. அதே போல, “பொய்யும் போயும்
இவர்களுடைய சுற்றுக் கொள்வது” இவர்
தன் சொல்லியாக கேட்டுக் கொள்வது”
என்றெய்வாய் நினைக்காமல், “சொல்
வது யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்
கட்டும்! சொல்வதில் தாற்பர்யம் இருக்
தாய் எடுத்துக் கொள்வோம்” என்று
நினைக்க வேண்டுமென்றும் ஏற்படு
கிறது. இந்த இரண்டு பண்புகளையும்
தீர்மானத்திற்குள்ளிச் செயல்பட ஆத்
மீத்து வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

விஷயமிருக்கிறதா என்று பார்க்
கிறேன்” என்று பொய் சுமாதானம்
சொல்லிக் கொண்டு, கண்ணாபின்னா
சுமாதாரங்களைக் கூட ஒதுத்தல் படிக்க,
லாம். ஆனால் உசத்தி தாழ்த்தி பார்க்
காமல் “யாரார் வாய்க் கேட்பது” வேலில்
முடியுமா. அதனால் இந்த அம்சத்தை
சொல்லிதம் தவறாக அழுத்தம் கொடுத்
துச் சொல்லியிருக்கிறது.

கோபத்திலே கொக்கை எரித்த கொல்
கண்ணி ஒரு கந்திரமிருந்து அநேக
நர்மயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, அப்
புறம் அவன் வார்த்தைப்படி பாக்கி
விருத்த நர்மயங்களை ஒரு சாப்பிட்டுக் கடைக்
காரனிடம் கேட்டறிந்ததாக மஹாபாரதத்
திலிருக்கிறது. அந்தக் கதை யை விட நம்
பூர்வீகர்கள் அறிவுக்காக “யாரார்வாய்க்
கேட்க”வும் தவிரவாதிருத்ததற்குப் பெரிய
சான்று வேண்டாம்.

— துருக்கு காஞ்சி காமகோடி
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கவாயிகள்.

றாங்க. உனக்கு என் நினைவை தெரியும்.
உன் மாமனாரிடமிடச் சொன்னேய்க்கா...
நீ சொன்னாத்தட்டவா போறார்! கொஞ்சம்
குறைக்கப் போட்டு எனக்குச் சகாவம்
பண்ணுவாம். நீ சொன்னா பிலே வேண்டாம்
டாமினு கூடச் சொல்லிடுவாரு...”

“தல்லாச் சொன்னீங்க தித்தப்பா... என்
மாமனார் ரொம்ப ரொம்பக் கண்டிப்புக்
காரர். தெரிஞ்சவங்க உறவுக்காரங்களுக்கு
கூட தாட்சணியம் காட்ட மாட்டாரு.
பாருங்க... என் பின்னக்கு கூடம்பு சரி”
வில்லை. அவருடைய சொந்தப் பேரன்,
பார்க்கிறதுக்குத் தனிவா, மருத்துக்குத் தனி
வான்று எண்ணி வாங்கிட்டாரு... இதோ
பாருங்க... ரீதியே கூட வச்சிருக்கிறேன்.”

மது எல்லாவற்றையும் தன் மேலா
தாரவாரிக்குது எடுத்துப் போட்டான்.
வந்தவர் பதில் பேசவில்லை.

“ஒரு வாரம் ஆகித்து -

“டாக்டர் இருக்கிறார்”

“எஸ்”

“தான் டாக்டர் கோபாய்...”

“என்ன, டாக்டர்... எப்படி இருக்கீங்க?”

“நம்ம சுபயன் அமெரிக்காவிலிருந்து
திரும்தி இங்கேயே செட்டில் ஆகிட்டலாமினு
பார்க்கிறான். ஒரு சின்ன பங்களை
பெசண்ட் நகரில் கட்டினும், கோட்
ரெடியா இருக்கு. கண்ட எண்டிராக்டர்னி
டம்போக எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. பணத்
தையும் முழுக்கி சாமான்களையும் சாப்
பிட்டு சரியாய்க் கட்ட மாட்டாங்க... உன்
மாப்பின்னை கிட்டப் போகலாமனு பார்க்
கிறேன். நீ ஒரு கடிதம் கொடுத்து ஒரு
வார்த்தை டெலிபோனில் சொன்னால்
அவர் கமிஷனில் கொஞ்சம் குறைத்து...”

“என் மாப்பின்னையா? தல்ல ஆன் பார்க்
நீர்னை டாக்டர்.. நான் கடிதம் கொடுத்தால்
அத்தகு மதிப்பே இருக்காது.”

“என்ன சொல்வீர்கள்?”

“ஆமாம்... அவர் தல்ல இரூதினியர்.
எல்லாம் சிரத்தையுடன் செவ்வார், ஆனால்
பின்னில் விஷயத்தில் ரொம்பக் கண்டிப்பு.
பாருங்கவேன், என் நகரில் நேறாம் எக்ஸ்
டென்ஷனுக்கு ஒரு பீளான் கேட்டேன்.
போட்டிச் கொடுத்தார். கூடவே ஒரு பீல்.
அதுமேலு ரூபாய்க்கு, மறு பேசிக் பிபேசாய்
கொடுத்தேன்.

“ஓ... ஐ.வி.”

கப்பிட்டடாக்டர் போனைக்கிறு வைத்து
விட்டார்.

மீர்ப்பின்னையும் மாமனாரும் கூடிய
பெரி, பொரிக்க கணைத் தவிரக்க, வருமானத்
தில் ஒரு சுபயன் கூடக் குறைபாடும் பார்க்குக்
கொள்ள, போட்ட திட்டம் இது என்று
அவர்கள் மனைவிமார்த்துக்கே கூடத் தெரி
யாது!

ஆரோக்கிய ரகசியம்

யோகாசனமென்றால் பயப்பட வேண்டாம்!

ஆரோக்கியமே அருத்தனம்! என்பது ஆன்மோரிகாக்கு அத்தக் தனம்தான் மற்ற எல்லாச் செயல்களுக்கும் அடிப்படையாகிறது. எனவே, மற்ற எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தது, உயிர் செயலும், பொருட் செயலும், மக்கட் செயலும், அருட் செயலும் இன்னும் என்னென்ன செயல்கள் உண்டோ அவைகளையெல்லாம் அடைய, அனுபவிக்க ஆரோக்கியச் செயலும் அவசியமாகிறது.

உதாரணத்துக்கு அருட் செயல்தனதையே எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது மற்ற எல்லாச் செயல்களையும் விடச் சிறந்த செயலும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால் அதற்குக் கூட ஆரோக்கியம்தான் அடிப்படையாகிறது. இயல்பும் துயரமும் செயலும் உடல் ஆரோக்கியமில்லாவிடிக் கப்படிச் சாத்தியம்?

"நாராயணா, நாராயணா! நோவிறதே! ராமராமா! அப்பாடியோ! கொல்லுகிறதே! சிவசிவா! அத்த மருந்து பாட்டினால் எடுத்துக் காயேன்!" என்றால் தியானமாகிவிடுமா? அருட் செயலும் கிடைத்து விடுமா? அதனால் தான் முறித்த ஞானியும் அருட்ஜோதி வன்னுமாத ராமலிங்க கவாசிதரும் "நோவற்ற வாழ்வு நான் வாழ வேண்டும்" என்று அன்புருகப் பாடினார்.

உடல்நலம் குன்றினால் பணம் இருந்து என்ன பயன்? பணத்தினால் கிடைக்கக் கூடிய வசதிகளை எப்படி அனுபவிப்பது? உக்கிரோ, நீபதிபோ, எழுத்தாளரோ, அரசியல் தலைவரோ உயிர் செயலும் கிடைக்கலாம். அவர்கள் சேவை நாட்டுக்குத் தேவைவாகவும் இருக்கலாம். இவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டால் நாட்டுக்கே நஷ்டமல்லவா?

ஆகவே ஆரோக்கிய அஸ்தியாரத்தைப் பவமாகப் போட்டுக் கொண்டால்தான் பவ துறைகளிலும் இலங்கி, நமக்கும் நாட்டுக்கும் நல்லது செய்யலாம். சீர்தம் நோய் கொண்டால் மனமும் நோய் கொள்ளு

கிறது. தோஷாதி, எப்போது பிறரைக் குறை கூறிக் கொடுத்தும் கொடுப்பதற்குக் கொண் டிருப்பால், பெரிய அறிவுரணிகள் கூட, தென்வுனால் பாதிக்கப்பட்டு நோயைத் தருவித்துக் கொள்கிறார்கள். உடல் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு தென்வுனால் வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இது ஒரு விஷ வட்டம் போலச் செயல்படுகிறது. ஆரோக்கியமும் தேஜஸும் ஆத்மபலமும் கொண்டவர்கள் பிறரைக் குறை கூற மாட்டார்கள்.

யோகாசனம் என்பது உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதோடு தேஜஸையும் ஆத்மபலத்தையும் அளிக்கிறது.

ஆரோக்கியம் பொருந்தியவரிடம்தான் உயர்ந்த நோக்கங்களும் நல்ல எண்ணங்களும் நோன்றும். அந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் ஆற்றலும் உண்டாகும்.

காலையில் திழக்கில் சூரியன் உதிப்பது எல்லாவறு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயம் யோகாசனம் பழிப்பவர்களுக்கு நோய் வராமல் இருக்கும் என்பது, யோகாசனம் என்றதும் பயப்பட வேண்டாம். ஆண், பெண், சிறுவர், சிறுமியர் எல்லோரும் செய்யலாம். அதனால் நோய் ஏழும் தரகத்தினி ருந்து மீளலாம்.

ஆனால் எந்தக் காரியத்தையும் முறைப்படி செய்ய வேண்டும் என்பது போல் இதற்கும் சில நியமங்கள் உண்டு. இவை எளிதானவை. கலபத்தில் கடைப்பிடிக்கக் கூடியவை. நம் தினசரி வாழ்க்கையைக் கொஞ்சம் திருத்திக் கொண்டாலே போதும்.

யோகாசனம் செய்து உடல் ஆரோக்கியம் பெற, பணச் செயலு ஏழும் கிடைக்காது. ஏழை, பணக்காரன் எல்லோரும் செய்யலாம். என்ன, காற்றோட்டமான ஓர் அறை, அதில் வீசிக்க ஒரு ஜமக்காளம், இடுப்பில் உடலோடு ஒட்டிய மாதிரி அணிவ ஒரு துட்டி - இவைதான் தேவை. பெண்கள் உள்ளா

கூடக்கு மேல் பைலா மா குர்த்தா என்கிறார் கனே அப்படி ஏதேனும் அணியலாம்.

வேரிகாசனம் பழக ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், முதலில் நமது ஆகாரத்தைக் கொஞ்சம் சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஸ்பெஷல் ஆகாரம் ஏதும் வேண்டியில்லை. எளிய உணவுகளை உட்கொண்டே செய்வலாம். ஆனால் சத்துக் குறைக்காமல் சாப்பிட்டத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கண்டவேளைகளில் சாப்பிடும் பழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டும். மூன்று வேளை ஆகாரம் மீதமாகச் சாப்பிட்டால் போதும். அதில் ஒரு வேளை மட்டும் சற்று பலமாகச் சாப்பிடலாம். மற்ற இரு வேளைகள் இலேசான ஆகாரமாய் இருப்பது நல்லது.

காலையில் இட்டிலி, தோண்ட, பொங்கல், உப்புமா என்று வசதிப்பட்டதை அளவாகச் சாப்பிடலாம். இவற்றைச் சாப்பிட வசதி

வில்லாதவர்கள்—அவ்வதுவசதி இருப்பினும் கூட—பழையமுது சாப்பிடுவது மிகவும் நல்லது. நம் நாடு உஷ்ணமானது. அதற்கு ஏற்றாற் போல் ஆகாரம் சாப்பிட வேண்டும். கொழுத்தும் வெறிலில் நண்பர் வீட்டுக்குப் போனால் கூட, “சாப்பி சாப்பிடுகிறீர்களா?” என்றுதான் கேட்கிறார்கள். நாமும் நாகரிகம் என்று எண்ணி வியர்க்க விடுவதுக்க சாப்பி சாப்பிடுகிறோம்.

இம்மாதிரியெல்லாம் உபசாரத்துக்காகச் சாப்பிட்டாமல் எந்தக் காலத்தில் எதைச் சாப்பிட வேண்டுமோ அதை மட்டும் போசித்துச் சாப்பிடப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

மத்தியானச் சாப்பாடு சற்று பலமாக இருக்கலாம்; நவரிலிவை. அதில் முக்கியமானது சாதம்தான். இந்தக் காலத்தில் இதில் கவனம் குறைத்து விட்டது. வெள்ளை வெளேர் என்று நைசாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துவிடுவோம். சத்து இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதில்லை. காய்கறி, சாம்பார் போன்றவற்றால் சாதத்துக்கு ருசி ஏற்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் காய்கறியும் சாம்பாரும் கூட சத்துடன் சமைக்கப்படுகிறதா என்று கவனிப்பார் இல்லை.

“சத்துணவுக்கும் யோகாசனத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?” என்று கேட்கிறார்கள். தோடியான சம்பந்தம் உள்ளது. இரண்டுமே உடல் ஆரோக்கியத்தைக் கருதித்தானே!

யோகாசனம் பழித்துவிடார் அளவாகச் சாப்பிட வேண்டும். மூட்டமூட்டச் சாப்பிடக் கூடாது. அப்படி அளவாகச் சாப்பிடும் போது அது ஆரோக்கியமான, சத்துள்ள உணவாக இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமல்லவா?

எனவேதான் யோகாசனம் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதோடு—அதற்கு முன்பாகவே—சத்துணவு பற்றியும் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது.

(தொடரும்)

வினாம்பர விலைகள்! — ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட்

8 இலவச இணைப்புக்களில்

மூன்றாவது:

என்றும் இளமைவாய் இருப்பது எப்படி?

— 18 பக்க இலவச இணைப்பு

வளரும் வயதில் குழந்தைகளுக்குத் தேவை காம்ப்ளான்

ஏனெனில், காம்ப்ளான், குழந்தைகளுக்கு
அன்றாடம் தேவைப்படும் ஆயாவசிய
ஊட்டச்சத்தை வழங்குகிறது.

குழந்தைகளின் வளர்ச்சிப் பருவம்
ஏதானால்தான் 15 அல்லது 18
வயதிலே, சிறுநீர் பெறுகிறது. இந்த
வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான
ஊட்ட சத்து, புரதமாகும். ஆகவே,
எல்லாம் குழந்தைகளுக்கு இப்போது
காம்ப்ளான் மிகவும் அளவியம். புரதச்
சத்துகளிலேயே தலைசிறந்த பால்-
புரதம் (20%) கொண்டு
காம்ப்ளான். மேலும்
25 ஆகா உணவுச்சத்துக்களும்
காம்ப்ளானில் உள்ளன.

குழந்தைகள் ஆவசியோடு கேட்டு
அருந்தும் கைவழியில் கிடைக்கிறது
காம்ப்ளான்.

23

முதலா
சத்துமயம்
திட்டிட்ட விரிப்புகள்
பி.சி.சி. 1000 க்குமேற்பின்

காம்ப்ளான்®

திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு

நீலித்தனியே நிர்ணயிக்கப்படும் வலுவான நிகழ்ச்சிகள்.

அவற்றை இவைகே முயலும் முயற்சியைக் கோரக் கூடுவாகியுள்ள அடிப்படைகளை.

பட்டினிப் படிமும் அதுதான், பவனமும் அதுதான்.

புறவைத் தாங்கி நிற்கும் இரண்டு தோள்களில் ஒன்று ராதாவின் இரண்டையது. இவ்வொன்று காந்திக்கிண்பையது.

இதில் சற்று அதிகப்படியாகத் தாங்குபவரின் முன்னவர்.

ஒரு பேரையில் அதிகாரிக்குத் தேவைவராத மிகவும் அலட்டலும் காண்பதற்கிணைக்கப்பட்டிருந்தது போதாதுமே போதுவதற்குத் தாடைகளில் இறக்கமும் சரியான அலட்டலாக அலட்டலும் இவற்றின்மேல்.

அவ்வளவு பெரிய பேரையில் அதிகாரி, 'இவட்டும் பட்டணம் சேர்' என்றென வகையில் தாரதீயவடைத் தாந்திக்கை ஓர் ஆள்கட்டியாக (இன்ஃபர்மர்) தியமீததுக்கொண்டு.

அந்த ஆள் காட்டியில் உதவியை மட்டுமே தவிர வேலையில் நிறந்து விளங்கியுபதாய் உயர்வு பெறுகிறார் என்பதும் — அதற்காக அவனைப் பாறாட்டி தவிர தெரிவிக்கும் வகையில் தன் வீட்டுக்கு அனுப்பும் விருத்தனக்கும் அவரை —

தீண்டி அவன் அந்தத் தொழிலைச் செய்ய மறுக்கிறான் என்பதும் உடனே அகலுக்கு விடுவதற்குப் போய் அவனை ஒழித்துக் கட்ட முடியுமென்றான் என்பதும் எவ்வளவு செவ்வையோ — அங்கவளவு செவ்வமை, அந்த ஆள்

உயர்வைச் சொல்லி குற்றறிப்பை

காட்டி திரும்பிடுமேன் உட்தனவாரர் கையில் விவரபாற்றிதில் அடிக்கடி குறிக் கிட்டி அவர்களுடைய பணத்தை அடித்துக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கவாராக ஆகியிருந்தான் என்பதும்.

இவ்வளவு பொது — அதிகாரமும் ஆள் பலமும் நிறைந்து விளங்கிய அந்தப் பேரையில் அதிகாரியாக எப்படி அந்தக் உட்தனவாரர்களைக்

கண்டுபிடித்துக் கைது செய்வக் கடைசி வரையில் இவ்வளவும் போய் விடுகிறதே! இப்போது அங்கங்கே நிறைவக் கேள்விக் குறிகள்.

பாம்புபத் தன் ஸ்கூல் கொத்தவிட்டுக் கொண்டு முத்தமிடும் அந்த வித்தியாச விவகாரம் கடைசியில் பாம்புதனை அள்ளிக் கைகளில் கந்திக் கொண்டு கதா நாயகனுடன் கராத்தே சண்டையில் ஈடுபடுவதும் —

அத்தப் பாம்புகளில் ஒன்றை உருவியிடுகிற விவகாரம் கழுத்தைக் கந்திக் கவிழ் போய்ப் போட்டு இறுக்கி அவனைக் கதாராயகன் காய்ப்பதும் நம்ப முடியாத. எவ்வகைகளைக் கட்டத் தர விட்ட கற்பனை.

உயர்வைப் ஆள் காட்டி வேலையை விட்ட தாம் ஆடைகளை அணிந்துப் போட்டு ஆடுவது வேலையே வேலையானது என்ற கார்த்திகியின் குழந்திரிதிலும் கட்டித் துவியி பனித்.

தாது பாட்க்கன். தாதும இனிமை. அதுவும், 'கெட்டும் பட்டணம் போய்ச் சேர்' அந்தமில் ரிக்கர்களின் கைக்கொட்டலை வரவாறுத்திறந்த.

என்மேல் க்காட்டுகின்றும், கட்டதும் காரர்களைக் காந்திக்கும் காரியியும் வழி மறித்துப் பணம் பறிக்கும் கட்டங்களிலும் காரியானைக் கையாண்டவர் பனித்திருத்தார்.

முக, எப்படி எவ்விற கேள்விகளை வெய்களம் எழுப்பாமல், காந்தியமா — அவ்வளவு எப்படி பற்றிவெய்வாம் கைவைப்பதற்கும் கருவாக்கப்பட்டுள்ள விதிறப்பான பொருது போக்கு.

மக்தபமர்: ஒரு கல்யாணி ஏற்பாடு

இங்கேயும் இல்லாமல், அங்கேயும் செல்ல முடியாமல் ஒரு வர்க்கமே இருக்கிறது. இவர்கள் ஏறக்குறைய நூலாவர்கள்; பெரும்பாலும் கோழைகள். பணக்கார சொனரிகள்களுக்குத் தொட்டும் தொட்டாத அருகாமையில் இருப்பவர்கள்.

பத்தி, காதல், பரிவு, பாசம், நியாகம், நேர்மை போன்ற நுணுக்களைத் தேவைக்கும் அவசரத்துக்கும் ஏற்பச் சற்று மாற்றிக் கொள்பவர்கள். சமூகம் வாசல் கதையைத் தட்டுவதைச் சேட்காதவர்கள்... இந்த மெனம்பு பெரும்பான்மையினருக்கு ஒரு பெயர் உண்டு.

மக்தபமர்.

இவர்களைப் பற்றிய பன்னிரண்டு கதைகளில் முதல் கதை இது.

சுருளி

திரு ராத்நிரி கரேஷ் போன் பண்ணி னான். ராமநாராயணனுக்கு அந்த வேளையில் அமெரிக்காவிலிருந்துதான் கால் வரும் என்று தெரியும். ராஜ் தம்பர் பகல் வேளை களில்தான் வரும். எடுத்ததும் சர்வதேச 'பிப்' ஒன்று கேட்டச் சற்று நேரம் அளவு யோசனைக்குப் பின் "ஹலோ!"

"அப்பா? நெனை ஆர் யூ? நெனை எல் அம்மா? கரேஷ் நயியர்."

"நாங்க சொன்கியமா இருக்கோம் கரேஷ். இது அம்மாசிட்ட பேசு." போனனைக் கஸ்தூரியிடம் கொடுத்தார். கஸ்தூரி எதற்காகவோ கண்ணாடி மாட்டிக் கொண்டாள்.

"அம்மா எப்படிக்குக்கே? இந்த நிதிஸ்துமல் ஹாலிடேஸின் போது வர் நெய். ஒகே? ஒரு மாதிரி சிம்பிளா மேரேஜ் செட்டிஸ் பண்ணிடு. ஒகே? ஜாஸ்தி பென் பாரக்க வேண்டாம். தியே ஜன்னு ரெண்டு பார்த்து செலக்ட் பண்ணி வை. ஒகே? போட்டோ அனுப்பி வைச்சா நான் பார்த்து ஒகே சொல்லிடுறேன். ஒகே? வெட் மி ஜஸ்ட் டாக் ஓ தூர்... யு நோ கிபார் எ வைய். மாம், தீ பார்த்து ஒகே சொன்னால் போதும். ஒகே?"

"எத மாதம் பிறக்கிற வரைக்கும் இருத் தால் முதல் முகூர்த்தத்திலேயே கல்யா ணத்தை முடிச்சடலாண்டா கரேஷ்."

"எத... தட் பீன்ஸ் மிட் ஜன்யுவாரி. ஒ தட்ஸ் இம்பா... ஸிபிள் நோ வே! வெய்மி ஜஸ்ட். டாக்டு மாக்ஸ் மா வெய்மி ட்ரை... ஐ வைட் ஜஸ்ட் பி ஏபிள் ஓ மேக்மிட் கம் பைனில் ஏ டோக்கியோ லிஸ்டிட்... டோன் பழாமில். ஒக்கே கப!"

"என்ஸ் சொன்னான்?" என்றார் ராம நாராயணன். அவன் போனை வைத்த

தும்.

"என்னவோ இருந்து இருந்துப் பேசி னான். பாதி புரியலை."

"கல்யாணம் பண்ணிக்கிறானாமா?"

"ஆமாம். பொன் பார்த்துருன்னான். கிறிஸ்தமஸுக்கு வர்றானாம். தீங்க பேசன் கூடாதோ?"

"அதுக்குள்ளே போனை வெச்சுட் டானே! தூக்கத்தைக் கெடுத்தான்!" ராம நாராயணன் படுக்கையில் போய்ப் படுத்து விட்டத்தை இருட்டில் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு ப்ராஸ்டிடட் உபத்திரவம் உண்டு. சிறுநீர் கழிக்க வேண் டும் போல் இருக்கும். போனால் வராது. இம்மை. ராமநாராயணன் லியலாதிக்கல் சர்வேயில் சீனியர் லியலாதிக்கல் ஓய்வு பெற்றவர். கூடக்கூட பதவி கிடைக்க வில்லை. பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி கோவாவில் இருக்கிறான். மாப் பிள்ளை மெட்டலர் திசுட். மூத்தவன் கரேஷ் பெங்களூர் யுனிக்ஸில் படித்து அமெரிக்கா போய் மின்னோரி ரோவாவில் எம். எஸ். படிப்பு முடித்து அங்கேயே வேலை கிடைத்து பீட்டர் ரொக்பிகான் என்கிற கம்பெனியில் வைஸ் பிரிசிடென்ட் டாக் இருக்கிறான். அவனுக்குத்தான் கல் யாணப் பேச்சு இப்போது.

Wanted handsome Non-Sharadwaja graduate girl of 24 for US based Iyengar boy 175 cms, Green Card Holder coming in January for marriage. Desent, early marriage, no dowry, contact Post Box.

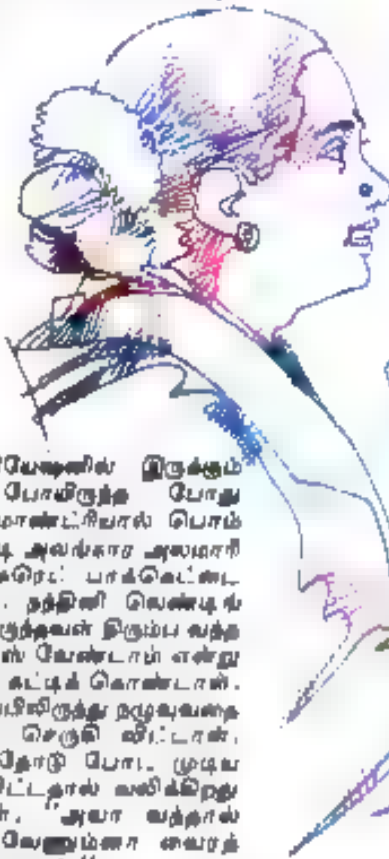
விளிம்புரத்துக்கு நிறைய பதில்கள் வந்து. அதில் பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து

சிஜிதா

போட்டோ கேட்டு அனுப்பி வைத்து அவைகளில் இரண்டைத் தேர்த்தெடுத்து கரேஷூக்கு அனுப்பி, அவை அயலிரண்டில் ஒன்றை முதலில் தேர்த்தெடுத்து போனில் சொல்ல வெள்ளிக்கிழமை ராமநாதராயனும் கஸ்தூரியும் பெண் பார்க்கச் சென்றார்கள். இராமப் நாட்களாக வெட்டில் வைத்திருந்த காரைக்கு வெளில் பெட்டிரோல் வாங்கி வந்து ஊற்றி காப்பிரேட்டரைச் சுத்தம் செய்து இளம்பிக் கொஞ்ச நேரம் பாட்டரி சார்ஜ் பண்ணி டர்டர் என்று இளம்பிக் சந்திர ஆடிக் கொண்டு அடைவாறிலிருந்து இளம்பிக் போனார்கள்.

நீரலிம்மன் பெண் நத்தினிக்குத்தான். கரேஷூப் பார்க்கப் போகிறார்கள். நரலிம்மனின் மனைவி வந்தவா நளவழுதியை அடைபடித்துக் கொண்டு வாக்களில் இருந்த நளகண்ணைக் கொண்டு வந்து மரட்டிக் கொண்டாள். பழைய மாம்பலத் திலிருந்து ஏழை பிராமணியை வர வழைத்து முத்திரிப் பகுப்பு கேக்கும் சொசைன மிகாரும் பண்ணி வைத்திருந்தான். நரலிம்மன் கடத்து அலமாரியில் இருந்த கொலையுண்டு ராபின்ஸ் புத்தகங்களை தக்கி ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்திகளை அடுக்கினார்.

அவர் சிலில் ஏலியேஷனில் இருக்கும் போது கண்டா போயிருந்த போது வாங்கி வந்திருந்த மாண்டிரியால் பொம்மைகளைத் தூசு தட்டி அலங்கார அலமாரியில் வைத்தார். சிகரெட் பாக்கெட்டை மறைத்து வைத்தார். நத்தினி வெண்டிக் வைப்பரிக்குப் போயிருந்தவன் திரும்ப வந்ததும் வற்புறுத்தி தின்ஸ் வேண்டாம் என்று சொல்லப் புடைவை கட்டிக் கொண்டாள். அவ்வப்போது இடுப்பிலிருந்து நழுவுவதை ஜாணி மாமிதான் செஞ்சி விட்டாள். நத்தினி காலுக்குத் தோடு போட முடியவில்லை. தூர்ந்து விட்டதால் வலிக்கிறது என்று சொன்னாள். "அவா வந்தால் சொல்லிக்கிறேன். வேணும்னா வைரத் தோட்டைக் காயிக்கரலாம்."

"எல்லாம் வேண்டி" என்றான் நத்தினி. "இருந்தும் காயிக்க வேண்டியது நியாயமானே!"

ஐந்து மணிக்கு ராமநாதராயனின் வந்தார். "வாங்கோ, வாங்கோ!" என்று குலறு

வாக வரவேற்று, "என்ன இயல்பான வேட்டு? வீடு கண்டுபிடிக்கிறதில் சிரமமா?" ஒன்றாக நரலிம்மன்.

கஸ்தூரி, "இல்லை, காரி கொஞ்சம் நடுவழியில்... திண்ணுடுத்து... அதை வித்துட்டுப் புதுக் காரி வாங்கணும்னு இருக்கோம்.

அதுக்கு வேண்டியவர்கள்...'' என்றான்.
 ''புதுக் காரர்?'' என்பது போல் ராம
 நாராயணன் பார்க்க, அவன், ''பூட்டைக்
 கழட்டிடுக்கோ...'' என்றான்.
 ''பரவாயில்லை, இருக்கட்டும். தோ பிபாரி
 மாலிட்டிஸ். நாய்ஷாஸாம்யில்லி மனுஷா!''
 ''எதுக்கும் சம்பிரதாயம்னு ஒண்ணு
 இருக்கோல்லியோ?'' ராமநாராயணன்
 ஐயில்லக் கழறி, ஸாகல் ஒட்டைகளுடன்
 உன்னை நுழைத்தார். அவர் கால் வாச
 னையை அடுத்த அறைமில் உணர்ந்து ஐரீடி

ருகர்த்தது.
 ''தாய் இருக்கா?'' என்றார் ராமநாரா
 யணன் பவத்து போய்.
 ''கட்டிப் போட்டிருக்கோம்.'' ''உங்க வீட்டுப் பொண்ணு என்ன
 உசரம்?'' என்றான்.
 ''கைபுக் கைபு... கைபுக் கிதல் கூட
 இருப்பா, உயரம் சரியாத்தாய் இருக்
 கும்.'' ''கரெஷ் 5-3'' ''3-9, எங்கக்ஷா. 3-11 இருப்பான்.

Gokulam

YOUR CHILD WILL READ IT;
LOVE IT; CHERISH IT!

April Highlights :

- * The Quiz-Whiz! — an interview with Siddhartha Basu.
- * The childhood days of Rabin-dranath Tagore.
- * The Court of the Sakarkora — Meera's treetop adventure with the birds and butterflies.

Peragency and subscription contact:
GOKULAM, Guindy, Madras-600 032.
Telephone: 434157, 434190.

Annual Subscription: Rs. 36.00 (India)
Overseas: Rs. 270.00 (Air mail)
: Rs. 120.00 (Sea mail)

பட்டாபிஷய விட உயரமில்லையா? போட்டோ கூட இருக்கே."

"பட்டாபிஷயத்து?"

"எங்க மாப்பிள்ளை, கோவாவில் எம்எம்டிஸில் இருக்கார், மெட்டவர் ஜில்லா..."

"உங்க வன் எப்ப வந்தார்?"

"டிஸம்பர் 81 - ஆம் தேதி பாஸ் அமெரிக்கன்ஸ் வந்தான்... தேத்திக்குக் கூட போன் பண்ணினான்."

"போட்டோ பார்த்தாராமா?"

"பார்த்துட்டு ஒக்கென்னுட்டாம்பா. நூக்க வளவளன்னு கத்தி வளைச்சுப் பேச மாட்டோம் வத்தலா... பெண்ணைப் பெத்தவா கஷ்டம் நன்னாவே தெரியும் எங்களுக்கு. எனக்கும் பெண் இருக்கா... அப்பறம் என் பிள்ளை நான் சொல்றதைக் கேட்பான். அவனுக்கு ஒரு ஒரு யாசப்படியா ஏறி இறங்கிப் பொண்ணைப் பார்த்துட்டு இது நன்னாளுக்கு, அது நன்னாயில்லையென சொல்ல இஷ்டமில்லை. அவன் பொம்மை அட்டியோ. கஷ்டம் தெரிஞ்சவன், சின்ன வயிலிருந்தே இண்டிபென்டண்டா வளர்த்தவன். கயமா ஒரு வத்தக் குழம்பு சாத்தமுது (ரஸம்) எல்லாம் வெச்சுக்கத் தெரிஞ்சவன்..."

"அமெரிக்காவிலே போயுமா?" என் னார் நரசிம்மன்.

"அமெரிக்கா போனதால் நம்ம சம்பிரதாயங்கள்லாம் மாறிடனுமா என்ன...? சம்பந்தி... ஏறக்குறைய சம்பந்தம் ஆனப்பல தான். அதனால் சம்பந்தின்னே கூப்பிடறேன்... நம்ம மாட்டிங்க, நீங்க. என் பிள்ளை சந்தி பண்ணான், சைலன்ஸா சொல்றான்..."

"பிரம்மோத்ஸவத்துக்கு பிட்ஸ்பர்க் போய் அங்கே ரெண்டு நீக்ரோக்களுக்கு முழுஷாப்படிக்கு அர்த்தம் சொல்லிக் கொடுத்தாண்ணா பார்த்துக்கங்கியேன்!"

"அட்டர். த்ஸொ. த்ஸொ!"

"உள்ளுருவதான் கெட்டுக் கிடக்கு ஜனங்கள்! அவாளுக்கெல்லாம் அங்கே போனா ஒரு ரிவர்தல் மாடிரி வந்துடறது. பிட்ஸ்பர்க்கிலிருந்து என்னைமோ தெவலோகம்போல இருக்கு... ஊஞ்சல் என்ன, தெர் என்ன...! பத்தி மேற்கே போயிடுத்து."

"நீங்க போயிருக்கேனா?"

"போன் ஐதவைல போயிருத்தோமே! அப்பதான் குளிர் இருக்காது!"

அப்போது நந்தினி உன்னை வந்து இரண்டு தட்டுகளில் கேக்கும் மிக்ஸ்சரும் கொண்டு வந்தது. "மாமா, உங்களுக்கு காப்பிஸ் ஷூக்ர போடலாமா?" என்று கேட்டாள்.

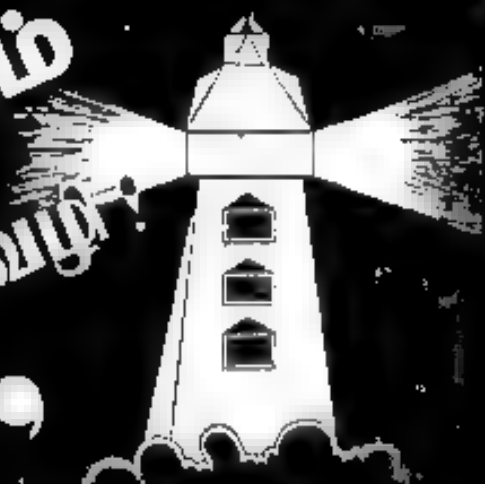
"வேண்டாம்மா!"

"உங்களுக்கு டயபடீஸா?" என்றார் நரசிம்மன்.

"ஸமூட்டா இருக்கு. உங்களுக்கு?"

விபரங்கள் இலவசம் இலவசம்

தயாலில்
ஆங்கிலம்
பயில
இதோ எளியவழி!

கடலில் திசை தெரியாமல் தவிப்பவர்களுக்கு
“கலங்கரை விளக்கு” ஒளி தந்து வழி காட்டும்
அதுபோல் வாழ்வில் வலம் காணாத துடிப்பவர்
களுக்கு முன்னேற்றத்திற்கான வழிகளை
நாங்கள் உறுவிறோம்.

பள்ளிக்கூடத்தில், கல்லூரியில் படித்து விட்டு
ஆவ்விதத்தில் இலக்கணப் பிழையின்றி பேச
முடியாமல் தவிக்கிறீர்களா?

சாதாரண தொழிலாளியாக இருந்து கொண்டு
ஆவ்வித அறிவை எப்படியாவது படித்து
முன்னேற வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களா?

எல்லோரும் ஆவ்விதத்தில் பேசும்போது
உம்மாஸ் நல்ல வார்த்தை கூட பேச
முடியவில்லையே என்று எங்குவிதீர்க்கலா?

படிக்கக்கூடிய காலத்தில் படிக்காமல் தற்போது
தொழில் ர விவர்பாரத்தில் ஈடுபட்டு இனி
எப்படி படிக்க முடியும் என்று ஆழ்ந்த யோசனை
யில் முழுகுவிதீர்க்கலா?

கவலையை விடுங்கள் முன்னேற்றத்திற்கான
எளிய வழிகள் இதோ : எளிய முறையில் தமிழ்
மூலம் தபாலில் ஆங்கிலம் பயிலுவதற்கான

சிறந்த பயிற்சியை இந்தியாவிலேயே
தலைதிர்த்த ஆங்கில கல்வி நிறுவனமாகிய...

“தி அமெரிக்கன் இன்ஸ்டிடியூட்” எற்று
பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த
பயிற்சி அளித்து வருகிறது. பல்வேறு ஆங்கில
பேராசிரியர்களே இப்பயிற்சியை பராமுடி
யுள்ளனர் என்றும் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியது ஒரு போஸ்ட்
கார்டில் உங்கள் முகவரிையை எழுதி
தி அமெரிக்கன் இன்ஸ்டிடியூட், எல்லிஸ் நகர்,
மதுரை-16, என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.
இலவச விபரங்கள் வந்து சேரும்.

இது தவிர தமிழ் மூலம் தபாலில் கணக்கல்
பயிற்சி பெற்றும் ஒவ்வொரு ஈரிலும் கணக்கா
லேவர்க்கு ஏராளமானவர்கள் தேவையப்படுவ
தால் இதில் மாதம் ரூ. 2000 வரை சம்பாதிக்க
வாய்ப்புள்ளது, எளிய சுயமான வேலை வாய்ப்பு.

தமிழில் தபால் மூலம் சிறப்பாக ஆங்கிலம்
பயிலுவதற்கும், தமிழில் தபால் மூலம் கணக்கல்
பயிற்சி பெற்றவும் கூடவே தபால் கார்டில்
எழுதவும்.

தி அமெரிக்கன் இன்ஸ்டிடியூட்.

P.B. No. 16, எல்லிஸ் நகர், மதுரை-16.

“எனக்கும் மைக்குதான்.”

“பெரியவானை சேவிப்போம்.”

“அதெல்லாம் வெண்டாம். தீர்க்காய்ச்சா இருக்கிறார்... நீ என்ன படிச்சிருக்கே?”

“பி. என்.சி. பாட்டலி!”

“மெடல்வாரம் வாங்கியிருக்கா ரிப்பனிக் பே பரோடல... பரத நாட்டியம் சரசாதிட்ட எட்டு வகுப்பும் கத்துண்டா. நீயில் ஒருக்கிரோஷா எல்லாம் அப்படி செய்வா. ஆயில் பெய்ண்ட பண்ணுவா... அதோ பாருக்கோ,” என்று மான்குட்டி தோட்டத்தில் விளையாடும் சித்திரத்தைக் காட்டி வாரி தரலிம்மன்.

“கரேஷ் ஸைக்ஸ் யு வெரிமச். ஹி லாண்ட்ஸ் டு டாக்டுயு... உங்காந்து போன் நம்பர் என்ன?”

“போனுக்குப் போட்டிருக்கு. இன்னும் வரலை. டு ஒய்ட்டி”யே நாலு வருஷமாகும்பிறா, என்ன கவர்ன்மெண்டி?”

“என் ஷட்டர் பி அண்டி டுல இருக்கார். உங்க அபிளிகேஷன் நம்பரைச் சொல் ஹங்கோ!”

“போன் இருக்கட்டும். இப்ப என்ன ஏதிர்பாடு? ஒண்ணாம் தேதி ஸைபனை அலுழிக்கண்டு வரிறோ?”

“ஆமாம். ஒண்ணாம் தேதி என்ன கிறணம்?”

“திங்கன்... ராஜ காவம் வீட்டு எம்பவேணா வரிறோம். ஒரு பீயர்மாலிட்டி மாதிரிதான். கரேஷ் சரின்னுட்டான். உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லையனா உடனே சிம்பிளா ஒரு கல்யாணத்தை...”

நத்தினி, “எக்ஸ்ப்ளஸ் மி” என்று எழுத்து உக்பனே போனாள்.

“வெக்கப்படறா.”

“அலுறும் பார்த்துப் பேசிக் சம்மதம்

சொல்லட்டும். நம்ம டெசிஷனை வம்பாஸ பண்ண வேண்டாம்.”

“உங்க அபயன் ஃபோட்டோ இருக்கா?”

“கொண்டு வந்திருக்கமே!”

அதை வந்தலா வாங்கிப் பார்த்து நரலிம் மலிட்டம் காட்டி, “நம்ம சம்பத் ஜாடையா இல்லை?” என்று கேட்டாள்.

“எத்த சம்பத்து...?”

“குனித்தலை சம்பத்து!”

“சேச்சே.”

“பின்னே வாரி மாதிரி இருக்கார்?”

“இவர் வாரி மாதிரியாவும் இல்லை... ஹி ஸல் ஏ ஹாண்ட்லம் பாய்! எங்க நத்தினி குடுத்து வெச்சல...”

“இப்பவே கம்பெனி வையல் பிரதி டெண்ட், கம்ப்யூட்டர் சம்பத்தமா பெரிய காண்ட்ராக்ட் கிடைச்சிருக்காம். கலிப்போர் ஸிபாலிவே நல்ல பேரு. ஒரு வருஷத்துக்குத் தொண்ணூறாயிரம் டாலர் வாரது. விடு வாங்கிட்டான். காரி எல்லாம் தண்ணி பட்ட பாடு!”

“இப்ப கல்யாணம் ஆக்கண்ணா உடனே பெண்ணை அலுழக்கண்டு போக முடியுமா?”

“உல பேர் அப்படியும் பண்ணா. கட்டு டண்ட் ஹிராலிப் போல் அங்கே ஒரு சிலில் மாறேத்து பண்ணி... அதுவ கொஞ்சம் ரிஸ்க் குங்கறா!”

“எல்லாம் அவன் வந்தப்பறம் விவரமாச் சொல்லுவான். வந்தலா உக்காருங்கோ. ஏதும் நம்ம தூறனு சொலு பண்ண வேண்டாம். எங்க வீட்டிலேயே மனுஷன் அதிகம் கிளா யாது. இவாத்தில பிரதர்ஸ் எல்லா ரோடேயும் சண்டை. மிஸ்திர் மிஸ்திப் போனா இருபது மூப்பது பேர்தான் வரு யோம். அதனால சிம்பிளா உட்வண்டல முடிக்கலாம். ரிஸ்பஷன் கூட வேண்டாம் ஜூட்டான். ஆடம்பரமே வேண்டாம்... இப்படி கல்யாணத்துக்கு வீண் செலவு பண்ணியே ஹயங்கா! கம்ப்யூனிட்டியே அழிஞ்சுண்டிருக்கு. அதனால...”

“ஸார், எங்கிட்டே வீண் செலவு பண்ணுக்குக் காகம் இல்லை. நான் ஒரு ரிட்டை யாடு சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் ஆபீசர், அங்கிரப்ட்...”

“தூணுதான்.”

“அதனால் ஏதோ எங்கனால முடிஞ்சது...”

வந்தலா தொடர்ந்து, “காதுக்குத் தொடு பண்ணியிருக்கோம். இருபது ஃபரன் தனக், எங்கம்மா கொடுத்த வென்னிப் பாத்திரங்கள், கொஞ்சம் இருக்கு. ஒரு செட்டு எவரில்லவர் பாத்திரம். குத்துவிளக்கு குடம்... சாத்தி கல்யாண கட்டில்...”

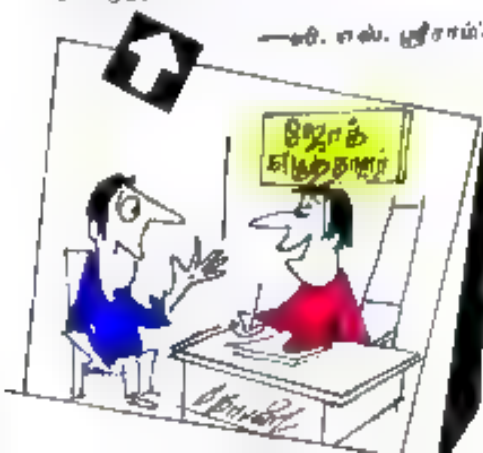
“கட்டில் எல்லாம் வேண்டாம்.”

“ஏதோ நாங்க பண்ணிப் போடறதைப் போட்டுடறோம். அதை வெச்சுக்கிறதோ, வீட்டுடறதோ அவா பாடு. எங்க

“எழுத்தானத் தங்க. உங்க பேருக்குப் பின்னாடி ‘மாஸ்டர் ஆயிப் சர்ஜன்’ னு போட்டிருக்கு!”

“நிறைய தோக் எழுதி வாசகர்களை அலுக்கிறோன்னு அய்யங்கரை எனக்குக் கொடுத்த பட்டம் அது!”

—சி. எஸ். ஸ்ரீராம்.

மத்தியதர வகுப்பினரின் பலங்கள், பலவீனங்கள் இவற்றைப் பிரதிபலிப்பது போல் பல இலக்கணங்களை எழுதி வருவார் கனோதா. ஒரு அதனைக் கவனமாகக் கொண்டு, தனது போன்ற பல அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டு அவற்றை ஏதேனும் ஒரு அம்சத்தை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து தபால் கார்ட்டு வகுதி அனுப்பப்படும். விமர்சனங்களை வரவேற்றிரோம். தலைப்புத் தத்து, ஏதேனாவும் பலத்தை மட்டுமின்றி பலவீனமிருப்பின் அதனையும் விமர்சிக்கலாம். பிரகரணமாகும் விமர்சனங்களுக்கு ரூ. 25 சன்மாவும், சிறந்த விமர்சனத்துக்கு ரூ. 50 சிறப்பும் பரிசு.

இந்த வாரக் கதைக்கு முடிவு தேதி 17.4.90.

பொன்னு அப்பறம், அம்மா அப்பா இதைச் செய்யலை, அந்தச் செய்யலையெல்லாம் நன்றி சொல்லக் கூடாது பாலுக்கோ? தலைமையா கி. பண்ணிட்டுட்டானா? ஆமாம், திறைய கூடா வளர்த்திருத்தது... பொருது ஜாஸ்தியாய்ப் போலி வாரிட்டா வெட்டிவிட்டா? அதாவது பார்த்தேன். போட்டோவை பார்த்ததற்கும் நேரம் பார்த்ததற்கும் கொஞ்சம் வித்தியாசமா இருந்தது. "சூதகம் பார்த்தேனா?" "பார்த்தேனாம். தன்னைப் பொருத்தி இருக்கு." அப்ப, ஏற்குறைய பக்கா ஆன மாதிரி தான்."

கவரக் கடினாரம் மணி அடித்தது. "ஆர்... ரெடி ஸீபர் என் ஏர்லி மாசெது?" "நிச்சயம், என் பிரதர் இம்மா இண்டியன் ஏர்லைன்கள் இருக்கார். அவர் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் பண்ணிடுவார்... அதை முதல் முகூர்த்தத்தில் முடிச்சுடலாம்." "வெரிசூட்." "அப்ப திங்க்ஸ்...?" "நாங்க ஸண்டே ஏர்போர்ட்டுக்கே வர்றோம் லார்." "எதுக்குச் சிரமம்?" "எதுவும் சிரமம் இல்லை. பிரதர் இம்மா ஏர்லைன்கள் இருக்கிறதால் கண்டிம்ஸ் செரியர்கள் எல்லாம் கலப்பா..." "அப்ப வரட்டுமா?" "தத்தினி, மாமா போய்ட்டு வந்தேன் கிறார் பாலு." "தத்தினி வெளியே வந்து தர வுடன். "கப" என்றான். ---ன் இப்போது கட்டை

பான்! அணித்திருந்தான்.

விடு திரும்பும் போது சாமநாதரின் கை "அந்தப் பொன்னு பேசலே இல்லையே!" "பேசாட்டே என்ன இப்ப? சித்துப் பண்ணி வெச்சாப்பல பளிச்சென்று சேப்பா அழகா இருக்கா. கிளி கொஞ்சறது மூல்கி. கரேஷன்க்கும் கசிதெயாப் பொருத்தம்! அமெரிக்காவ ஸீபெனா இருக்கறதுக்குத் தொதுப்படுமீ!"

நீரெம்மன் வதலாலிடம் "என்ன சொல்றே?" "என்னத்தைச் சொல்றது? இதை விட தவறு இடம் நமக்குக் கிடைக்காது. எப்படி வாயது இந்தப் பெண்ணை..." "தத்தினி ஒப்புத்துப்பாளா?" "அமெரிக்காவிலுறதால் ஒத்துப்பா?" "அதை அலாமிட்ட சொல்ல வேண்டாமா?" "எதை?" "டிக்கிரிஸே ஒரு மாசெ கம் பொன்னு அந்த பஞ்சாபிப் பெயரோட..." "நீங்க பேசாம இருக்கோ. அது முடிஞ்சு போன கதை..."

"அந்த அலாமிட்டச் சொல்ல வேண்டாமா?" என்றார் சாமநாதராவனன். "எதை?" "அமெரிக்காவில் உன் கப்பல் தீக்கோ பெண்ணைக் கவனமாய் பண்ணிண்டு கட்டவோர்ன் வாக்கிதை..." "நீங்க பேசாம இருக்கோ. அது முடிஞ்சு போன கதை!"

ஆர்.கே.லக்ஷ்மண்

தேன்வி: உங்களைப் பப்படி இதுவரை இயல்பாக 'வாக்வே' பாத்திரத்துடன் குளிர் நடிக்க முடிவிறதா?

பதில்: சாதாரணமாக, ஒரு காரெக்டரை 'கூட்டி' செய்வதில், கூடரக்டரின் எதிர் பார்ப்பைப் புரிந்து கொண்டு, நானே கொஞ்

* ஆர் கே லக்ஷ்மண்

அபத்தமும் வீரசமும் தான் தகைச்சுவை என்ற பரிதாபமான நிலைமை உருவாகியுள்ள இத்தரையில் 'வாக்வே தேனாசிரியா' போன்ற எளிதான ஆர்பாட்டில்லாத தகைச்சுவை நாடகத் தொடரைக் காணும் போது மனம் குளிரிறது. இத் தொடரை ரசிக்க மொழி ஒரு தடைவாக இவ்வையென்றால் அதற்குக் காரணம் 'வாக்வே' கதாபாத்திரம் தம்மைப் போன்ற மத்தியதர, சராசரி மனிதர்களின் பித்திரிப்பின்பமாகத் திகழ்வது தான். வாக்வேயாக நடிக்கும் - இவ்வைய வாழ்த்து காட்டும் - நடிக்க அஞ்சாத ஸ்திரீவத்ஸவ கல்விக்கு அளித்த பேட்டி:

சம்: 'மொலா' சேர்த்து, 'ரோஸை' உங்களுக்கு பாக்குவேன். ஆனால் வாக்வே விஷயத்தில் செவ்வையாக என்னும் சேக்கலியை! அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அஞ்சாத ஸ்திரீவத்ஸவ என்னுள் சாதாரணம் என்ன செய்ந்திருப்பான் என யோசித்து, அப்படியே இயற்கையாகச் செய்து விட்டேன். எனினும் 'வாக்வே' யில் வெற்றியில் பெரும் பங்கு "வஷ்மண்" திக் குத்தான்.

கே: ஆர். கே. லக்ஷ்மணுடன் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைக் கூறுங்களேன்.

ப: என்னை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்திய குத்தனா, "உங்களுக்கு நடிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கிறதோ, இல்லையோ, லக்ஷ்மணின் நடப்பைப் பார்த்து வாய்ப்புக் கிடைக்கிறதே என்று சத்தோஷப்படு" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். வாக்வே பாத்திரத்துக்குப் பலர் தேர்வு செய்யப்பட்டு திரைக்கப்பட டார்சன் என்று தெரிந்ததும் எனக்கு நம்பிக்கையோ போய் விட்டது. அசிரத்தையாக இருந்தேன். முதலில் வஷ்மண் நடித்துக் காட்டினார்; அப்படியே அடுத்து விட்டேன். அவர் நடிக்கிறபிறகு மிதமான இயற்கையான நடப்பை எதிர்பார்க்கிறார் என்பதைப் 'பனிச்' சென்று புரிந்து கொண்டேன். ஸ்க்ரிப்படைக் கொடுத்து என்னைப் படிக்கச் சொன்ன போது மிகக் கவனமாக அ. கி. லாசித்தேன். என்னை மவத்து ஒரு 'எயிலோட்' படமாகக் முடிவாகிறது! "உங்களுக்கு வாட்டர் அடித்திருக்கிறது" என்று குத்தனா பாராட்டினார். எயிலோடும் என் நடிப்பு அது சதவீதம் பிடித்திருந்ததென்றால் வஷ்மணுக்கு எப்போது சே விடுகிறதான் பிடித்தது! அதனால் அவர் என்னோடு அயராது உழைத்தார்.

தரத்தை மட்டும் மனத்தில் கொண்டு அது பகுதிகளைத்தான் முதலில் தயாரித்தார்.

தயாரிப்புக்கு முன்புடன் விவாதித்து, விவாதித்து ஒரு வாரத்துக்கான கதையைத் தீட்டி இருப்பது தாங்கள் எடுத்துக் கொண்டார். கூடுதலுக்கும் அவர் மேற்பார்சுவையில்தான் - ஒரு பகுதியை எடுத்து முடிக்க இத்து தாங்கள் ஆதரம்! படப்பிடிப்பின் போது எங்கள் உயலாகக் கவனிப்பதாகக் கவனிப்பார்; சற்றே தொனி உயர்ந்தாலும் கண்டுபிடித்துத் திருத்துவர். அவர் சிரிப்பினாலே மிகக் களைச் சித்திக்க வைக்கத் தெரிந்த மேனாட்! 'வாக்வே' இரண்டாவது பதினாறு முடிவிலே ஒரு கோடி ரேகை இழையோருவதை மிகக் கவனிப்பதாகக் கவனித்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

கே: வாக்வே 'இமேஜ்' உங்களை எந்த அளவு பாதித்துள்ளது?

ப: இதுவியா முழுவிஷயமே இருந்து சிகிச்சை பாராட்டுக் கடிதங்களைப் பார்த்தும் போது திறைவாக இருக்கிறது: "வாக்வே சாப்" என்றே என்னை அக்கம் பக்கத்தில் எல்லோரும் அழைப்பது. இந்த 'வாக்வே' இமேஜின் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. இனி குறிக்கோளுடன் நடிக்க வேண்டும், கூடரக்டர் கள் - ரோய்கள் இரண்டையும் தாம் பார்த்துத் தேர்வு செய்வ வேண்டும், இதுபோன்ற ஒரு ரோஸை திரைப்படத்துக்காகவும் செய்ய வேண்டுமென்ற பல உணர்வுகள் தவறு தூக்கியுள்ளன.

கே: இத் தொடரில் நீங்கள் தோன்றும் போது மக்கள் உங்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறார்களா? உங்களுடன் சேர்த்து சிரிக்கிறார்களா?

ப: பலரும் என்னைப் பார்த்தே சிரிக்கிறார்கள். தான் தவறு செய்யும் போது சிரிக்காத மனிதன். மற்றவன் அந்த தவறைச் செய்யும் போது சிரிக்கிறான். 'வாக்வே' யில்

எளிதில் 'ஓ.கே. கூறுமாட்டார்!'

அடங்கியுள்ள தத்துவமே இதுதான். என்னைப் பார்த்து அவர்கள் சிரிக்கும் போது தங்களைத் தாங்களே பார்த்துச் சிரித்துக் கொள்விறார்கள்; தங்களுடம் தாங்களே அனுதாபம் கொள்ளவும் செய்விறார்கள். ஆனால் இதை எத்தனை பேர் உணர்ந்து செய்விறார்களோ தெரியாது.

நிதிகர் அஞ்சல் ஸ்ரீவத்சுய், நிதிகாரங்களுக்கும் கொஞ்சம் வாகனம் போலத்தான்! படிப்பிலே பிரகாசிக்காத இலகர, முட்டி தட்டித்தான் பி. கா.ம. தேற வைத்தார் இவர் தந்தை! தாம் வேலை பார்த்து வந்த வங்கியிலேயே எப்படியோ வேலையும் வாங்கித் தந்து விட்டார்!

ரேடியோ நாடகங்களிலும் கலக்காத மேடை நாடகங்களிலும் நடித்து வந்த ஸ்ரீவத்சுய், பம்பாய் வந்து சேர்ந்தார். நடிக்க

வாகத்துக்கு ரொம்பத் திருப்தி.

அஞ்சல் ஸ்ரீவத்சுயிடம் விடைபெறு முன் கடைசியாகக் கேட்ட கேள்வி: "நடிப்புத் துறை உங்களுக்கு ரொம்ப சரிதோ அதை அளித்திருக்கிறது, மனத்தை ரொம்பப் பாதித்து வருத்தமானித்த சம்பவம் ஏதேனும் உண்டா?"

பதில்: ஒருமுறை ராஜஸ்தானில் படப் பிடிப்பு நடந்து கொண்டிருந்த போது, எனக்கு மறுதான் வேலையில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு தரங்கி லிட்டின் மறுதான் என்னை அவரை அவரமாக எழுப்பி, ஹரகடர் ஜே. பி. முன் செட்டில் கொண்டு நிறுத்தினார்கள். அங்கே பெரிய பெரிய ஸ்டார்களிலிருந்து ஜூனியர் ஆர்டிஸ்டுகள் வரை பலர் குழுமிருந்தனர். அனைவர எதிரிலும் என்னைப் படப்பிடிப்புக்கு

தேவதாஸ் குமார்

* அஞ்சல் ஸ்ரீவத்சுய்

வாங்க்ப்புக் கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாகத் தான் இருந்தது. "பேசாமல் தலை முழுதி விட்டுப் பாய்க் உத்தியோகத்தில் கலனம் செய்கிறது" என்ற உபதேசம்தான் எளிதாக எய்வாரிடமிருந்தும் கிடைத்தது. அதிர்ஷ்ட வசமாக "பக்" என்னும் அரவியல் வடவர் நாடகத்தில் - வேறு யாரும் ஏற்கத் தவாராக இய்வாததால் - மொரார்தி தேசாய், இதிரோ காந்தி ஆகிய இரு வேடங்களில் நடித்தார் ஸ்ரீவத்சுய். இத் நாடகத்தை கே. ஏ. அப்பால் பதின்மூன்று தடவை பார்த்துச் சிரித்துப் பாராட்டினார்! அவர் உதவிக்கரம் நீட்டி, ஸ்ரீவத்சுய் வளர்ந்து, முப்பது திரைப் படங்களில் ஏறிலும் பெரிதுமான ரோல்களில் நடித்தார். இத்தனைக்கிடையிலும் பாய்க் வேலையை அவர் விட்டு விடவில்லை. உடனடியாகச் செவ்வாயை செவ்வதுடன், பி. ஆர். ஓ. போலக் செவப்பட்டு, திறைய விடபாவிட வேறு வாங்கித் தருவதால் தீர்

வேட்டாக வந்ததாக டைரக்டர் கண்ணா பிண்ணாவென்று கதித் தீர்த்து விட்டார்! காரிராமேனோ 'வானவத் திறக்காதே' என்று என்னை காட்டினார். அவமானத்தால் தான் குத்தினேன். அத்திரிவே சற்றுமாத என்னுடன் டைரக்டர் அளவளாவிய போது, தான் தெரிய வந்தது - அன்று நேரமாவும், தீர்மேத்திராவும் மிகத் தாமதமாக வந்ததால், அவர்களைத் திட்டவும் முடியாமல், திட்டாமல் இருக்கவும் முடியாமல் என்னை வைத்து நாடகமாயிருக்கிறார் என்பது! சரோ அய்வப்போது தலைவாக்கினாலும், வட்டு பம்மூன்றையே நினைத்து கோபதாபங்களை அடக்கிக் கொள்ளக் கற்றுக் கொண்டு விட்டேன்."

பேட்டி: ஜெயஸ்ரீராஜ்

படங்கள்: ரதிஜித் கட்டக்

மன நிறைவுக்கும், உழைப்புக்கும், உலகெங்கிலும்
மங்களையர்களின் இதயத்தில் நீங்கா இடத்தைப் பெற்றது
“மெரி” தங்க கவரிங் நகைகள். அழகிய டிசைன்களில்
“மெரி” நகைகளை வி.பி.பி மூலம் பெற நகைகளின்
நம்பர்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதுங்கள். இலவச
கேட்லாக் பெற இன்றே எழுதுங்கள்.

மெரி கோல்டு கவரிங் ஒர்க்ஸ்

தபால் பெட்டி: 1405, 14, ரங்கநாதன் தெரு,
தி.நகர், சென்னை 600 017, போன்: 444671

பொன்னியின்

செல்வன்

அத்தியாயம் 71

‘திருவயிறு உதித்த தேவர்’

செ

ம்பியன்மா தேவியைப்
பார்க்கவேண்டுமென்று
கத்தி சோழர் படி
முறை சொல்லி அனுப்
பிய பின்னர், அம்
முதாட்டி சக்கரவர்தி

நினைவக் காண்பதற்கு வந்தார். சக்கரவர்த்தி
அவரையும் செய்தி அறிந்து வாசற்படி
வளையில் நடந்து சென்று காத்திருந்து வர
வேற்று அழைத்துச் சென்றார். நம் பக்கத்
தில் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் படி
கேட்டுக் கொண்டார்.

“அரசாங்கமே! அடுத்தடுத்துத் துவர
மான செய்திகளை கேட்டு தொத்திருக்கும்
என் உள்ளம் தாங்களின் உடல் நலம்
பெற்றிருப்பதைப் பார்த்துத் திருப்தி அடை
றேது. இறைவன் அருளால் தெருங்காவம்
தாங்கள் சிறுஞ்சிவியாக வாழ்த்திடுத்து இந்த
உலகத்தைப் பரிபாலித்து வர வேண்டும்”
என்று முதிய பிராட்டியார் கூறினார்.

“அன்னையே! என் கால்கள் மீண்டும்
நடக்கும் சக்தி பெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிடு
கிறீர்கள். அதைப் பற்றி எனக்கும் திருப்தி
தான்! இந்தச் சோழ நாடெல்லாம் போற்றி
யுண்டாகும் தாங்கள் வரும்போதும் எழுத்து
வரவேற்க முடியாதவனாகிறுத்தேன். அடை
யும் செவிறுமான ஒரு தெய்வம் பெண்டாள்

யின் அன்பின் சக்தியால் என் கால்கள்
இருக்கிறதே இயல்பை மீண்டும் பெற்றன.”
எழுத்து நின்றும் நடந்து வந்தும் தங்களை
‘வரவேற்கும் பாக்கியம் பெற்றவனானேன்.
ஆயினும், தேவி, நான் உயிர் வாழ்த்திருப்
பது பற்றித் திருப்தி அடைவதும் இல்லை;
இனி தெருங்காவம் உயிர் வாழ விரும்பவும்
இல்லை. தாங்கள் அத்தனைவரையும் ஆசி எனக்
குக் கூற வேண்டாம். விளையில் சிவ பதம்
விடைக்க வேண்டுமென்று வாழ்த்துங்கள்”
என்றார் சக்கர சோழர்.

“சக்கரவர்த்தி! தங்கள் குலத்து முதா
தவர் எல்லாரும் வீர சொர்க்கத்தையோ,
சிவ பத்தையோ அடைந்தார்கள். தங்களுக்
கும் பரவோகத்தில் அவர்கள் இடநிறை
வைத்திருப்பார்கள். உரிய காலம் வரும்
போது சிவ கணங்கள் வந்து தங்களை
அழைத்துப் போவார்கள். ஆனால் அத்
நகைய பத்தை அடைவதற்குத் தாங்கள்
அவசரப்படுதல் ஆகாது. இந்த உலகில்
தங்களுக்கு இன்னும் கடமை எவ்வளவோ
இருக்கிறது. தேர்தலை நெறி பிறழாத தங்கள்
ஆட்சியின் சீழ்மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்

அவராகல்கி

விரார்க்கன், சிவாசய அங்குசியுடன்
நாடெங்கும் நடைபெற்று வருகின்றனர்.
சைவர்கள், வைஷ்ணவர்கள், புத்தர்கள்,
சமணர்கள் முதலான பல மதத்தினரும்
தங்கள் ஆயுள் நீடிக்க வேண்டுமென்று
விரார்க்கனை சென்று வருகிறார்கள்...."

"நாயே! அவர்கள் யாரும் இனி அத்
தகைய பிரார்க்கனை செய்வதாகாது. என்
ஆயுள் நீடிக்கப் பிரார்க்கிறப்பது என் மன
வேதனையை நீடிக்கச் செய்யும் பிரார்க்
தன்மையாகும். சோழ நாடு அநித்த வீரர்
வருக்குள்ளே வீராதி வீரனான ஆதித்த கரீ
காலனையப் பதி கொடுத்து விட்டு, நான்
இங்ஙனவிக் தெருங்காவிய் உதிரோடு
இருக்க வேண்டுமா? அவன் இறப்பதற்கு
முன்னதாக என் உதிர் போயிருக்கக்
கூடாது?..."

"சக்கரவர்த்தி! புத்திர சோகம் சிவக்
கொடியது தாக்க. ஆனாலும் விதிசீர்க்
வலியுமையப் பற்றிப் பேசுதலாகிய நான்
தங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.
சிறுஞ்சை பகலாக அரிக்கையுடன் இணை
பிரிவாத் தோழனாகிருந்தாரி. காக்கும் கடவு
ளாகிய திருமாலின் அவதாரம் சிறுஞ்சை
பரமாத்மா. அவராயே கூட அவதாரமாயும்
அபிமன்யுவனாயும் காப்பாற்றிக் கொடுக்க
முடியவில்லை. அத்தகைய வீரப் புதல்வர்
கள் இந்தப் பிறரும் அரிக்கையை உதிர்
வாழ்த்திடுக்க வில்லையா? பெற்று பின்னை
வலின் மீது ஆகை இங்ஙனவன் அங்ஙனவே
அரிக்கை! 'மன்னுதிரைக் காக்கும்
பொருட்டு நீ உன் உதிரைக் காத்துக்
கொள்ள வேண்டும்' என்று சிறுஞ்சை
பரமாத்மா போதித்ததை ஏற்றுக் கொண்டு
அரிக்கையை உதிர் வாழ்த்தான். ச க க ர
வர்த்தி! சிறுஞ்சைபகலாக அரிக்கையுக்குச்
செய்த போதனை தங்களுக்குப் பொருத்த
மாதாது."

"நாயே! அபிமன்யு போர்க்களத்தில்
வீரப் போர் புரிந்து மரண மடைந்தான்;
வீர கொர்க்கம் எய்தினான்!"

"தங்கன் குமாரன் வீரத்திக் அபிமன்யு
வுக்குத் துணத்தகைய அங்ஙனவே! பன்னிரண்
டாம் வயதிக் சேஷுர்ப் போர்க் களத்திலும்
பதினெட்டாம் பிராவத்திக் வீர பாண்டியன்
இறுதிப் போரிலும் ஆதித்த கரீகாலன்
புரிந்த வீரச் செயல்களை இந்த உலகம்
என்றும் மறக்காதே! அபிமன்யுவனக் கடை
சிலிக் பலர் சூழ்த்து கொண்டு அவனை
திராவுதபாணியாக்கி அதரிட யுத்தம் செய்து
கொன்றார்கள். அது போலவே ஆதித்த
கரீகாலனையும் தந்திரத்தாய் தனியைப்
படுததிக் சதிகாரிகள் பலர் சூழ்த்து நின்று
நிகடுவந்து தாக்கிக் கொன்றார்கள்...."

"நாயே! அவன் இந்தத்து எப்படி என்

பதை மட்டும் நான் நிச்சயமாகத் தெரிந்து
கொள்ள முடியுமானால் என்மனம் ஓரளவு
நிம்மதி அடைபடும்."

"சென்று போனதைப் பற்றி எதற்காக
மனத்தைப் புண்படுத்துகிக் கொள்ள வேண்
டும்? கரீகாலனுடைய விதி முடிந்தது; வாக்
தட்சத்திரம் விழுந்தது; சோழ நாடு ஒரு
மகா வீரனை இழந்தது. என், எப்படி என்று
விசாரித்து என்ன ஆகப் போகிறது?"

"உண்மை தெளிவாதது படியாக, யார்
யார் பேசியோ சந்தேகம் உண்டாகிறது.
நாயே! யுதிகைய ஆதிசேஷன் தாக்குவது
போல் சோழ சாம்ராஜ்யத்தையே தாக்கி
வந்தவரான பெரிய பழுவேட்டையார்
மேயேயே சிவர சந்தேகத்தைக் கிளப்புகி
றார்கள்; என் பதிக் கமத்துவிரார்க்கன்."

"அவரையே கேட்டு உண்மையைத்
தெரிந்து கொள்ளலாம் அல்லவா?"

"பெரிய பழுவேட்டையாரைக் கேட்க
யாருக்குத் வதரியம் உண்டு? எனக்கு
இல்லை. நாயே! எப்படியோ அவர் இடிக்
கிணிக் கொண்டு மனம் தொத்து போயிருக்
கிறார், என்ன நடந்தது என்று அவராகச்
சொல்லாத வுணரலிக், அவரை யார் கேட்க
முடியும்? அம்மா! தக்கோலம் போர்க் களத்
திக் என் பெரிய தந்தை பிராஜாநித்தர்
யானை மேய் துணி வீர கொர்க்கம் புருத்த
பின்னர், சோழ சைகயம் சிங்காரபிண்டப்
பட்டுச் சிதறி ஓடத் தொடக்கியது. ஓடிய
வீரர்களை வதி மறித்து திறத்தி மறுபடியும்
ஒரு சைகயமாகிக் கன்னர தேவன்
படைகளை கிரட்டியடித்த மகா வீரர்
பெரிய பழுவேட்டையார். அன்று அவர்
அவ்விதம் செந்திரா விட்டான், இக்களத்
திக் சோழ சாதுவமே இருந்திராது. தக்
கோவத்துப் போரிக் அவருடைய திரு மேனி
திக் அறுபத்துநாறு சைகயகள் பட்டன,
அப்படியும் அவர் சோர்ந்து விட, மகம்
போர்க் களத்திக் நின்று வெற்றி கண்டார்.
அதற்குப் பிறகு அவர் போர்க்களத்துக்கே
புகைக கூடாதென்று கட்டுப்பாடு செய்து
தனாதிக்காரியாக்கினோம். அத்தகைய பெரி
யவரை, - என் தந்தைக்குச் சமமானவரை,
- நான் என்ன கேட்க முடியும்?"

"உண்மை வெளிவாவதற்கு வேறு வதி
ஒன்றும் இல்லையா?"

"யானார் குவத்து வந்தியத் தேவன்
கரீகாலனுடைய உடலிக் அருகிக் இருந்
தான் என்று சொக்திரார்கள், அவனைக்
கேட்டு உண்மை அறிவலாம் என்று என்னி
சைன், அவனும் பாதாளக் சிறைநிலிருந்து
தப்பி ஓடி விட்டான். இறப்ப் பற்றிக் சின்னைப்
பழுவேட்டையார் முதன் மத்திரிமேய் குறை
சொக்துறுவதற்கு திவாயம் இருக்கிறது."

து வரையில் மொண்டயா இருக்க குத்தகை இப்போது குறுக்கிட்டு. "தந்தையே! அந்த வீதரை எப் படி யும் கொண்டு வந்து ஒப்புகியிடுவதாக முதல் மத்திப் பொறுப்பு ஒப்புக் கொள்கிறார்களே?" என்று.

"குத்தகை! இப்பாதிக்கு முதல் மத்திப் படிவத்தைப் பொறுப்பு ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் திரைபெற்றுவிட்ட நிர்வாகியை, சம்பவத்தைப் பற்றி உத்தரவுகள் ஒதுக்காமல் துரத்திக் கொண்டு போகிறாய் போக அனுமதி. கத்திரைகள் அங்கு வந்து முகப்போகாமல் காலை அங்கு; அவரை புதிற் படைத்தவர். அதிலும் சம்பவத்தைப் குறுக்குக் காலைக் காட்டாகக் கூடாது என்ற ஆதிக்க முதல்வர். அவன் வந்திருந்தேவனாகத் தொட்டிருந்த போகிறாய் என்று உத்தரவை அறிவிக்கிறார்."

"ஐயா! சென்று பொருத்த மதத்து விடுவதே நல்லது. இனி தக்க வேண்டியதைப் பற்றி யோசிப்புகள்."

"அந்தமையே! அந்தமையே தங்களை அழைத்து வரக் கொண்டு. ஆளுக்கு மேல் ஆள் அழைப்பிக் கொள்கிறதென். மேலே தக்க வேண்டியது பற்றி எங்கே யோசனை கூறி உதவ வேண்டும்."

"சக்கரவர்த்தி! அதிலே திரை அமைச்சிகள் பார் தங்களுக்கு யோசனை கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் போது கூடுதல் என்ன யோசனை கொள்வாய் போகிறேன்? என்னால் என் பிடித்து என் திரைபெற்றுப் புனிதப் படுத்திய மகா புருஷர் இவ்வகையில் வாழத்திருந்த காலத்திலும் நான் அரசாங்க காரியங்களில் உதவிச் செய்துவந்திருக்கிறேன். அவர் தோழருடைய சென்ற பிறகு சில காலம் கிழத்திலேயே அனுப்பிவிட்டிருக்கிறேன். என்னால் என்ன யோசனை கொண்டு முடிவு?"

"தேவி! கொடுத்திக் கொண்டு கூடாது. எங்கள் சோழ குலத்தில் தொன்றிய பொருள் எல்லாருக்கும் போதாமலிருக்கவில்லை. இதோ இருக்கிறான். என் அருமை மகன் குத்தகை. அவருக்கு திரைகள் அறிவு படைத்தவர்களை நான் கண்டிருக்கிறேன்..."

"மன்னிக்க வேண்டும், சக்கரவர்த்தி! நான் சோழ குலத்தில் பிறந்தவன் அங்குமே மதுரைதான் குத்தகைப் பிறந்தவன் நானே? என்று முதிர் பிழைப்புகள்."

"எந்தக் குலத்தில் பிறந்தாலும், பெண்கள் அறிவுடையவர்களாக இருக்கலாம்; பிறந்த குலம், புகழ் குலம் இவர்களுக்கும் உண்டாகலாம். பெண்கள் பெரும் பிடியான பிடித்துப் பிறந்த குலம் புகழ் குலம் அறிந்து போவதற்கு"

காரணம் ஆகலாம் உண்டு. நான்! நான் அந்தமையே குல நாகரத்துக் காரணமாகப் போகிறேனா?"

கவிதம் கற்ற சோழர் மேட்டும், செம்பேன் மாநிலம் நெருப்பம் மிதித்தவர் போக தடுத்த, "சக்கரவர்த்தி! இது என்ன காரணம்? என்னால் என் சோழ குலம் தா க ம் அடைவ வேண்டும்? நான் அங்கு வந்து சந்திப்படைத்தவர் அங்குமே?" என்று உதவித் தர மகன் மிதிக்கி கொண்டு வந்தார்.

"தேவி! சிறிது கருமையாகப் பேசுவதற்கு என்ன மன்னிக்க வேண்டும். என் குத்த குமாரன் இருந்து நான் உரிசொழிக்குத் திரை என்னும் என்னால் என் நெருப்பம் பிடித்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதைக் காட்டிலும் என் குலம் உதவித் தரும் ஒன்றும் உண்டு. என் குலத்தைப் பிடித்திருந்து வந்துப் பிடித்துப் பாரி வரும் இந்தச் சோழ ராஜ்யம் என் காலத்தில் சிவனா பிணைப்பட்டு அறிந்து என்னால். அதைக் காட்டிலும் கொடிய தண்டனை என் குல வேறொன்றும் இல்லை. மூன்று வருஷங்காலம் என் அருமை குமாரன் கிவனாக நான் பாரிக்காமல் இருந்தேன் பிணைக்க வந்தி தகரிக் அவன் பொருட்டாகக் காட்டினான். அங்கு வந்து தங்கும் படி என்னை அங்கு வந்தேன் கொண்டு வந்தேன். நான் பொருட்டாக வந்தேன். என் உதவி திரைபெற்றுக் கொண்டு கொள்கிறதென், உன்னையான காரணம் அதுவால். நான் காத்திருப்ப பிறப்பட்டுச் சென்றால், பழையேட்டதாய்க் கிடுகிடுகி அவதம்பிக்கக் கொண்டு நான் போய் விட்டதாக அவர்களும் திரைக்காலம்; மதிர சிந்தைகளும் பெருந்த அரங்கம் அறிவாளரும் கருதலாம். அறிவித்து என்னை சச்சரவு நெருப்பம், என்ன விபரம் இந்தச் சோழ ராஜ்யம் குக்கு ஏற்படுமோ என்று என்னித்தால் நான் காத்திருப்ப போகவில்லை. நான் போகிறதால் ஒரு வேளை என் அருமை குமாரன் கிவனாக இன்று உரிசொழி இருக்கிறாய்..."

"மன்னிக்க மன்னா! தா க க ள் என் வரையோ அறிவாளி: ஆற்றல் மிகப் படைத்தவர். ஆதிலும் விடுவாய் மத்தி கருத்த தங்களைக் கூட முடிவாது!"

"ஆம். அந்தமையே! விடுவாய் என்னால் மத்தியிருக்க முடியாது. ஆனால் என் குமாரனை அறிவ காலத்தில் பாரிக்க முடிவாய் போய் விட்டதே. அவன் மத்தியில்

குடி கொள்வதற்குத் தேவதாஸனைய அறிவாமல் போய் விட்டேனென்று எடுத்துக் கொடுத்தான். இதைப்பெயர்வாய் என்ற காகம் சொல்கிறதேன்? வினாசுவா, சொழும் அவர் வழியில் வந்த வீராடு வீரர்களுக்கும் இரத்தம் சித்தி உயிராக கொடுத்து விட்டான். இந்தச் சொழ் ராஜ்யத்தின் தலைநகராக இருந்தான் சொழ் ஆசாபாசுலாசன். பெயர் வாய் தான் பெயர்ந்தான். விட்டிருந்ததைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகத் தான். ஆதித்த கிரகவாசன என்ன காரணத்தினாலோ பழுதடைந்தவர்களுக்குப் அவர்களைச் சொழ் சிறைகளிலுக்கும் பிடிக்காமல் போய் விட்டான். தங்களை குமாரனும், என் சகோதரனுமான மதுராத்தலை என்னக்குப் பிறகு சொழ் சிங்கத்தின் பற்றி வைக்க வேண்டும் என்று சொழ் தன்னைச் சொந்தான அவர்கள் அப்படிப் பிரபந்தனம் செய்கிற தங்களுக்கும் உயர்வான மனம் இருக்கும் செய்களை சித்தியுடைய வன். ராஜித்தனும் புகழ்வான் சொழ் சிங்கத்தின் பற்றி எல்லா விதத்திலும் தனிவாங்கத்தான், உயர்வான தான் முடிபுகுக் கொண்டு தெருவான காரியம். அப்போது பெரியவர்கள் எங்காவும் கொள்ளார்களென்று, மதுரத்தின் பிரபந்தனம், இரத்தம் விட்டான். அதன் பின்னாலே இன்று அதுபாசிக்கிறதேன் என் அருளையுக் குமாரனும் பறி கொடுத்து விட்டான் தான் உயிரோடுகிறதேன்! இவ்வளவு துன்பமே எனக்குப் போதும். இவ்

இந்தப் பெரிய இரத்தம் உண்டாட்டுச் சொழ் உயிராக அழிந்து போவதை என் கொணர் பார்த்து விடும்படியானால், தெரிவித்ததன் அழிவு இந்தச் சொழ் சாம்பராஜ்யத்திற்கு தெருவாய் தடுப்பதற்குத் தான் உயிர் செயல் வேண்டும்! என்றார் உத்தர சொழ்.

செ

மீதவன் மாடுதேவி தம் கொணர் து வித்த கொணர் துவித்த துக் கொண்டு. அசைக்காரே! தங்களை உறிவித்து

பழைய என் சிற்றிவர்க்குச் சரியென்று சொழ்விக்கான் என்று உயர்வானவர்க்குப் பிறகு உயர்வானவரும் தங்களைத் தாண்டியும் அசைக்காரே! தெருவிக்காரே என்

தான். என் கணவர் விருப்பத்தின்படியே
அது நடந்தது. அரிஞ்சயருக்குப் பிறகு
தாங்கள் சிங்காதனம் ஏது வேண்டும் என்பது
என் கணவரின் விருப்பந்தான். மூன்று
உணவையும் ஒரு குடை வீட ஆகும். தங்கள்
பாட்டனார் பதாந்தகத் தேவரும் அவ்வாறு
ஏற்பாடு செய்து விட்டுச் சென்றார். ஆன
பாவ, தாயகம் சோழ சிங்காதனம் ஏதென
திக் முதல்த தவறு எவ்வடி இல்லை. என்
இருடைய தாதா சிவ பத்திரிக் ஒருபட்டு
ஆத்மாநுபூதிச் செல்வராக விளங்கினார்.
இராஜா காரியங்களை அவருடைய மனம்
ஒருபட்டில்லை. ஆகையால் அவருடைய
காடத்திய சோழ ராஜ்யம் கருக்கிச்
சென்று வந்தது. தாங்கள் பட்டத்துக்கு
வந்த பிறகு மறுபடியும் இராஜ்யம் வித்தரித்
தது. தெற்றெய்யும் வட சிவெயும் நோன்றி
விருத்த பகைவர்களை அழிக்கப்பட்டார்கள்.
இப்போது இராஜ்யம் மேன்மையுறுவதற்கு
முக்கிய காரணமாகிவிருந்தவன் தங்கள்
அருமைச் செல்வன் ஆதித்த சிங்காலன்.
அவனுக்கு உணவம் அநிய இளவரகப்
பட்டம் வட்டப்பட்டது. அதை மாத்திரி என்
மகனுக்கு இராஜ்ய உரிமையை அளிக்க

வேண்டும் என்பதற்கு தான் எப்படிச் செய்
திக் முடியும்? தான் செய்கின்றாலும் உணவம்
செய்திக்குமா? இராஜ்யத்தின் மகன் செய்
திப்பார்களா? சக்கரவர்த்தி! உத்தாட்டுச்
செய்தவினால் இராஜ்யம் அழிவதைத்
தடுக்க விருப்பமுதாகச் சற்று முன்னால்
சொன்னீர்கள். ஆதித்த சிங்காலனப் புறக்
கணித்து விட்டு என் புதல்வனுக்குப் பட்டம்
வட்டிவிருந்தால், அதே உன் தாட்டுச்
செய்து நேர்த்திராதா? இராஜ்யம் அழித்
திராதா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம், தாவே! அதனாய்த் தான் நானும்
தவக்கிக் கொண்டிருந்தேன். எல்லாவற்றும்
செய்யப் படுத்தி அதனவரும் குப் பிடிச்
செய்துக்கொண்டேன் ஏற்பாடு செய்துப் பிறகுத்
தான் பட்டம். அது கைகொடுவதற்குள்ளே,
விடு முறுக்கிட்டு விட்டது; சிங்காலனுடைய
ஆயுள் முடிந்து விட்டது. தாவே! அடுத்தாற்
பொய் தான் செய்வென்றுவது என்ன?
தாக்கென சொல்லுங்கள்! இந்த இராஜ்யத்
தின் பொறுப்பை என்னால் இனித் தாங்க
முடியாது. வாரிடாவது ஒப்பளித்து விட்டுச்
சிங்காலனுடைய கைவி விருப்பத்தை நிறை
வேற்ற விருப்புகிறேன். காஞ்சிசில் என்
காவென்று சிங்காலன் வட்டியுள்ள பொய்
மாதிரிகளில் தங்கி ஏன் ஆதிதய காவத்தாகத்
விக்க விருப்புகிறேன். இப்போது வாராகத்
ஒய் பட்டம் வட்டிவது என்று சொல்லுங்கள்.
அதன் பொருளைக் காட்டிலும் மதுரந்தான்

பிரயத்தனம் முதலாக. என்னைவிட இரண்டாவது ஆனாலும், அவனுக்குச் சிறிதளவுதான் முறையில் உதவலாம். கொடுப்பானார் வேளாளம் திருக்கோவலூர் மணலமரணம் அருள்மொழிக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள். தர்மத்துக்கும் தியாயத்துக்கும் குல முறைக்கும் விசேஷமாக இந்தக் காரியத்துக்கு நான் எப்படி உடன்பட முடியும்? அல்லது தாங்கள் நான் எப்படி உடன்பட முடியும்? அல்லவோ! எனக்கு உதவி செய்பவர்கள்! மதுராத்தகனுக்கு முடிபட்டத் தங்கள் சம்பந்தத்தைத் தெரிவிப்பார்கள். அந்த கவத்துக் கொண்டு, நான் சேநா திபதிபெரிய வேளாளரும் திருக்கோவலூர் மணலமரணமும் சம்பந்திக்கச் செய்வேன்! தங்கள் சம்பந்தத்தையும் அதுமதியையும் தெரிவித்து சேநா சாம்பராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றிய புண்ணியத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள்!" என்றார் சத்தர சோழர் சக்கரவர்த்தி.

செம்பியன் மாதேவி, "ஐயா! என் சம்பந்தத்தைக் கேட்ட வேண்டாம். சிவபதம் அடைந்த என் இறைவர் எனக்கு இட்ட கட்டளைக்கு மாறாக நான் நடக்க முடியாது. ஆனால், இராமன் விவகாரங்களில் நான் இரீகிக்குக் கிடுகிடுவதில்லை. மதுராத்தகனை அழைத்து அவன் சம்பந்தத்தைக் கேட்டு எப்படி உதெமோ அப்படிச் செய்பவர்கள்!" என்றார்.

"ஆம், ஆம்! மதுராத்தகனை அழைத்து அவனுடைய சம்பந்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு நான் எதுவும் தீர்மானிக்க வேண்டும். அதற்கும் தங்கள் உதவி வேண்டும். தேவி! மதுராத்தகன் எங்கே?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

செம்பியன் மாதேவி தம் தொண்டை அடைக்க, நாத்தகுதழக்க, "மதுராத்தகன் எங்கே? சென்றமூன்று தினங்களாக அந்தக் கோவிலையுந்தான் நானும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். யாரும் மறுமொழி சொல்லவில்லை. அரசோ! என் புதல்வன் எங்கே? கோட்டைத் தளபதி சின்னப் பழுவேட்டையரைக் கூப்பிட்டுக் கேளுங்கள்!" என்றார்.

"சின்னப் பழுவேட்டையார் தங்களைக் கேட்ட வேண்டும் என்கிறார். தாங்களும் முதன் மந்திரி அறிஞர்களும் ஏதோ குழ்ச்சி செய்து மதுராத்தகனை மறைத்து வைத்திருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார். அல்லவோ! இப்போது சின்னப் பழுவேட்டையாரையும் முதன் மந்திரியையும் அழைத்து வரச் செல்கிறேன். அதுமதி கொடுங்கள்!" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"அப்படியே அழைத்துவரச் செய்பவர்கள். நானும் அவர்களைக் கேட்கிறேன்!" என்றார் செம்பியன் மாதேவி.

தனவ உடனே வரச்செய்த பக்கம் சென்று அங்கிருந்த காவலர் களிடம் சொல்லி அனுப்பினான். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் முதன் மந்திரியும் சின்னப் பழுவேட்டையாரும் வந்தார்கள்.

சக்கரவர்த்தி சின்னப் பழுவேட்டையாரை நோக்கி, "தளபதி! சேநா நானு போற்றி வணங்கும் மூதாட்டியார். தீர் கேட்ட அநே கோவிலையக் கேட்கிறார். 'மதுராத்தகன் எங்கே?' என்று வினாவுகிறார். மதுராத்தகத் தேவரைப் பற்றிக் தாங்கள் அறிந்ததைச் சொல்லுங்கள். தங்கள் சத்தேகத்தையும் ஒன்றிய மறைவின்றிக் கூறுங்கள்!" என்றார்.

சின்னப் பழுவேட்டையார் கூறினார்:— "தேவிவாரின் சிவபத்தியும் சேலும் உவகம் அறிந்தவை. சோழநாட்டு மக்கள் அவரை உடமாறும் கெவ்வமாகக் கருதிப் போற்று இறுது போல் நானும் போற்றுகிறேன். நான் இப்போது தெரிவித்துக் கொண்டுவந்தக் குற்றம் கூறுவதாக எண்ணக் கூடாது. எந்தக் காரணத்தாலோ தேவிவார் தமது குமாரர் சோழ சிங்காதனம் எழுவதை விரும்பவில்லை. இவையும் எல்லாரும் அறிந்தது. மூத்த பிராட்டியவரைக் காட்டிலும் நான் காவது மற்றவர்களுக்காவது அவருடைய புதல்வர் விஷயத்தில் அதிக அன்பு இருக்க முடியாது. ஆவீனும் மரிமளவிற்குக்கும் சில விஷயங்களை விளக்குதல் அவசியமாக இருக்கிறது. அநிலும் சக்கரவர்த்தி 'மதுராத்தகனைக் கொண்டு வருக!' என்று அடிபெண்குக் கட்டளைப்பட்டிருப்பதால், என்னுடைய சில சத்தேகங்களையும் வெளிவிட வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று தானைக்கு முன்னால் மூத்த எம்பெருமாட்டியும் மதுராத்தகத் தேவரும் கோட்டைக்கு வெளியே சென்றார்கள். புதல்வத் திருப்பணி செய்யும் சேத்தன் அமுதனுடைய குடிசைக்குச் சென்று சேஷம் விசாரித்தார்கள். பின்னர் தேவிவார் டுட்டும் கோட்டைக்குத் திரும்பினார். சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு நானும் என் தமையனாரும் கோட்டை வரணுக்குச் சேத்துத் தூரத்தில் நின்று கொடும்பாளூர் வேளாருடன் பேசிக் கொண்டிருத்தோம். மதுராத்தகத் தேவரைப் பற்றி நான் விசாரித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் வானம் — பல்வகப் பரிவாரத் துடன் சிலர் கோட்டைக்குத் துழைந்தார்கள். 'மதுராத்தகத் தேவர் வாழ்க!' என்ற கோஷமும் கேட்டது. முதன் மந்திரி அவர்களை நான் அப்போது அழைக்கக் கூடியக் காட்டினார். வானம் மேலிருந்தவர் மதுராத்தகத் தேவர் என்று கூறினார். எனக்கு அந்தப் பற்றிச் சிறிது சத்தேகம் ஏற்பட்டது. பின்னர், சக்கரவர்த்தியின் கட்டளைப்படி கோட்டைக்கு

காவல் என் வசத்தில் வந்தது. என் அரண்மனையில் நான் மதுராத்தகர் தங்குவது வழக்கம். அன்றிரவு அனாதப் பற்றி நான் விசாரிக்கவில்லை. மதுரான் விசாரித்த போது என் அரண்மனைக்கு வரவில்லை என்று தெரிந்தது. பின்னர் கோட்டை முழுவதும் தேடிப் பார்த்தும், யார் வாதையோ விசாரித்துப் பார்த்தும் மதுராத்தகர் தேவபுரப் பற்றி ஒன்றும் தெரிவதில்லை! கோட்டைக்குள் பிரவேசித்தவர் எப்படி மாயமாய் மறைந்தார்? தேவிபாரும் முதன் மத்திரியும் இப்பொழுது நான் சொல்லப் போவதற்காக மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் இருவரும் ஏதோ குழப்பி செந்து. மதுராத்தகர் பிடு கொள்ளும்படியான செய்தி எதையோ அவரிடம் சொய்கி. இந்த நகரை விட்டும் நாட்டை விட்டுமே ஓடிப் போகும்படி செய்து விட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் சொல்வது தவறாவிருந்தால் மீண்டும் பெரிய பிராட்டி யாரின் மன்னிப்பைக் கோருகிறேன்."

மேயன் மாமேவி தழு கழுத்த நரலிவ் "தன பதி! தங்கள் இப் போது கூறுவது ஞ்றும் தவறு. சிவ பெருமானுடைய பாத கையங்கள் காட்சியாகக் கொண்டு கிறேன். முதன் மத்திரி அறிஞத்திடம் சமீபத் தில் என் குமாரனைப் பற்றிப் பேசுவது மிக்லை; குழப்பி செங்குதும் இல்லை. அன்று மாலை நேரமும் மதுராத்தகனும் சேத்தன் அமுதன் குடிசைக்குப் போனது உண்மை தான். நான் அங்கிருந்து புறப்பட்டபோது மதுராத்தகன் சிறிது நேரம் கழித்து வருவ தாகக் சொன்னான். அதற்குப் பிறகு நான் அவனைப் பாரிக்கவில்லை. மூன்று நாட்க ளாக ஞானம் அவனைத் தேடித் கொண்டு தானிருக்கிறேன்!" என்றார்.

"தேவிபார் கூறுவதை ஒப்புக் கொள் கிறேன். அப்படியானால், முதன் மத்திரி நான் இந்த மர்மத்தை வெளிவாக்க வேண் டும்!" என்றார் காவாத்தகர்.

"எந்த மர்மத்தை?" என்று முதன் மத்திரி அறிஞத்தர் கேட்டார்.

"தேவியின் புதல்வர் காணாமற் போன மர்மத்தைப் பற்றித்தான்!"

"தனபதி! இந்தக் கோட்டை முழுவதும் தாங்கள் தீர்மானித்த தேடிப் பாரித்ததாகக் கூறுவது உண்மைதானா?"

"ஆம்; தங்கள் அரண்மனையைத் தவிர மற்ற எவ்வா இடங்களையும் தேடித் துறவில் ப் பார்த்தாகி விட்டது."

"என் அரண்மனையை மட்டும் விட்டு விட்ட காரணம் என்ன?"

"தங்கள் கோழ சாம்பராதுவத்தின் முதன் மத்திரி என்சிற மரியாதை காரணமாகத் தான்!"

"ஆகா! அப்படியானால் தங்கள் கடமை கைத் தங்கள் சரியாகச் செப்பவில்லை என்று ஏற்படுகிறது. போனது போகட்டும். சக்கரவர்த்தி! தங்களுடைய பெரிய அண்மையும் கோழ நாடு போற்றும் சிவ பக்த சிறோமணியுமான மூத்த எம்பிராட் டியார் தமது புதல்வரைப் பற்றி என்னிடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் அவருடன் குழப்பி எதுவும் செப்ப வில்லை. ஆனால் ஒன்று சொல்கிறேன். தேவிபாரின் திரு வளித்தில் உதித்த தேவர் என்னுடைய மாணிக் கவிலேதான் மூன்று நாளாக இருந்தார். இப்போது இந்த அறையின் வானிலே வந்து தங்களையும் அண்ணனையும் தரிசிப் பதற்காகக் காத்திருக்கிறார். அது ம தி கொடுத்தால், அழைத்து வருகிறேன்!"

வ்வாறு முதன் மத்திரி கூறிய தும் அங்கிருந்தவர்கள் ஓய் வொருவரும் அடைந்த விவப் கைச் சொல்லி முடிவாது.

சக்கரவர்த்தி, "முதன் மத்திரி! இது என்ன வேடிக்கை! தேவியின் புதல்வரை அழைத்து வருவதற்கு அனுமி கேட்பானை! சீக்கிரமே வரவழை யுங்கள்!" என்றார்.

முதன் மத்திரி அறிஞத்தர் வாயைத் திறந்துகொண்டு சென்று கூகட்டி விட்டு மறு படியும் உட்கொள் வந்தார்.

அடுத்த கணம் சேத்தன் அமுதனை முன் னால் விட்டுக் கொண்டு ஆழிவாரிக் கடியான் தம்பி வந்தான்.

சின்னப் பழுவேட்டையை மிக்க ஆத் திரத்துடன் "முதன் மத்திரியின் பரிகாசத் துக்கு ஓர் என்னை வேண்டாமா?" என்று கேட்டார்.

ஆனால் செம்பியன் மாமேவி இருவரக் கணையும் திட்டித் தன் திரு முகத்தில் அடையும் ஆர்வமும் நடிப்பும் "மகனே!" என்று அழைத்ததும், தனபதிக்கு மனக் குழப்பம் உண்டாகி விட்டது.

சேத்தன் அமுதன் "தாயே! என்னை அழைக்க இப்போதெனும் தங்களுக்கு உன்னம் உவந்ததோ? அது நான் செய்த தவத்தின் பயன்தான்!" என்று கண்ணில் நீர் நடிப்பச் சொல்லிக் கொண்டு செம்பியன் மாமேவியை நெருக்கினான்.

மதுராத்தக தத்துவச் சோதன் என்று சரித் திரத்தில் புகழ் பெற்ற சிவபக்திச் செல் வனைத் திருவறியு வாழ்த்த தேவி அங் புடன் அனைத்துக் கொண்டு செல்வந்தது ஆனைத்தக் கண்ணீர் பொழிந்தார்.

தமிழக மாநாட்டின் போது புகழ் பெற்ற நடிகைகள்

விருப்பம் பெற்ற நடிகை

நிஜ முகங்களை இழந்த கிராமங்கள்!

தி. மு. க. எம். எல். ஏ.,
பி. வெங்கடாசலத்தின் தொகுதி
இது....

“நாங்கள் எல்லாம் பல்வேறு காரண
விருந்து சேலம் இரும்பாண்டியில் வேலைக்கு
வந்தவர்கள். எங்களுக்கு இங்கே தலைய
வசதி. குடிநீர் பிரச்சனையில்லை. மருத்
துவவசதிக்குக் குறைவில்லை. குடிநீர்
களுக்குப் பன்னிக்கூட வசதிக்கும் இல்லை

வில்லை. எல்லாம் எங்கள் கார்ப்பரேஷனுக்கு
ஆகியே இருக்கின்றன.

“ஆனால், இந்த இரும்பாண்டியில்தான்
3,500 ஏக்கர் நிலங்களை அரசுக்குக்
கொடுத்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களின்
நிலை என்ன? அவர்கள் எங்கள் கார்ப்ப

ரேஷனல் கமிட்டி மையங்கள் கருவிக்
கொண்டன”

வுண்டுக்கு வெளியில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வாழ்க்கைத் தரம்? குடிநீர் மட்டும் தான் அவர்களுக்கு ஒரு பிரச்சனையாக இல்லை. மற்ற எல்லாபேய் பிரச்சனைகள் தான். ஓர் அவசரத்துக்குச் சிகிச்சை எவ்வளவு எங்கள் மருத்துவமனை டாக்டர்கள் அவர்களிடம் ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்பார்கள். எங்கள் பள்ளியில், அந்த மக்களின் புத்திசாலிக் குழந்தைகளைக் கூடச் சேர்த்துக் கொள்வ மறுக்கிறார்கள்.

"இந்த முறையாடுகள் காரணமாக, அவர்கள் எங்களைப்பெய்வாம் அந்நியர்களாகவே பார்க்கிறார்கள்; ஓர் எதிர்ப்பைப் போடவே பாவிக்கிறார்கள். இது எதிர் காலத்தில் ஓர் ஆபத்தான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்துவிடும். எனவே, நாங்கள் எங்கள் நிர்வாகத்தினரிடம் எங்கள் மருத் துவமனையில் அவர்களுக்கும் சிகிச்சை வழிக்க வேண்டும்; எங்கள் பள்ளியில் - அவர்களின் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இல்லாவிட்டாலும் - தகுதி பெற்ற குழந்தை களுக்கேனும் இடமளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிப் போராடுகிறோம்.

"இதற்கெல்லாம் எம். எஸ். ஏ. வில்

"இருமி விஜயலக்ஷ்மி பழனிச்சாமி: "சமூகத்தை எந்த துண்டுதிரை எம். எஸ். ஏ."

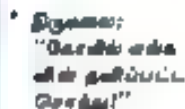
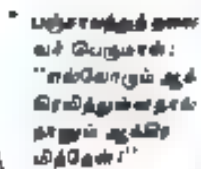
"ஆன்மா எழுவது பல் நிலைத்துக்கொண்டிருக்கிறது... இடம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள காட்சி..."

ஆதரவு சரிவரக் கிடைக்கவில்லை. அவரு டைய ஆதரவும் இருந்தால் எங்கள் கோரிக்கை கவனமாக வெற்றிபெற வாய்ப் பிடுக்கிறது..." என்றார்கள். சேலம் இரும் பாவை டவுன்ஷிப்பில் உள்ள ஜனநாயக மாதர் சங்கம் மற்றும் சி. ஜி. டி. பு. சூனி யத்தைச் சேர்த்தவர்கள்

இதுபற்றி தாம் எம். எஸ். ஏ. விடம் பேசிவ போது, கம்பவுண்டு கைருக்கு உள்ளே

யும் வெளியேயும் இருக்கிற முறையாடானத் தொகு வாழ்க்கை நிலைபற்றி, அவர் அத்தனை ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் அவர்கள் கொடும் ஆதரவைத் தரத் தாம் தயாராக இருப்பதாகக் கூறினார்.

இரும்பானைக் கம்பவுண்டுக்கு வெளியிலுள்ள கிராமங்களில் ஒன்று மா

39

இவர்களைல்லாம் இடிக்கட்டும். நானும் உடையவர்களைக் கேள்வியே கேட்காமல் என்னுடைய விட்டை இடித்து விடுகிறேன்" என்றார்.

வேங்கா கவுண்டர் சொல்வது மாநில, நி. மு. க. காரர்கள் ஆக்கிரமித்திருப்பது உண்மையானதா?

"உண்மையானது. ஆனால் அது வேங்கா கவுண்டர் அளவுக்கு இல்லை. அவர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் அந்த இடிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள்..." என்றார் எம். எம். ஏ.

இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் தனித்தனியாக இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும், ஒன்றாகச் சேர்த்து யாரும் தங்கம் ஆக்கிரமிப்புக்களை அகற்றத் தயாராக இல்லை என்பதுதான் நிஜம். எனவே, ஆட்டையாம்பட்டிக்கு இந்த துண்டத்தில் பக் நிதையம் வரும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்படவில்லை.

ஆட்டையாம்பட்டியிலுள்ள இவ்வொரு பிரச்சனை, எட்டுப்பட்டி மாவியம் மல் கோயில், "அது எட்டுப்பட்டிக்குமே சொந்தம்..." என்பது மூலியன் சேர்மன், எம். எம். ஏ. மற்றுமுள்ள பலரின் வாதம். "அல்ல, அல்ல, அது எங்கிலின் தனிப்பட்ட கோயில்" என்கிறார், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் திருமலை.

"கோயில் உண்டியல்களை நீங்கவே எடுத்துக் கொண்டு போய் அனுபவிக்கிறீர்களாமே?" என்றபோது, "கோயிலில் ஒரு போதும் உண்டியலே இருக்கவில்லை. எனக்கு வேண்டாதவர்கள் கூறும் தற்றச் சாட்டு அது. நான் அப்படிப்பட்டவரை எடுத்துத் தான் எல்லாக் கட்சி வேட்பாளர்கள் களையும் நான் கவெட்டசையாக எடுத்தே நின்று போட்டியிட்டுப் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக வெற்றி பெற்றிருக்க முடியுமா? மக்கள் எப்போதும் என் பக்கம்தான்?" எம். கிறார் திருமலை.

அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்சனை. இரும் பாண்டையச் சுற்றியுள்ள சில கிராமங்கள் தனியே, மற்றபடி தொகுதியிலுள்ள பல கிராமங்களிலும் பூதாவரமாக நிற்கும் பிரச்சனை இது. ஆட்டையாம்பட்டி பகுதியோசம், குடம் ஒன்றுக்கு அறுபது பைசாவிலிருந்து ஒரு ரூபாய் வரை விலை கொடுத்து வாய்க் வேண்டிய அவயம்.

"புலாம்பட்டி என்னுமிடத்திலிருந்து காவிரி நீர் கொண்டு வரும் திட்டம் துவங்கப்பட்டுள்ளது. இது 1953 - இல் முடிவு பெறும். அப்போது என் தொகுதியிலுள்ள குடிநீர்ப் பிரச்சனை முற்றிலுமாகவே நீர்த்து விடும்..." என்கிறார் எம். எம். ஏ. வெங்கடாசலம்.

"எங்கள் ஊர் ஆட்டையாம்பட்டியிலிருந்து மூன்று மி. மீ. தூரத்திலுள்ளது. ஆவிரம் குடும்பங்களுக்குமேல் உன்னோம். ஆவிரம் எங்களுக்குத் தனியான ரேஷன் கடை விடையது. ஆட்டையாம்பட்டிக்குச் சென்றுதான் வாங்கிவர வேண்டும். நங்கள் அக்கு போவதற்குள் எல்லாம் நீர்த்து போய் விட்டதாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். இதுபற்றி எங்கள் எம். எம். ஐ. விடமும் சொல்லிவிட்டோம். ஆவிரம் தனி ரேஷன் கடை வந்த படியும்கூட. எனவே, நீங்கலும் எம். எம். ஏ. விடம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள்" என்றார் மருமயம்பாளையம் நி. மு. க. கிளைச் செயலாளரான தேவராசன்.

எம். எம். ஏ. விடம் சொன்ன போது,

* வேங்கா கவுண்டர்: "அவர்கள் இத்தகாத நானும் இடிக்கிறேன்!"

* போதுதாக்கம் மட்டியில் இருநாக நடக்கும் கணத் சாரங்க கடை (இது ஓர் உதாரணத்தான்!)

எம். எல். ஏ. வெங்கடாசலம்: குறைகளை ஒப்புக் கொள்கிறார்!

கடைக்குப் பக்கத்தில் வைக்காதீர்கள், வேறு எங்காவது கொண்டு போய் வைப்பார்கள் என்று தாங்கள் கேட்டுக் கொண்ட போது, எங்களை அடக்க வராத குறைதான், இப்படி எம்ப்ரினனைவைச் சுற்றி மட்டும் அனுபத்தித்து கள்ளச் சாராயக் கடைகள் இருக்கின்றன என்றால், தொகுதி முழுவதும் எத்தனை இருக்கும் என்று நீங்களே கணக்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள்... என்றார்கள் எம்ப்ரினனையிலுள்ள சில இளைஞர்கள்.

கள்ளச் சாராயக் கடைகளைப் பொறுத்தவரை, வீரபாண்டித் தொகுதி வேகு துறாகத்தான் இருக்கிறது. நாங்கள் பயணம் சென்ற பல இடங்களிலும் மக்களிடமிருந்து கள்ளச் சாராயக் கடைகளை அதிகம் இருந்தன!

"உண்மையான எல்லாம் ஆனாப் கட்சிக் காரர்கள் நடத்தும் கடைகள்தான். எம். எல். ஏ.யின் அனுமதியோடுதான் எல்லாம் நடக்கின்றன. அதனால்தான் போலீஸாரால் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை... தமது அனுமதி பெற்ற கள்ளச்சாராயக் கடை என்பதற்கு அடையாளமாக எம். எல். ஏ. ஒரு டோக்கன் தருவார், அதை வைத்திருந்தால் போலீஸார் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள்..." என்றார் ஆட்டையாம்பட்டி சேர்மன் வேங்கடாசலம்.

"வேங்கடாசலம் டர் சொகுதிற மாதிரி டோக்கன் எவ்வெல்லாம் ஏதும் கிடையாது, அதே போல் ஆனாப் கட்சிக்காரர்கள்தான் கள்ளச்சாராயக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் கத்தப் போய், எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மை. என்ன செய்தும் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க முடியாது என்பதால்தானே 'மலிவு விதையில் மது' திட்டத்தைக் கைவிரி கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்றார் எம். எல். ஏ. வெங்கடாசலம்!

எங்கள் ஆட்சியின் போது கள்ளச் சாராயம் என்பது கண்டும் காணாமல்தான் இருந்தது. எனவே ரவுடித்தனமும் அவ்வளவாக இல்லை. ஆனால் டி. மு. க. ஆட்சியில் கள்ளச்சாராய வியாபாரம் வெளிப்படையாகவே நடக்கிறது. அதனால் வீரபாண்டித் தொகுதியில் ரவுடித்தனமும் அதிகமாகிவிட்டது. இந்த ரவுடித்தனத்தையெல்லாம் டி. மு. க. எம். எல். ஏ. வான வெங்கடாசலம்

"ஆயிரம் கார் டிரைவர்கள் இருக்கிற இடங்களை வெல்லாம் இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு ரேஷன் கடைகள் வைக்கலாம் என்று கலைஞரே சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, மருளையப்பாணையத்தில் விளரலில் ரேஷன் கடை வந்துவிடும்" என்றார்.

"எங்கள் கட்சிக்கு வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்தால், எம்ப்ரினனாகையில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒன்று கட்டாயம் அமைக்கப்படும்" என்று இதே எம்ப்ரினனையில் தேர்தல் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய கலைஞரே எங்களுக்கு வாக்குறுதியளித்தார். ஆனால் இதுவரை வந்தபாடியில்லை, பெண்கள் பள்ளிக்கூடத் திறக்க கார் மக்கள் நிலம் கொடுத்தும் கூட இன்னும் கட்டடம் கட்டப்படவில்லை. ஆரம்பப் பள்ளியிலுள்ள சில அறைகளைக் கூடக் வாங்கித்தான் 100 மாணவிகள் ஒன்றுக் குடித்தனம் போலப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல தூவகம், 'ஒரு தூவகம் திறக்கப்படுகிற போது, பத்து சிறைக் கூடங்களுக்குத் தேவையில்லாமல் போகும்' என்றார் விவேகானந்தர். ஆனால், இங்கோ பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகையிருந்தும் தூவகம் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக வீதிக்கு வீதி கள்ளச் சாராயக் கடைகள்தான் வெளிப்படையாகவே திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

"நீங்களே வந்து பாருங்கள்... ரேஷன் கடைக்குப் பக்கத்திலேயே ஒன்று கள்ளச் சாராயக் கடைகள், தயவு செய்து ரேஷன்

"உங்க சொந்த வேலைக்காக, எம்ப்ரினன் வாங்கி இருக்கின்றனா?"

"ஆமாம்...! என்னைன்ன வேலைக்கு, எம்ப்ரினன் 'சம்பந்தம்' வாங்க வாய்து 'ரேட்' டை திரைக்கிட்டுக் காத்ததான்...!"

— ஆர். அப்துல் சலாம்.

தான் துண்டி விடுகிறார். அ. நி. மு. க. காரர்கள் மீது பாய்த்து அடிக்கிறார்கள், பொய் வழக்குப் போடுகிறார்கள். இதைத் தவிர அவர் வேறு என்ன செய்து விட்டார் தொகுதிக்கு?" என்றார்பாரப்பட்டியிலுள்ள முன்னாள் அ. நி. மு. க. அமைச்சரான திருமதி விஜயலட்சுமி பழனிச்சாமி.

"திருமதி விஜயலட்சுமி பழனிச்சாமி தனிப்பட்ட விரோதம் காரணமாகவே அப்படிச் சொல்கிறார். அ. நி. மு. க. இளைஞர் அணிமீதான கம்மாவே இருப்பதில்லை. பலரிடமும் வம்புக்குப் போடுகிறார்கள். அப்போதும் கூட நான் தனவாதிக்குச் சமாதானம் செய்கிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலும் அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பி வைக்குமானே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியும் முடியாத போதுதான் வழக்குப் போடுகிறார்களே தவிர, வேண்டுமென்றே மார் மீதும் வழக்குப் போடுவதில்லை..." என்று பலமாக மறுத்தார் எம். எல். ஏ.

ஆயினும் அவன் வரும் சொன்ன வேறொரு விஷயத்தை எம். எல். ஏ. மறுக்கவில்லை.

ஆன்டையாம்பட்டியிலுள்ள நான்கு திரிமா தியேட்டர்களிலும் யூக்கேட்டில் அச்சிடப்பட்டுள்ள விளக்கு மேலாக டிக்கை வசூலிட ரிவேலே விற்கப்படுகிறது. அதில் ஒரு தியேட்டர் எம். எல். ஏ. வுக்கே சொத்துமான தியேட்டர் என்பதுதான் அது.

"இப்போதெல்லாம் சினிமா தியேட்டரில் லாபமே இல்லை. ஆன்டையாம்பட்டி போன்ற இடங்களில் நிலைமை படுமோசம். அதனால் சில சமயங்களில் அப்படி விற்கப் படுகிறது என்பது உண்மைதான். இதில் குற்றச்சாட்டை மட்டுமே நீங்கள் கவனிக்கக் கூடாது. தியேட்டர்காரர்களுக்குள்ள கஷ்டங்களையும் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். எங்கள் கஷ்டங்களை உணர்த்தால் அதுவொரு பெரிய விஷயமே இல்லையென்பதை நீங்களே உணர்த்து கொள்வீர்கள்..." என்றார் எம். எல். ஏ.

"எங்கள் காரண போடிதாய்க்கள் பட்டினியப் பாராங்கள்; சேலம் ஜில்லையை ஒட்டியே உள்ளது. எங்கள் காரை ஒட்டிய கிராமங்களாக ஆண்டிப்பட்டி, காட்டு+வொன்னையக் கவுண்டன் தெரு, செத்தாம்பட்டி, சுத்தம்பட்டி என்று பல கிராமங்கள் உள்ளன. எல்லாவற்றிலுமாகச் சேர்த்து கமார் பத்தாயிரம் பேருக்கு மேல் இருப்போம். ஆயினும் எங்களுக்கு மருத்துவ வசதியோ, பஸ் வசதியோ ஏதும் இல்லை. பாதை வசதியும் இல்லை. எனவே, நுங்கன் சென்று தண்டவாளங்களைக் கடத்து செல்லும் நினைவு. அப்படி கடத்து செல்லும் போது ரயிலவே பாதுகாப்புப் படைமீதான எங்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள். சேலம் போடுகிறார்கள்.

"வாகனத்தில் செல்வ வேண்டுமானால், பாராங்கள்... இரயிலிலே வைக்களுக்கு அடி

தில் மழைநீர் செய்வதற்கான இந்த குறை போன்ற இருண்ட - குறுகிய பாலத்தில் புகுத்துதான் போக வேண்டும். தாழடிக்கும் மேலாக உள்ள இப்பாலம் இருண்டு கிடப்பதால், தனியாகச் செல்லும் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பே இல்லை. நீங்கள்தான் எப்படி பாலது எம். எல். ஏ. லிட் சொல்லி, எங்களுக்குப் பாதை வசதியும் பஸ் வசதியும் செய்து தர ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும்..." என்று நம்மிடம் கேட்டுக் கொண்டார்கள் போடிதாய்க்கள் பட்டியிலுள்ள திருப்பதியும் மற்றுமுள்ள பலரும்.

அவர்கள் நிலையிலேயும் பரிதாபகரமானதுதான். நான் அவர்கள் கஷ்டத்தை உணர்ந்தே இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு உடனடியாகக் காட்டுர் வழியாகப் பஸ் லிட் முடியும்தான். ஆயினும் பாதை மிகவும் குறுக்கானது. சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து, பாதையை ஏழுக்குப் பகுத்தித் தந்ததானது அது சாத்தியம். அவர்கள் இதற்கு முன் வர வில்லையே, என்ன செய்வது?" என்றார் எம். எல். ஏ.

வீரபாண்டித் தொகுதியைப் பொறுத்த வரை, பல கிராமங்களும் அடிப்படையிலான கூட இல்லாமல் தங்கள் நிஜமான முகங்களை இழந்து பரிதாபமாகவே காட்சியளிக்கின்றன.

— இளங்கோவன்

வண்ணப்படங்களும், படங்களும்: க.பா

புலமட பறக்குமோ?

தினா முக நேரிழை: செந்திரிச் சேரிழை: அவள் ஒரு மாலைப் பொழுதியில் மலர்ச் சொணைக்குள் நுழைகிறாள். தென்றல் போல் தடைபடுகின்றாள். அவள் உந்து செல்லும் பாதையில் - மலர்களின் தேனை உறிஞ்சிக் குடித்த போதைமயில் இரு சுரு வண்டு சுருண்டு விடக்கிறது. மயங்கிவிடும் கும் வண்டோட - நாவற்பழம் என எண்ணிக் கையில் எடுக்கிறாள் நங்கை.

பொதுவாக, மன்னையர் சரம் பட்டாள் மயக்கம் வரும் மாறாக, மங்கையர் சரம் பட்டதும் அந்த வண்டு விழித்துக் கொண்டு து!

விழித்த வண்டு, ஆழகு கெழிந்த குயில் மிக முகத்தைப் பார்த்தது. முகம் முழுமதி போல் ஒளிர்ந்தது. மைகளைக் கண்டது. சிவந்த திறக் மைகள் செந்திரமலை போல் தெரிந்தது.

அப்போ! திவா வந்து விட்டது; திவா வைப் பார்த்தால் தாமரை கூம்பிக் கொள்ள ஆமே! தாமரை கூம்பிக் கொண்டால் விழையும் வரை மலர்க்குள்ளேயே சிவந்துப் புறக்க தெருமே என்று அஞ்சிவது!

அஞ்சிய அடுத்த வாரமே அவள் கரங் களை விட்டுப் பறந்து விட்டது! நாவற்பழம் பறப்பதைப் பார்த்து அந்த ஆரணங்கு

அச்சரியப்பட்டாள்!

இப்படி ஒரு பாடல் "விவேக சிந்தாமணி யில்."

பெண்ணின் முகத்தை நிலாவிழ்கும் - மைகளைச் செந்திரமலைக்கும் ஒப்பிட்டுச் சொல்வது தொன்று தொட்டு வழக்கம் என்றாலும் - இக் கவிதை ஒரு காட்சியின் மூலம் - நாடக நவத்தோடு விளக்கியுள்ளார் விவேக சிந்தாமணி ஆசிரியர். கவிதை திரைப்படக் காவிரி போல் செலம்படுகி றது.

"தென்னுள் வண்டு மதுத்தை யுண்டு திவங்கியே விடத்தனைதக் கண்டு தானைதைச் சம்புலின் கனியென்று தடம்பவையர் எடுத்துமுன் பார்த்தான் வானுறு மதியம் வந்ததென் நெண்ணி மலர்க்கரங் குவியுமென் தருசிப் போனது வண்டோ பறந்ததோ

புழத்தான் புதுமையோ இதுவெனப் புனைறான்!"

— செ.ஜி. ராஜேந்திரபாபு, மதுரை - 2.

**20 YEARS OF
DEDICATED
SERVICE**

Group:
SUBAFUNDS

PHONE:
76708

SUBHODAYA

**CHIT FUNDS
PRIVATE LIMITED**

Regd. Office: "SUBHODAYA BUILDINGS"
192, Royapettah High Road, Mylapore,
Post Box No. 619, MADRAS-600 006.

Branch:
Bengalore & Pondicherry

CHIT GROUPS RANGING
FROM
Rs. 10,000 to Rs. 1,00,000

**SUBHODAYA FINANCE
CORPORATION**
"SUBHODAYA BUILDINGS"

We offer Bank Guarantee also
for your Deposit

FIXED DEPOSIT SCHEME

1 Year	15%	Per annum
2 Year	16%	Per annum
3 Year & above	18%	Per annum

உஜாலா

**தங்கப்பதக்கமும் 600
ரொக்கப் பரிசுகளும்**

உஜாலா வெள்ளை வெள்ளை என்ற துளிகளாகத்
தெளிவாகிறது. துளிகள் பரிசாகவு் பகிர்ச்சிடும
தம்பலமாகது. துளிகளை துளவத்தியை
உபயோகிப்பதற்கு ஆதரவு விளம்பரத்தில் தெரிவித்து
உள்ளவைய மட்டும இன்று பல உண்மைகள் இதில்
மறைந்து உள்ளன உஜாலா வாயில் உபயோகிப்பவர்கள்
மீண்டும் உஜாலாவை வாய்க்குமகள் காணும் எனது 7
இதன் துளவங்களைப்படி வெள்ளையாகவும் குறித்து
எவ்வள விலைத்திற்கு சமுத்தரம் கருத்தி
விவரணைகளுக்கு தலை 50 ரூபியை 600 ரூபிகளுக்கும்
பல நம்பகத்தையுள்ள பரிசாக வழங்கப்படும். உங்களை
விவரணைகள் எங்கள் விலைத்திற்கு ஏப்ரல் 30-தி
முன்பு அனுப்பவும்.

உஜாலா ஒரு சாதாரண சோப்புதான் அல்ல! உஜாலா துளிகளாகத்
தெளிவாகிறது. துளிகள் பரிசாகவு் பகிர்ச்சிடும
தம்பலமாகது. துளிகளை துளவத்தியை
உபயோகிப்பதற்கு ஆதரவு விளம்பரத்தில் தெரிவித்து
உள்ளவைய மட்டும இன்று பல உண்மைகள் இதில்
மறைந்து உள்ளன உஜாலா வாயில் உபயோகிப்பவர்கள்
மீண்டும் உஜாலாவை வாய்க்குமகள் காணும் எனது 7
இதன் துளவங்களைப்படி வெள்ளையாகவும் குறித்து
எவ்வள விலைத்திற்கு சமுத்தரம் கருத்தி
விவரணைகளுக்கு தலை 50 ரூபியை 600 ரூபிகளுக்கும்
பல நம்பகத்தையுள்ள பரிசாக வழங்கப்படும். உங்களை
விவரணைகள் எங்கள் விலைத்திற்கு ஏப்ரல் 30-தி
முன்பு அனுப்பவும்.

UJALA DISTRIBUTOR: KAL KARMAL LUX.
TRADING EST. SHARJAH U.A.E.
POST BOX. NO. 403 TEL 355175

Marketing Office
JYOTHY LABORATORIES.
64, Shreshakshi Ind Estate, Nirmal
Bombay 400 059

எனினும் ஊழியமாவ் இருக்கும் நம்பிக்கை விட்டவாபுரத்திற்கு வரவில்லை.

இரு கைதிரியர்களின் அது பங்குதோடு, சந்தேகத்தோடு, பொறாமைப்போடு பார்த்திருந்த, எவ்விதும் அவக் கேள்விக்கும் எந்த துடிப்பை அதுதனால் அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

பஸ் ஸ்டாண்ட்டில். இரங்கி நடக்கும் போதே பல முகங்களில் அந்தச் சாயங்கள், கவலைகள் பட முடியும்! மனசுக்குள் பிரிந்தான். வீடு சென்று, முகம் கழுவி, சவுத் தரம்மாள் வாரித்துத் தந்த பூமிக்குப் போன்ற நோகையைத் தின்னும் போது அந் நிறைவு வந்தது.

ശ്ലോകശ്ലോകം

தொழிலில் கைம் இல்லாதது. தாமிரம் தனி.

“அடிக் கங்குலப்பா?”

"சிப்போர் ஆடுதலி பெரியம்மா,
வேலாசல ஆடுதலிக்குமார்."

“கிணைப் தாமஸ்ஸ விடவிடுமா?”

“தஞ்சாவூர் கட்டை மாடு கொல்லு”

“அந்தத் தொழில்கள்தான் பார்த்துப்
வந்துப்பா. பெரிய எடத்துப் பொல்
லாப்பா.”

¹ 'பயன்பட்டிருக்கிற பிரபஞ்சம்?'

“அதற்கெல்லாம், அதுதான் சிறப்பில் இருக்கிறது”

ஆவன் சவுத்தரம்மாணம் நிமிர்ந்து பார்த்தான். என்ன வாட்சுமீகரம்! இதில் பவத்தின் பணை பூ நம்பி போகலு மன்னு பணைத்திருக்க

அவன் கைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு
சன்னிதி வீதிக்குப் போனான்.

மங்கலத்திலிருந்து குடிசைக்கு நிறுத்தினான். உள்ளே பின்னினைக்கு அழுது வந்தான்.

“பா... பா... பா...” என்று அலகைப்
பார்த்ததும் கையை ஆட்டிக் கொண்டு
எழுந்து வந்தாள் மங்கலத்தி.

“தான் பேரவையிட்டு வந்தேன், தான் வரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்” என்று விளக்க தாட்டினார்.

எதிர்பாராமல் பின்விலக்கு பணித்
தென்று சொல்கிறது.

மிகவுயர்ச்சியில் முகம் தெளிவாகப் புலப்பட்டது. துணைத்த கன்னங்கள், திணப் பார்வை, வகையிய கொட்டு மனவழி, மன

யாத வாயைப் பற்றிப் புனைந்தது.

இவனுக்கு மனம் தோ ஒரு தனம் தேவை. பயத்தைவும், கவனவசையும் குட்டை கட்டத் தூக்கிப் போட ஒரு பரண் தேவை. கைத முக்கு அனந்தசபைப் பெருமான் நினைவு வந்தது.

"வா, பெருமான் கோயிலுக்குப் போய் வரலாம்," என்று கைகை செய்தான். அந்த யோசனை பொருத்தமானது.

அவன் கதையைத் தாளிட்டுவிட்டுப் பின் னால் வந்தான். சத்தியில் பெருமானின் குறுங்கண் நிறந்த அறிவால், பாவுமறித்த மந்திரமாயும், வாய்மொழியற்ற தாவுடன் ஓர் அறிவால்மொன்கைதச் சத்திப்பது. அனந்த சபைப் பெருமானின் புனைகையில் தேற்றிக் கொள்வது.

கர்ப்பக்கிரகத்துக்கு எதிரே சாஷ்டாங்க மாக வீழ்ந்து அவன் சேவித்தான். பிரச காரம் கற்றிலிட்டு வெளிவந்ததும், 'தான் அன்னவாசல் போய்விட்டு வகுவிதேன்' என்று கைகையில் விடை பெற்றுச் சைக்கிள் ஏறினான்.

திப்பா வீடு நெருங்கியதும் சைக்கிள் வேகம் தணிந்தது. சொல்லி வைத்தாற்போய நெருக் கதையைப் பிடித்து நின்று கொண்டிருந்

நாவுபலன்

தான், போல போது பார்த்திருக்க வேண்டும்.

விதியில் துன நடமாட்டம். அவன் வீட் டிற்கு எதிர்த்தாரையில் கட்டாண்ட போட்டு திறந்தினான்.

அவன் திரும்பி வீட்டிற்குள் கைகாட்டி வாய்மொல் வீரம் வைத்துச் சைகை செய் தான்.

சைதான், இங்கே ஒரு கைகை ஆரம்பமா? அவன் கட்டாண்ட போட்டு திறந்திய கைக் கையில், விழாத செயன் விழுந்து விட்டது போல் ஒரு து. வை கழற்றி மீண்டும் மாட்டி லான். கையில் கிரீம்.

கைகிள் ஆக்கிள் இடுக்கில் செருகிவைத் திருத்த கத்தல் துணியில் கைதுடைத்துக் கொண்டே திப்பாவைப் பார்த்தான்.

"என்ன ஆக்க?" என்று மடக்கிய கையை கைக்கி அவன் கைகையில் கேட்டான்.

அவன் சற்றுமுற்றும் பார்த்தான். யாரு மில்லைய.

"நானைக்குச் சாயங்காலம் பார்த்தி தேய்ச்" என்று யாருக்கோ, யாரோ சொல்

வது போல் பொதுவாய்ச் சொன்னான்.
அவன் வந்த சிறிப்பை வாய் பொத்தி
அடக்கினான்.
சைக்கிள் ஏறினான் கௌதம்.

அங்கவாசலில் துளசிங்கம் அவன்
விட்டில் இயல்பை.

அங்கிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில் கடும்
பாணவக்குப் போயிருப்பதாக வேண்டிக்
காரன் சொன்னான். கௌதம் திரும்பி விட்ட
வாறா என்று யோசித்தான்.

"தீ வந்தால் அங்கே வரச் சொன்
னாரு.."

பார்க்காமல் திரும்பி விட்டால் பக்க
மைக்கு வலுவேதும். மேலும் துளசிங்கத்தின்
நிட்டம் என்னவென்று புரியாமலே போய்
விடும்.

கௌதம் அங்கே போனான்.
சாணவத் திருப்பத்தில் கடும்பாணவ மோட்
டார் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஆட்கள் பரபரப்
பட வேலை செய்தனர்.

"ஏ சொர்ணம்! வெள்ளத்தி... இந்த
அண்டைடை தடத்தாய் பொழுது விடிந்தி
வெல்லம் கொப்பறையை விட்டு ஏறவில்ல
மாநிரிதான்."

அதிகாரக் குரல் வந்த நிசையைப் பார்த்
தான். ரஞ்சிதம். மாசிலாமன் மணவீ.

தனவென்று எரீயும் கடும்பாணவ
அடுப்பு இருந்த கொட்டைகைக்கு வெளியே
உப்பிழு தூரத்தில் திவா வெளிச்சத்தில் தாற்
காலி போட்டு உட்கார்ந்திருந்தான் துள
சிங்கம். அவன் பக்கத்தில் அவன் நிலிருத்
தான். தூரத்திலேயே ஒரு பிரளாயவிரிந்து
தம்மரீய் எனையோ கணறிக் கொண்டிருப்
பது தெரிந்தது.

இப்போது ரஞ்சிதத்தின் மீது அவனுக்
கிருந்த வெறுப்பு மாறி ஆழ்ந்த பரிதாபம்
பிறந்தது. துளசிங்கத்தின் எந்தெந்த வாக்
குறவிகளை நம்பி இவன் இரையாவிரிக்குக்
கிரானோ! அவன் வளர்ச்சிக்குத் தான் குவி
வாகப் போவதை இவன் புரிந்து கொள்ள
வெறுகாலமாகும். அப்போது இவன் இளமை
முடிந்து அவன் தவறுக்குக் கையெடுத்துப்
பாக்கியம்தான் இவனுக்கு மிகும்.

அவன் துளசிங்கத்தை நெருங்கினான்.
சட்டென்று பிரளாயைக் கேழ் கைத்து
விட்டு ரஞ்சிதம் தகர்த்தான். மானாபிமானம்,
உறுத்தல் இன்னும் அவனுக்கு மிச்சமிருப்
பதைக் கௌதம் புரிந்து கொண்டான்.

"வா தம்பீ" கடும்பாணவக்குப் போட்டி
ருத்த டாப் ஸைட் வெளிச்சத்தில் துளசிங்கத்
தின் முகத்தில் ஒரு தாத்தியப் புன்னகை.

அந்தப் புன்னகை அபாயகரமானது
என்று கௌதமிக் உன்னுணர்வு எச்சரித்
து.

"உப்பிட்டு அனுப்பிச்செய்து சொன்
னாங்க."

"ஆமா... நெவத்திலே ஒரு பந்து தூரார்ல்
பவரீ மோட்டார் போடணும். எதை வாங்க
லாம்...? என்னன்னு தடியா கேக்கலாம்னு
உப்பிட்டேன்..." என்றவன் திரும்பி
ஆணைப் பக்கம் பார்த்து, "ரஞ்சிதம்...
அங்கே ஒரு ஸ்ட்ரூ இருக்கும் பாரு... அதை
இப்படிக்குத்தனுப்பு" என்றான்.

"உங்களுக்குத் தெரியாத மோட்டாரா...
என்னைய் போய் தடியாக் கேக்கறீங்கனோ!
எத்தனையோ பேர் இருக்காங்கனோ!"

ஸ்ட்ரூ வந்தது.
"உக்காரு தம்பீ!"

கௌதம் அமர்ந்தான்.
"இருக்காங்க... நான் இல்லைன்னு சொல்
லலே. தீ படிச்சவன். விவரம் தெரிஞ்சவன்.
மோட்டார்கள்லே அனுபவம் உண்டு.
மத்தவங்க சொல்றதுக்கும் தீ சொல்றதுக்
கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்குமில்லே!"

என்னதாதுரியமாக இவன் ஆணை அணுகு
விரான்! பெய்களை விற்றது இது அரிச்
சவடி.

"எல்லா மோட்டாரும் நல்லதுதாங்க!
ஒன்னு சொன்னு தம்பீ!"

"குறிப்பா 'ஒரு மோட்டாரைச் சொல்
வேன்'."

மீண்டும் ஆணைப் பக்கம் திரும்பி, "ரஞ்
சிதம், ஒரு எயர்லிக்வர் செம்பிலே கொஞ்சம்
சுழம்புச் சாறு குடுத்து விடு" என்றான்.

"பாருக்கு?"

"ஒனக்குத்தான் தம்பீ! ஏலக்காய், இஞ்சி,
எலுமிச்சம்பழம் போட்டு பெசுவாக்
கொஞ்சம் தவார பண்ணச் சொல்லிவிடுக்
கென்."

"எனக்கு வேண்டாங்க!"

முத்தவியுத்தாற் போய் துடிக்கென்று
சொன்னான் கௌதம். துளசிங்கம் துணுக்
குற்றிருக்க வேண்டும். "சரி வீடு!" என்று
சமாளித்தான்.

"அப்ப எத்த மோட்டார்னு குறிப்பா
ஒன்னு சொல்வேன்."

துளசிங்கம் விஷச் சிலந்தி. இதற்குப் பதில்
தேவையில்லைதான். ஆனாலும்
கௌதமிக் தொழில் தானையம் முந்தி தின்
றது. ஒரு மோட்டாரின் பெயர் சொன்
னான்.

"இதையே சொன்னு முனு பெரு சொன்
னாங்க! எனக்கு ஒன்னாக் கைத்துக்காம
முடியு பண்ணத் தோணலே. ரொம்ப சத்
தோஷம். ஆமா. எனக்கு ஏதோ சக்கரை
மில்லுவே 'இண்ட்ரீஸ்' வந்திருக்கிறதாய்
பெலிக்கிட்டாங்கனோ!"

கௌதம் உஷாரானான்.
"அந்தச் சக்கரை மில்லாருக்கு, சேர்மன்"

"தீக்க எம். எம். ஏ. ஆனதுக்கு அப் புறம் தொகுதியில் எதுவுமே நடக்கவை வரவே?"

"ஓம் நடக்கவை? ஒரு நடக்கவை எனக் குப் பாராட்டு விதா நடத்தவே!"

— கெத. அ. எதிர்ப்போல்.

லாம் துக்கு ரொம்ப வேண்டியவங்க! நான் ஒரு வார்த்தை சொன்னாத் நடமாட்ட டாங்க!"

கொதம் எப்படி அதை ஏற்றுக் கொள் றிதான் என்று கவனிக்கத் துணிங்கம் பேச்சை நிறுத்தினான். கொதம் மெனமமா விழுந்தான்.

"தீ இப்பிடிப் பட்டப்படிப்பு படித் கட்டுக் கொண்டு கொண்டு கொல்லைவ கொல்லையாக் கத்தறது எனக்கு உண்மையி லேயே மனக்கடு ரொம்பக் கஷ்டமா இருக்கு!"

மீண்டும் அவன் திறத்தினான். கொதமில் மெனமம் தீப்த்தது.

"ஒனக்கு அந்த வேலை பிச்சுமன்னர் கொல்லு! நாளைக்குக் காலம்பறவே நான் போய்ச் சேர்மனையும் டைக்கட்டக்கணை யும் பாத்துட்டு வரேன்."

இப்போதும் கொதம் பேசவில்லை.

கொதம் பேச மாட்டான் என்று புரிந்து கொண்டான் துணிங்கம். அவனும் விட்டு விட்ட தயாராகில்லை.

"என்ன கொல்லை தம்பி! இந்தப் பட்டிக் காட்டு இவங்களுக்கு உன் அருமை புரி யாது. இவங்களுக்காக தீ உதிர! விட்டுப் பாடுபட்டியலானாக் கூட இவங்களுக்குப் புரியவும் புரியாது. தன்றியும் இருக்காது. தீ எதுக்கு இவங்களுக்காக மல்லாடி மண் டையை ஒண்டக்கிறே?"

பேச்சு வரவேண்டிய இடத்திற்கு வந்து விட்டது. நான் வரவழங்கப்பட்ட விவரமும் கொதமுக்கு விளங்கிற்று.

"வேலை வர ஏல வந்துக்குத்தானா வந்துட்டுப் போகட்டுங்க! எனக்கு இப்படிக்குக்கு வழியெல்லாம் ஒத்து வர ஏல இல்லை!"

கொதம் பிடுங்கியலாமல் அந்த வேலையை க் கத்திரிந்தான்.

"அப்படியா?" துணிங்கத்திற்கு ஏமாற் றத்தை வெளிக்காட்டுவதில்கூட ஒரு பெரிய மனுஷ தோரணம் உண்டு. "அப்பிசா சரி!"

கத்திப்பு முடிந்து விட்டதென்று எழுந் தான். கொதம்.

"உட்கார் தம்பி! ஏதாவது அவசர வேலையா?"

"இல்லை."

"அப்ப உட்காரேன். எனக்கு ஒம்மாதிரி படிச்சவங்க கிட்டே... அதுவும் இப்படிக்கவையி-

லாதையோட உன்னவங்க கிட்டே போற துங்கா ரொம்பப் பிடிக்கும்!"

கிடை போல் நிச்சயமமாகக் கேட்டுக் கொண்டான் கொதம்.

"உன்னை மாதிரி பொதுக் காரியத்திலே ஈடுபாடு உன்னவங்க இப்ப வரவரக் குறைஞ்சுக்கிட்டே போறாங்க... உனக்கு மாரிமுத்து தெரியுமே!"

"தெரியாது."

"அதம்பர... பக்கத்தூர்க்காரன். பாய் பிண்ட தொழிலாளிங்களுக்குக் கொல்லாம் கிட்ட... அவனும் ஒன்னைப் போல காரில தங்கது கெட்டதுன்னா நாத்தான்னு முன்மே திப்பான். ரொம்ப பேமஸ் ஆச்சே...! தீ பாத்ததில்லே!"

"இல்லை."

"ஒன்னை மாதிரியே துடிப்பானவன்! என்ன ஆச்ச தெரியுமா? ராவோட ராவா அடித்துத் தீத்துக்கட்டி ரவிக்கே ஸைக்கே தூக்கிப் போட்டுட்டானுங்க. எல்லாம் நம்ப ஆளுங்கதான். குடிவெறி! வாய்த் தகராறு கூடக் கண்டவா முத்திப் பெரிய கோனா நாய்ப் போக்க! அப்புறம் எங்கிட்டே ஒடி வாத்தானுங்க."

மீண்டும் துணிங்கம் அமர்த்தலாக ஓர் இடைவெளி கொடுத்தான். வெளிப்படை யான பயமுறுத்தலாக் காட்டினும் இது சிறு பின்னைத்தனமாக இருப்பதாகக் கொத முக்குப் பட்டது.

"தப்பத்தண்டரதான்! பண்ணிட்டா னுங்க. நம்ப ஆளுக்களாச்சே. விட்டுட முடி யுமா? ஜாமீனிலே இப்பாத்துட்டேன். கொனா பிசுபிசுத்துப் போச்சு."

கொதம் மனக்குள் ஒரு சிரிப்போடு கேட்டுக் கொண்டான்.

"இன்னிக்கே ஒருத்தனைக் காட்டி நட் டுட்டு வாடானா தீத்துக் கட்டிட்டுத் தவை குளிலும் திப்பானுங்க இவனுங்க."

"தங்கதுக்க! தீக்க வாய்க்கறதுக்கா நான் சொன்ன மோட்டானரையே வாக்குங்க." என்று அதற்குமேல் அவன் சொன்ன எந்த மிரட்டலும் தன்னைக் கற்றுப் பாதிக்க வில்லை; தனக்குச் சிறிதும் சம்பந்தமற் றவை என்று முகத்திலடித்தாற்போல் உணர்த்திவிட்டுச் சைக்கிளை நோக்கி நடத் தான் கொதம்.

(தொடரும்)

வந்தனா சாகுசாகமாக அவங்காரங்
களைக் கவலத்துக் கொண்டிருந்தான்.
பெண் பார்க்க வந்து விட்டுப் போன
வார்கள், துனி தாக்கால் குறி பார்த்து விட்டுப்
பெரும் பகுதி மிச்சம் வைத்து விட்டுப்
போன டிபன் தட்டுகள் ஹாலில் இமறந்து
விடத்தான். கல்யாணி அவற்றை அடுக்கி எடுத்த
லுப் போய் பின்புறம் குழாயடியில் போட.
லாசலன் ஐழுக்காளத்தைச் சீராக மடித்து
வைத்தான்.

"ரொம்பப் பெரிய இடம். அவங்களுவெ
றம்மைத் தேடி வந்தது நாம் செய்த புண்ணி
யம்." "சர்க்கைகளைத் துடைத்த படி சோபா
ளில் உட்கார்ந்திருந்த லிகவத்திடம் வந்தான்
கல்யாணி.

"அவங்க சம்மதம் சொல்லிவார்க்க. சிரி
வரினையும் அப்படி ஒண்ணும் பிரமாதமாக்
கேட்கலே. குட்டோட சூடா முகூர்த்த தான்
சூறிச்சிட வேண்டியதுதான்" என்றார் லிக
வம் உற்சாகமாக.

"அதுக்கு முன்னாடி என் அபிப்பிரா
யம்னு ஒண்ணு இருக்கே..." தலை முடியை
அவிழ்த்து தூசாகத் தொளில் படறவிட்டுக்
கொண்டே வந்து நின்றான் வந்தனா;

"ஏன்டி! இந்தப் பைபனுக்கென்ன?
படிப்பு, அழுது, உத்தியோகம், பணம்...
எதிலே குறைச்சல்?" எரிச்சலுடன் கேட்
டான் கல்யாணி.

"இதோ பாடி வந்தனா. அப்பா, அம்மா
எது செஞ்சாலும் அதுக்கு எதிரா உன் இஷ்டம்
னு மறுத்துப் பேசறதே உனக்கு வழக்க
மாப் போச்சு. அவங்க தீர யோசிக்கத்தானே
உனக்காக மாப்பிள்ளை தேர்த்தெடுத்திருக்
காங்க!" வாசலன் துணைகைபிச் சமாதானம்
செய்தான்.

"அதுக்காக? என் இஷ்டத்துக்கு விரோத
மா என் எதிர் காலம் அமைவறதை நான்
ஒப்புக்கவேமாட்டேன் அண்ணா!" தீர்மான
மாகக் கூறினான் வந்தனா.

"இதோ பாரும்மா, உனக்குப் பிடிக்க
லென்னா சரி. ஆனா அதுக்குக் காரணம்
என்னன்னு சொல்லிடு..." - லிகவம் கேட்
டார்.

"நீங்க பிள்ளையோட படிப்பு, வேலை,
பணம், அழுதுன்னுதான் பார்த்தீங்க. ஆனா
அவன் குணத்தைப் பத்தி உங்களுக்கு என்ன
தெரியும்?"

"உனக்கு ரொம்பத் தெரிஞ்சு

பிரியம்
எனக்கின்று
ஜார்ஜ்

போச்சோ?" கல்யாணி கோபத்துடன் கேட்டாள்.

"சென்ட் பிரைன்ட் தெரியும். சுபலக்ஷ்மி பொறுக்கி. நான் வந்து திண்ணையோ என்னைப் பார்த்த பார்வையிலேயே தாமசு இருந்தது. தனிமையே போனதுமேனா? இன்னும் சென்ட் பிரைன்ட் தெரியுமா? கல்யாணியை அழைக்கும்போது தான் திண்ணை அங்கேயே இருக்கிறாள். தோண்டிப் பார்த்தால் அங்கே இருக்கிறாள். ஆனால் பாதுகாப்பு மூலத்திலே அந்தந்த மாதிரி சொல்லி வராமல் தோன்றிற்று. கஷ்டப்பட்டு, அதுவும் உங்களுக்கு அடக்கிவிட்டேன்" என்று படபடவெனப் பொரித்தான் வந்தான்.

"இந்த காலத்திலேயே பின்னடைவின் இப்படி அடைபட்டது உங்களுடைய வந்தனா? இங்குப் போய் தான் வரவில்லை. வந்தனா? இங்கு வந்தால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்."

விசுவம் - கல்யாணி தம்பதி பெற்றொருந்த இருண்டு குழந்தைகளும் இரு துருவங்கள். வரவில்லை. இன்னும் வரவில்லை. இது வந்து முன்பே பஸ்து காலம். கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டுப் போய்விட்டாலேயே போனது. அழைக்கிறார்கள். துறையிலேயே சொல்லி விடுவார்கள். அப்பா சொன்னதே வேறு வரக்கு. இம்மியளவும் தவற மாட்டார்கள்.

வந்தனா அந்தரு தேர் எதிர். இருண்டு வந்து குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள். தனக்குப் பிடித்தமான உடைகள் போட்டு மென்மையான அழகு செய்து கொடுக்கிறார்கள். படிப்பிலும் அப்படித்தான். அப்பா, அம்மா கொஞ்சியும் மிரட்டியும் பார்த்தார்கள். வந்தனம்... த. கல்யாணி. தனக்குப் பிடித்த உடைகள் காணாமல் தேர்த்தெடுத்துப் படித்ததானால் அப்பா கெண்டி போட்டுப் படிக்கிற வேளையில் தேர்த்தான். பெண், டாக்டராக வேண்டும் என்று நினைப்போர். பெற்றோர்கள் பல்வகை வந்தார்கள்.

அதனால், வீட்டில் வந்தனா தனிக் கட்டிடம். மற்றவரும் ஒரு கட்டிடம். அந்த கட்டிடத்தில் போனது. அந்தவின் வந்த கட்டிடம் வந்தனம் ஒவ்வொரு காலமும் கொஞ்சம் ஒதுக்கி விட்டான். கடைசியாக மாதவன் அவனை தேர்த்தெடுத்தான். அவன் தொழிலின் அண்ணனாம். அப்பா அம்மா வீட்டில் சொல்லி ஐந்தாண்டுகள் எடுத்துப் போய்க் கேட்டேன் செய்தான்.

ஏதோ இந்த மட்டிலாவது மாதவனும் பற்றிக் கொள்ளுதல் திறந்திக் கொண்டு போனது. அவனாகப் போய் ஏதாவது கோவிலில் தானி கட்டிக் கொண்டு வந்து திறந்த வரை சரி என்று உடனேயே. விசுவமும் கல்யாணியும் ஐந்தாண்டுகள் ஐந்தாண்டுகள்.

மாதவன் தன்னை சுபலக்ஷ்மி இருந்தான். சொத்து என்று அதிகம் இல்லாமல் இருந்தான்.

எம். எம். படித்துக் காவேரி வெள்ளாறு இருந்தான். ஐந்தாண்டுகள் பொருத்தி இருந்தது. ஏற்கெனவே பார்த்த பின்னடைவானது. இவன் கொஞ்சம் மட்டுதான் என்றாலும், வந்தனா ஒப்புக் கொண்டு விட்டானே என்ற சிந்தனையில் கல்யாணித் தன் தன்னை வந்திக் கொடுத்தார்கள்.

அப்படியே வரவருகிறது பெண் பார்த்துப் பட்டியல் தொடங்கியது. ஆரம்பத்திலேயே அவன் சொல்லி விட்டான்.

"அம்மா! நான் வந்தனா மாதிரி இல்லை. உங்களைப் பரிசுரணமாக நம்புகிறேன். நீங்கள் பார்த்துச் சரி என்ற பெண்ணையே கல்யாணிப் பண்ணிக்கிறேன்." என்றான்.

விசுவமும் கல்யாணியும் பின்னடைவின் அடக்கத்தைப் பார்த்துப் பூரித்துப் போனார்கள்.

இரண்டு மூன்று நாட்களில் அவரிடமிருந்துப் பூரித்து வரவருகிறது கல்யாணிப் பெண் வந்தார்கள். வந்த பிறிதில் பூரித்து வந்தார்கள் இருந்தார்கள். தானாக தானாக பூரித்து வெறும் மாதவன் பார்த்த தொடங்கியது.

இரண்டாமாம் வரவரும், சென்னைவாரும் மாணவர் மாணவரும் வெறுக்கத் தொடங்கி பூரித்து வந்தார்கள் அவர்கள் எதிரிலேயே வரவருகிறது கேட்டுவிட்டார்கள்.

"எங்கள் உங்க அப்பா ரிண்டர் ஆனவர் தான்! எத்தியோவா பார்த்துப் போனது விசுவமும் முடியாமல் இருந்தது. உங்கவது போய் வரக் கூடாது தானும் பார்த்திருக்கிறேன். சென்ட் பூரித்து விட்டான். உத்தர பூரித்து வந்தார்கள் மாதிரி இங்கேயே எதிரிலே இருக்காங்கோ?"

விசுவமும் கல்யாணியும் வந்ததுதான் போனார்கள். அவர்கள் எப்போதிலிருந்து வந்தார்கள் அவர்கள் வந்தவற்றையும் பெருக்காகச் சந்திர பட்டினம்.

"என்னா இது?" என்று கல்யாணி பற்றிற்றுடன் கேட்டாள்.

"என்னமோ அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை போலிக்கு அம்மா!" பின்னடைவானது. பார்த்துப் பிடிக்கவில்லை. எப்போதுமே அந்தரு போலி அறிவாதவன். அடக்கி விட்டதே படிக்கப்பட்டவன்.

மறுதான் விசுவமும் கல்யாணியும் மூட்டை கட்டினார்கள்.

"எங்கே அப்பா?"

"எங்கள் வேண்டாம்" என்று சொல்லித் தைரியமில்லாமல், அதுவும் பூரித்து அருகில் இல்லை என்ற தைரியத்தில் கேட்டான். பின்னடைவானது.

"எங்கேயோ அவனாகப் போனது அப்பா தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான். என்னா எங்களுக்கு ஏதாவது ஆகிவிட்ட திறந்தனா கொள்ளி போடணும்? பின்னடைவானது கொள்ளி வந்தகட்டிடம் எங்களுக்கு தரத்திலே கூட

"என்ன சார், நோட்டீஸை உபயோகப்படுத்திட்டு வந்தீர்களா?"

"ஆமா, எப்படிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?"

"சட்டை, பேண்டெல்லாம் மாலா இருக்கே! அதை வைக்கத்தான்!"

— திரைக்கதை எழு. பி.

இடம்பிடிக்காதே! — அப்பா இடக்காப் பதில் சொன்னார்.

இருவரும் கையிலுள்ள பணத்தை வைத்துக் கொண்டு காலியில் போய் ஹெட்டில் ஆலிவிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

போவதற்குமுன் பெண்ணை ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டுப் போய் விடலாம் என்று மதுரைக்குக் கிளம்பினார்கள். அங்கே மாப்பிள்ளை, பெண்ணைப் பற்றி என்னவெல்லாம் புளூர் செய்யப் போகிறாரோ என்ற பழமும் கூடவே வந்தது.

இட்டோலில் வந்து இறங்கியவுடனே ஒரு வந்தான் வந்தனா. சற்று பெருக்கித்தொடர்பு பார்த்துப் பெற்ற மனம் பூரித்தது.

"என்ன அம்மா! அப்பா! சரப்பீரைக் கிழி... வாங்க உங்களை..." என்று அழைத்துப் போனான்.

ஊர் பிரமாதமாக இருந்தது. வந்தனா, மாதவன் இருவருமே வேலைக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்த நேரம் போலும்!

"ஆயில் கிளம்பிக்கிட்டிருக்கிறீங்க போவ இருக்கு. போயிட்டு வாங்க. நான்கு இருக்கு பேசிட்டிருக்க சாயங்காலமாகக் கிளம்பிறோம். நீங்க வந்த பிற்பாடு..." என்றார் விசயம்.

"நோ... நோ... ஆயிலுக்கு இல்லை. கம்மாபித்திக்... இன்னொருதான் போனார் போச்சு!"

மாதவன் மார்க்கெட்டுக்குக் கிளம்பினான்.

கல்யாணி அதுவரை அடக்கி வைத்திருந்த கண்ணீரைப் பொலபொலவெனக் கொட்டிக் தீர்த்தான்.

வந்தனா பதறி விட்டான். விசயம் நடந்த வந்தையும் தங்கள் முடிவையும் சொன்னார்.

வந்தனா சேறத்துடன் கேட்டான்: "ஏம்மா! உங்களுக்கு வசவன் ஒரு பிள்ளை தான்? நான் ஒரு பெண் இருக்கிறேன் மறந்து போச்சா?"

"என்ன இருந்தாலும் தி பொண்ணுதானே அம்மா, உங்கிட்டே மிஸ்ஸிப் போனா ஒரு மாசத்துக்கு மேலே இருக்க முடியுமா? கல்யாணி கேட்டான்.

"அங்கேதான் அம்மா தப்பும் பண்ண நீங்க. பெற்றதிலே பெண் என்ன, பிள்ளை

என்ன? பார்த்துப் போனால் தங்கள் பிள்ளை வைத்தான் பெண் மாநிலி வளர்த்திருக்க. அடக்க ஒடுக்கமா வளர்த்த பிள்ளை, எப்படியும் கவமாக யோசிக்கத் தெரியாதவன், இத்தனை நான் உங்கள் யோசனைப்படி நடத்தான். இப்ப பெண்டாட்டியின் யோசனைப்படி நடக்கிறான்."

பெற்றவர்களுக்கு அந்த கண்ணம் உறுதியுறு.

"தீ சொல்றது உண்மைதான் அம்மா."

"அதனாலேதான் சொல்றேன். தானியம் வேண்டாம். ராமெச்சுரமும் வேண்டாம். இங்கேயே திரைதரமா இருந்துருங்க."

விசயத்துக்குக் கண்கள் பனித்தன. "தீ சொல்லலாம் அம்மா! பெத்தவங்களுக்கு பரிசம், ஆனால் உன் பருஷன்!"

வந்தனா சிரித்தான்... "என்னப்பா என்னைப் பத்தி தெரியாத மாநிலி கேட்கிறீங்க. எப்படியும் என்னைக்கு ஒரு முடியு. என் இஷ்டம். என் உரிமைக்குப் போராடறது தானே தான்? இப்ப உங்களை இங்கே வைக்கிறதிலே மட்டும் அந்த உரிமையை விட்டுக் கொடுத்துடுவோனா? என்னை. போட்டாறது வாங்கிட மாட்டோனா?"

"உனக்கு வேணா அது உரிமைப் போராட்டமா இருக்கலாம்... எங்களுக்கு அது வேலை மில்லைவா வந்தனா?" கல்யாணி மறுத்தான்.

"அதுக்கு அவசியமில்லைவா அத்தை. திருக்கிட்டிருக்க திரும்பினார்கள். —

மாதவன் தான்!

"கல்யாணமாகிறதுக்கு முன்னாடியே வந்தனா எங்கிட்டே தீர்மானமாகச் சொல்லிட்டா. நீங்க பார்த்த இடங்களை யெல்லாம் அது திரைக்கிட்டுக்குக் காரணமே தீங்க தானாம். அவளுக்கு வசவன் கிட்டே நம்பிக்கை விடலாது. எப்படியும் கவமாகத் தெரிந்திருக்க தெரியாதவன். இப்ப அப்பா அம்மாவைத் தலைவாட்டறவன் அப்பறும் பெண்டாட்டிக்குப் பலமா தலைவாட்டுவான். சிறு உக்க கதி திறக்கியாயிடும். அதனாலே கடைசி வரை உங்களை வைக்கக் காப்பாத்தற திசைமை வரும். அப்ப முலம் கனிக்காயிம் ஏத்துக்கணும்னு கண்டிஷன் போட்டுட்டுத்தான் கல்யாணம் பண்ணினாடா. நானும் சின்ன கவலிலே அப்பா அம்மாவை இழந்தேன். பெரியவங்கனோட அன்பு பரிசுத்துக்காக ஏங்கறேன். அதனாலே சேதொஷமா ஏத்துண்டிடன். இப்பச் சொல்லுங்க, இங்கே தங்கறதை நீங்க வேலுமா தினைக்கேற்கணா?"

அதுவரை வந்தனாவை எரிச்சலும் கோபமும் எவையோ பார்த்துப் பழுவிய கல்யாணி இப்பொழுது அவனை ஒரு தேவதைவையப் பார்ப்பது போல் பார்த்தான்.

"அம்மா வந்தனா! வசவன் மாநிலி ஒரு பிள்ளைக்குப் பதில் உன்னை மாநிலி பத்துப் பொண்ணுகளைப் பெத்துக்கலாம் அம்மா!" என்றார் விசயம், மனம் தெறிது.

83" என்ற தலைப்பில் ஒரு மலர் வெளியிட முடியவில்லை. உறுத்தலாக, இந்த முயற்சி ராஜாஜிக்குத் திருப்பி அளித்த பொய்துறும் இதை எரணாமாக்கி வைத்து வாழ்க்கைப் பணி முற்றுப் பெற்று விட்டதாக யாரும் எண்ணி விடக் கூடாது என்றும் கருதினார். இதை உயரதரமான காரகர்களுக்கு அவர் எழுதித் தெரிவிப்படுத்தினார்:

"ராஜாஜி - 83" என்ற மலர் வெளியிடுவது குறித்து வெப்பப்பட்ட பரபரப்பான நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. இது, "இந்த டிசம்பருடன் பொது வாழ்விலிருந்து விலகிக் கொள்" என்று எனக்கு உத்தரவிடுவது போல் இருக்கிறது. இதை நான் செம்மப் போவதில்லை. என் வாழ்நாளின் எதிர்ப்புப் பணி வழக்கத்துக்கு மாறாக மிக நீண்ட ஒரு நாக இருந்து வந்திருப்பதை நான் உணர்விடுகிறேன். ஆனால் அதை நான் முடித்துக் கொள்ளப் போவதில்லை எத்தனை காலம் நாம் வாழ்வோம் என்பதை நினைவிக்கும் அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை. ஆனால் வாழ்நாளில் என்ன செம்மப் போகிறோம் என்பதை நினைவிப்படுத்தும் துக்கு நாமேதான் எஜமானர்கள் எனக்கு வயதாகி விட்டது. பவனிமைடைத்து விட்டேன் என்பது உண்மையான ஆனால் பொது வாழ்வில் நடக்கின்ற அநீதிகளை, அதிகார நுகர்ப்பு போகக்கூடிய பார்த்தும் போது இந்த நிலைமையை மாற்றி தான் முன்பேற்றத் தேவைப்படுகிறது போலாட்டத்திலிருந்து விலகி ஒப்பு போய் விட. எனக்குச் சம்மதமில்லை (13.11.71)

4ஆவது ஆண்டும் - 1972 - தொடங்கிய போது ராஜாஜி மேலும் பவனிமைடைத் திருந்தார். அவரது கை விரல்களுக்கு இயக்கச் செறிவை ஈர்க்கும் வகையில், நமது தேவைகளை அவர் இதுவரை தானே கவனித்து வந்தார். ஆனால் இப்போது அவர் பிறர் உதவியை நாட நேர்ந்தது. காலையில் நாமே முடிவுகளைச் செய்து கொள்வதை நிறுத்தினார். கவி காரியாலயத்தில் இருந்த ஒரு கர்க்கா காவல்காரர், இந்தப் பணியை அன்புடன் ஏற்று, ராஜாஜிக்குத் திரும்பும் காலையில் முடிவுகளைச் செய்து வைத்தார். மார்ச் மாதத்தில் ஒரு நாள், ராஜாஜி தனது தடுமாறிய படுக்கை அறைமேல் விழுந்து விட்டார் பார்த்துப் போனால் அந்த வயதில் அவருக்கு இதனால் பல இடங்களில் எழும்பு முறிவுகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு சிறிய வீரகூட எக்ஸ்ப்ளோக் எங்கும் காணப்படவில்லை! "ஏன் நான் காலப்படாமல் டப்பீயேன்? என்னால் இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொள்கிறேனா?" என்று ராஜாஜி தம்மைத் தாமே கேட்டுக் கொண்டார். "இந்தியாவிலும் பாக்கியிலுக்கும் பாலித்தானுக்கும் இடையே நட்புறவைப் பலப்படுத்த என்னால் ஆன உதவியைச் செய்வதற்கு"

என்று பதில் உதிக் கொண்டார்!

நான்கு மாதங்களில் இந்தியா - பாலித்தான் உச்சகட்ட மாதாடு விம்மலாகிய நடத்தை. இந்திராவும் புட்டோவும் பகுதி ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கைவெழுத்திட்டார்கள். புட்டோவுக்கு வாழ்ந்தும் வரவேற்பும் தெரிவித்துக் கணி கொடுத்திருந்த ராஜாஜி, இந்த ஒப்பந்தத்தை "தன்மைப்பிக்க ஒப்பந்தம்" என்று கரிணித்தார். சீக்கிரமே இரண்டாவது உச்சகட்ட மாதாடு நடந்து இந்தப் பகுதி ஒப்பந்தம் முழுமையான ஒப்பந்தமாக மாற வேண்டும் என்று எதிர்ப்பம் தெரிவித்தார். "இருதரப்பிலும் உண்மைகள், இன்னும் நீர்க்கப்படாத பிரச்சனைகள் இவ்வளவு இருக்கின்றனவே என்று அவை குறித்துக் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்க அனுபவிக்கக் கூடாது."

பெறு பல விஷயங்களிலும் அவர் கவனம் சென்றது 'உதேசமித்திரம்' கீண்டும் தோன்றியதை வரவேற்றார். பத்து வயது பெண்மணித் தற்புதித் துறவனுக்குத் தரப்பட்ட தண்டனை போதாது என்று வாழாடினார். இந்தியன் எக்ஸ்ப்ளேஸ், விஸ்டா விளம்பரங்களை வெளியிடுவதைக் கண்டித்தார். இந்திரா காந்தியின் சர்வாதிபதியைப் போக்குகளையும் தீயிழைநடவளிகளின் கத்திரெத்தில் கவையிட்ட அச்சுறுத்தல்தொடர்புக்குப் பதிலாக அகாடமி ராஜாஜி அறிவு இது அபிவிருத்தி அகாத்தனங்களை உலகமே ஒன்றுபட்டு எதிர்க்க வேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுத்தார்.

தொலிவத்துக்குத் தம்மிடம் இருந்த பத்திரியையும் நமது நலன்களைக் காப்பதில் இருந்த திறமையான அக்கறையையும் ராஜாஜி வெறுவாக மறித்தார். "என்று கூட கவனிப்பில் தீங்கு இருக்கப் போவதில்லை; உங்களுடைய அன்பான கவனிப்பிற்காக நான் இருக்கப் போகிறேன்" என்று 1968 மேமே. என். ஆர். தொலிவத்துக்கு எழுதினிருந்தார். இப்போது 1972 கோவ. 15ல், என். ஆர். எய்வளவு ஆட்சேபத்துக் கொண்டால், தொலிவம் அவர் படுக்கை அறைமேல் "என் கண்டித்தார்" பொருத்தினார். அதைப் பிறகு ராஜாஜி, தாம் ஆட்சேபித்தது ஏன் என்பதை விளக்கினார்:

"என் கம்பனரார் கலையாவதற்குச் சில நிகழ்க்க முன்னதாக நான் ஒரு டேபிள் ஸ்பென் வாங்கியிருந்தேன் ஒரு நாள், அவர் தங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைத்து நான் டேபிள் ஸ்பெனை நிறுத்தி விட்டேன். அவர் இவ்வாறு அரைத்து கொடுத்தது, 'டேபிள் ஸ்பெனுக்கு ரொம்பச் சேவையாகுமா!' என்று கேட்டார்."

இதைக் கொண்டு போது ராஜாஜி ராஜாஜி கிள் கண்டிப் பணித்திருப்பதை தொலிவம் கண்டார்.

(தொடரும்)

போஸ்ட் கார்ட் போதும்!

நாளை நியோகித்த
படிவே, ஒய்வு நேரத்தில்
துபஸ் டிரைவ் ஆங்கிலம்
செய்து விடுவது நினைவு.
ரானஸ் பயற்சிபற்றிய
தகவல் புத்தகத்தையும்,
விண்ணப்பம் மொழியையும்
இவ்வாறு கொண்டு
உடனே அனுப்புவதற்கு
உதவியுண்டு,
செய்து வருவது

15
19-11-1986
15
19-11-1986
15
19-11-1986

வினாயகானந்தா கல்விநிலையம்

துபஸ் ரெய்டு ரீன்-4986

9, மேட்லி ரோடு, தி. நகர்.

சென்னை

600017

உங்களுக்கும் உங்களது முன்னற்றத்
திற்கும் இடையில் இப்பொழுது
உள்ள தூரம் ஒரு போஸ்ட் கார்டு
தான் என்று நாங்கள் கருதால் அது
சற்று மிகையாகத் தோன்றும். ஆனால்
உண்மை அதுதான்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறு
வதற்கு ஆங்கில மொழியில்
போதிய பயிற்சியின்மை ஒரு தடை
யாக இருந்திருந்தால்.....

மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும்
போது அதை ஓரளவு புரிந்து கொண்
டும். அதற்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதில
ளிக்க முடியவில்லையே என்ற குறை
உங்களிடம் குடி கொண்டிருந்தால்.

பல புத்தகங்களைப் படித்தும் ஆங்
கிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என்ற
சலிப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால்.

நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்
றத்தை இப்பொழுது அடைய ஒரே
ஒரு போஸ்ட் கார்டு போதும்...ஆமாம்!

ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழை
யின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுத
வேண்டும், தயக்க மின்றி சரளமாகப்

பேசவேண்டும் என்ற உங்களது
விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில்
எழுதி தமிழகத்தின் தலைநகரத் தலைநி
நிலையம் என்று போற்றப்படும்
விவேகானந்தா கல்வி நிலையத் திற்கு
இன்றே அனுப்புங்கள்.

நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய
பயிற்சியைப் பற்றியும் மற்ற தகவல்
களையும் உடனே உங்களுக்கு
அனுப்பி வைப்பார்கள்.

விட்டியிருந்த படியே ஒய்வு
நேரத்தில் தபால் மூலம் இந்த எளிய
பயிற்சி முறையை நீங்கள் மேற்
கொள்ளலாம்.

"நேர்முகப்பயிற்சியும் உண்டு."

என்ன?....எங்கே இளம்பி விட்டா
ம்? போஸ்ட் கார்டு வாங்கத்தானே?
உங்களது முன்னேற்றத்தின் முதல்
முயற்சி துவங்கிவிட்டது.

நீங்கள் கடிதம் எழுத வேண்டிய
முகவரி

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்

9, மேட்லி ரோடு,

தி. நகர், சென்னை - 17.

சிதிர்ப்பு 1 தேவதை

1986 - டிசம்பர் 5 - வெள்ளி

'சாண்டிக்யா பிரதர்ஸ்' என்ற நிறுவனத்தின் ஆரம்ப உரிமையாளர் கிருஷ்ண சாண்டிக்யாவின் பேரன் ரமேஷ் சாண்டிக்யா இன்று காலை பம்பாய்க்கு ஓடியிருக்கிறான். நான்கு மூன்று மூன்று அல்லது ஐந்து 'மோகினி' மகளாட்களில் ஒருவரது ஏற்கெனவே நான்கு பந்தயங்களில் தொடர்ந்து, மற்ற குழைகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளியிருந்த 'மோகினி' இந்த மூன்றாம் தடவைக்குத் தங்கக் கோப்பையையும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் பரிசுப் பணத்தையும் அள்ளிக் கொடுக்கப் போகிறது என்று ரமேஷ் நம்பியிருக்கிறான்.

நிறுவனத்தில் மாஸேஜர், உதவி மாஸேஜர் என்ற பதவிகள் எதுவும் இடையாது, தனக்கு அந்தரங்கக் காரியதரிசி போல நடந்து கொள்ளக் கூடியவன். கே. எஸ். சி. ரமணி ஒருவன்தான் என்று எண்ணிய ரமேஷ். அவனைத் தலைமை குமாஸ்தா வாக வைத்துக் கொண்டு, அவன் மூலம் மற்ற குமாஸ்தாக்களிடமிருந்தும், ஏனைவ சிப்பந்திகளிடமிருந்தும் வேலை வாங்கி வான். சம்பள விஷயத்தில் ரமேஷ் சற்றுத் தாராளமாக இருந்ததால், ஒட்டிக் கொண்டவர்கள் விலகவில்லை.

முதலாளி களில் இவ்வென்றால்,

ஆயின் ஆபீசாக இருது. ஒரு மனமகிழ் மன்றமாக மாறிவிடும். இந்த மன்றத்தில் குத்து விடுபட்டுத் தனித்து நிற்கிறவன் 'தெய் ரோஸ்ட்' கிசோதான். அவன் தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்ளுவான். சிப்துக் கொள்ளுவான். ஆனால் ஒரு தான் கூட அழுந்து கிடையாது. ஆகையிற் பத்தாம் தேதி அன்று தனது இருபத்தெட்டாவது பிறந்த நாளை மெனன சோகத்துடன் கொண்டாடிய டைப்பிஸ்ட் ககத்தி. அவ்வளவாக ஆயின் அக்கப்பிராசில் கவந்து கொள்ளமாட்டான். ஓர் ஆய் துணை இன்னும் அல்லவ வில்லையே என்றதாய்தின் அவன் தன்னுள் னேயே முடங்கிப் போவான். ரமணி மீது அவனுடைய மனம் புல்லாய் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவன் ஓர் கண்ணாய் கூட அவனுக்குக் கிருபை காட்ட வில்லை. காரணம், அவனுடைய இரு கண் ணும் எம். மணிமாலா மீதே நிலவத்துப் போயிருந்தன. எம்.மணிமாலாதான் பெயரை, எம். எம். மாலா என்று அடக்கி வைத்திருத் தான். ரமணி அழகுக்கும் பெயர் மாறு. அவ னைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம்

வெங்கிக்கு வயது அறுபதாகப் போகிறது. ரமணிக்கு ரேன் ஹைவர்களில் குழப்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம் சீதோபதேசம் செய்கிறவன் வெங்கிதான். அவனுடைய உபதேசம் பீஷ்மர் துரோணர்களைவெங் காய் வீழ்த்தவில்லை என்றாலும் பல அகவயசுகளின் மூலம் பணத்தை வாரிக் கொடுத்திருக்கிறது. இதனால் வெங்கியும் பணம் ஏதும் கட்டாமலேயே பலன் அடைந் திருக்கிறான். கார்ட்மென் மரில்சேயினை மானை ஆறு மணிக்கு மேல்தான் பார்க்க முடியும். இதன் காரணமாக அவனாய் மன மகிழ் மன்றத்தில் கவந்து கொள்ள முடி வாகாது.

கடைசியாக —

ரங்கன், ஒருவன் அவனுடைய ஹீரலை விட்டான். 'தறுக்'கென்று கடிக்க வேண் டாமை? ஊதாரம். ரங்கன் ஹீரலை தாக் கால் மிருதுவாகத் தடவித் கொடுக்கக் கூட மாட்டான். பாய்டு, தேன், வெறிபிடித்த நாய் இவற்றை எல்லாம் கண்டு பயப்படாத அவன் மற்ற மனிதர்களைக் கண்டு பயந் தான். இத்தப் பயம் அவன் அய்மாவின் வயிற்றில் இருக்கும் போதே பிறந்த பயம் என்று ரமணி கருதினான். ரமணியின் ஆத் மாந்தச் சிந்தனை ரங்கன் என்றால், ரங்க னுக்கு ரமணி ஒரு கிசலுருபம் போல, ரமணி தன்பன். ரமணி ஸ்ரீகாட்டி, ரமணி ஒருவன் தான் அவனுடைய துல்லாழ்க்கையில் அக் கறை கொண்டுள்ளவன். ரமணிதான் அவனை பன்னுடி ஏமாற்றாமல் இருப்பான்.

இப்படி ஒரு தயக்கை ரங்கனுடைய வகை வத்தில் ஆலமந்து வெராக நினைத்துப் போயிற்று. அவனைக் கண்டு ஆய்மே ளானம் செய்யும். ஆனால் ரமணி ஒருவன் தான் பரீவு காட்டுவான். சம அந்தஸ்து கொடுப்பான்.

மனமகிழ் மன்றத்தில் ரங்கன் தனக்கு இடப்படும் பணிகளை நினைவேற்றுவல் நோடு நிறத்திக் கொள்ளுவான்.

"ஹிராய், ரமணி!" - மாறு தன் மகப் பையை மெனனயின் மீது அவட்சியமாகப் போட்டுவிட்டு அவனை நோக்கி வந்தான். ஓர் அப்சரஸ் தரையில் கால் பாவாமல் மிதந்து வருவதான காட்சி ரமணியின் மனத் தில் உருத்து. என்னதான் அவனும் அவனும மனமேனையில் அமர்வார்கள், முதல் இர னில் சத்திப்பார்கள். தேன் நிலையில் கை கோத்து ஒருவர்களை?

தன் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துக

எம். எம். ரப்பர் மெத்தை தெருளில் விடும். மாறையும் ஒரு குமாஸ்தா.

இந்த மூன்று குமாஸ்தாக்கள் மற்றும் டைப்பிஸ்ட் ககத்தினைத் தவிர இரண்டு சிப்பந்திகளும் ஒரு கார்ட்மெனும் உண்டு. அவர்களில் வெங்கடாசலம், எங்கிற

சுவி.ஆர்.

கொண்டு ரமணி —

"வா மாலு, வா. ஓ. இன்னிக்கு வெள்ளி, அதான் சுத்தனைப் பாயா விரிச்ச முனை விலே ஒரு சின்ன முடிச்சாய் போட்டி குக்கே, இல்லை!" என்றான்.

மாலு அருகே ஒரு நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்த்தான். நொலின் ஒரு மூலையில் டைப்பிங் மெஷினையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சுகந்தியையோ, இன்னொரு மூலையில், மேஜை மீது இரு விரல்களால் தாளம் போட்டுத் தனக்குத் தானே பாடிக் கொண்டிருக்கும் 'நெய் ரொஸ்ட்' கிச்சாஸையோ, அவன் டைப்பிங் செய்யவில்லை.

"ரமணி!"

"என்ன மாலு?"

"ரெண்டு நல்ல நியூஸ்!"

"பெரிய நல்ல நியூஸை முதல்வ சொல்லு!"

"தேத்து ராத்திரி நீங்க என் சொப்பனை நிலை வந்தீங்க!"

"இதென்ன பெரிய நியூஸ், மாலு? நான் தினசரி வந்தாகணுமே!"

"தேத்து ஸ்பெஷலா வந்தீங்க. ரமணி! இதுவளையில் செய்வாததை நீங்க செய் தீங்க!"

"என்ன சொல்றே, மாலு?"

"வெக்சுமாரிக்குத்!"

"நாம ரெண்டு பேரும் வெட்கப்படற வய சிவா இருக்கோம்? எனக்கு முப்பது, உனக்கு இருபத்தாறு..."

"நீங்க என்னை ஒரு தடவை கூடத் தொட்டதில்லை!"

"அதனால் என்ன, நீ தொட்டுப் பாரா!"

"சொப்பனைத்திலே நீங்க தொட்டதோட நிறுத்திக்கவே ரமணி!"

"பிச்சோ?"

"என்னைக் கட்டி... கட்டிய பிடிச்ச முத்தம் கொடுத்து, அப்புறம்..."

"ஓ. ரொம்ப சுவாஸியமா இருக்கே, மாலு... சொல்லு... சொப்பனைத்திலே வந்தது நான்தான்... இல்லை, வேறே யாராவது...? உம், கொய்ச்சுக்காதே... என்னை அப்படிப் பாரிக்காதே... எனக்கு என்னமோ செய்வறது, கம் ஆன் மாலு, அப்புறம் நான் என்ன செய்கேன்?"

"சொல்றேன்..."

"வணக்கம், ரமணி சார்... வணக்கம் மாலு அம்மா..."

ரங்கன் பிளாஸ்குடன் வந்தான்.

"காப்பி நன்னா ஸ்ட்ராங்கா இருக்கா, ரங்கா?"

"வேறே எப்படி சார் வாங்குவேன்! இருக்க, தம்ளர் எடுத்தாரேன்..."

"ரெண்டாக் கொண்டு வா..."

அவன் தகர்ந்ததும், "சிவபூதையில் கரடி

ஹிம்ஃபுஸ் னைதுலம்.

பல வனகயில் பலன் தரும் ஆயுர்வேத சரண்பனியு

தலைவலி, உடம்புவலி, காதுவலி, பல்வலி, மூட்டு வலி, குலம், வெட்டுக்காயம், தீப்பூண் — அனைத்துக்கும் சிறந்த நிவாரணி, சுத்தம் செய்கையும், உடலுக்குக் குளிர்த்தி அளிக்கவும் இரணயந்தது. இதை தேர் ஆயிராகவும் தினமும் உபயோகிக்கலாம்.

கலிச்சுபூம்...

உடல் குளிர்ப்பக்கு

தலைவலிக்கு

சுகந்திவந்ததுக்கு

பேர் வளர்க்கிக்கு

Marketed by:
V.C. SUBRAMANIAM & SONS
47, Thevarappa Chetty Street, Kotturambakkam,
Madras 600 021 Phone 553465

Branch: 17/100, M/711-C, Gopala
Pudhu Road, Erode/20, Cochin 682 013.

Manufactured by: Himmapul Ayurvedic Works/Calcutta.

துக்கம் இல்லை!

வந்துதான் பார்த்திருக்கேன்..." என்று மாறு இழுத்தான்.

"கரடி வந்து பார்த்திருக்கிறா? நான் கேள்விதான் பட்டிருக்கேன்!"

"இப்ப தூங்கே வந்தது."

"ரங்கனைக் குரங்குன்னு சொல்லாதே. மாறு. பாவம் அவன் அப்பாவி. ஆயில்லே நாம இன்னிக்கு விசேஷமா இப்படிப் பேசுறோமனு அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"அவன்கிட்டே சொல்லி வைப்புக. ரமணி!"

"என்னன்னு?"

"நாம ரெண்டு பேர் இப்படிக்கிட்டக் கிட்ட உட்கார்ந்து பேசிக்கிட்டிருக்கிறப்ப அவன் இடைமீலே வரப்படுவான்னு."

"ரங்கன் ஒரு பரமசாது. மாறு."

"தெரியும். நான் சாதுக்களை நம்பற திண்ணை."

"அதோ. அதுவே கார்தான். பேசாம இரு."

இரு தம்பளர்களில் காப்பியை கைதீய பிரத. ரங்கன் தன்னுடைய கார்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து ஹாக்கிதாக்களை எடுத்து ரமணியிடம் நீட்டினான். உடனே ஒரு உயிர்ப்பயம் மென்று மேல் எழுந்தான்.

"ஏன் ரங்கா இப்படிப் பணத்தை லாட்டரிச் சீட்டிலே கொட்டி அழறே? இந்த அஞ்சு வருஷத்திலே நீ இதுக்காக எவ்வளவு சொலவழிக்கிறாக்கே. தெரியுமா? கிட்டத்தட்ட அஞ்சாயிரம்! ஒரு அம்பது ரூபாய் வது பரிசைத் திரும்பி வந்திருக்கா?"

காப்பியை, பேசும் போது, நடுநடுவே உறிஞ்சி உறிஞ்சி குறித்த ரமணி ரங்கனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான்.

ரங்கன் தூவகுனியாமல் மெனமென தின்றான்.

"இரு. உயிரில் நம்பக்களைக் குறிச்சுத் தூறேன்."

"டிக்கெட்டு பத்திரம். ரமணி சார்."

"சுவஸைப்பாதே... நீ யாங்கி இருக்கிற டிக்கெட்டெல்லாம் பத்திரமா விட்டிலே என் அலமாரியிலே இருக்கு."

"நல்லது ரமணி. சார்!"

"தட்ட நடுசாத்திரியிலே நீ எழுப்பிக் கேட்டாலும் கிடைக்கும்."

"உங்களைத் தெரியும். ரமணி சார்..."

"நீயும் அப்பறம் இன்னொண்ணு. உன் பாங்க் அக்கௌண்டிலே இப்ப ஸுவாமிரத்து சொச்சம் இருக்கு. ரெண்டு வருஷம் முன்னாடி ஸுவாமிரம் ரூபாய் டெபாசிட்டுப் போட்டிருந்தியே. அது பத்தாம் தேதி. அதான் அடுத்த புதன் கிழமை ஆறாவிரத்துச் சொச்சமாக் கிடைக்கப் போறது. இன்னும் ரெண்டாயிரம் போட்டு எட்டாயிரத்தை பாங்க் யேயே டெபாசிட் பண்ணியா?"

சமீபத்தில் தமிழகாவுக்கும் பிரதமர் சென்றிருந்த போது. திவிரவ சிகழ்ச்சிகள் இருந்ததினாலும் சரியாகத் தூங்க முடியவில்லை.

அருகில் இருந்தவர் அனுகாரி. "இந்தியாவில் பிரதமரை தேவிலால் தூங்க விடவில்லை... தமிழகாவில் சிகழ்ச்சிகள் தூங்க விடவில்லை..." எனக் கூறவும் பிரதமர் உட்பட அனைவரும் சிரித்து விட்டனர்.

— ராஜி ராதா.

"டெபாசிட்டு இப்ப இருக்கிற பணமே இருக்கட்டும் ரமணி சார். நீங்க இப்ப சொன்ன ஸுவாமிரத்துச் சொச்சம் எனக்குத் தெனைய்படும் போல இருக்கு."

"அவ்வளவுக்கும் லாட்டரிச் சீட்டு வாங்கப் போதியா?"

"தெளி செய்வாங்க. ரமணி சார்."

"அப்ப எதுக்குத் தெனைய்படும்னு சொல்லு."

"உங்களுக்குப் பிடிக்காத சமாசார முங்க."

"ஒ. கல்வாண விஷயமா?" கேள்விகேட்ட ரமணி. அப்போதுதான் உணர்ந்தான். மாறு ஏற்கெனவே எழுந்து போய்விட்டான் என்று. வாயால் பதில் சொல்லாமல் ரங்கன் தலைவாட்டினான்.

ரமணி அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

ஆந்து அடி உவரமான குள்ள உருவம். வற்றலான, கைதப் பற்றே இல்லாத உடல். உடலமைப்புக்குச் சம்பந்தமில்லாத மன்காட்ட. இன்னும் கொஞ்சமாவது சிறிதாக இருந்திருக்கலாம். முன் மண்ணையில் ஏற்கெனவே பிரதிபலித்த பாஸலவனம் இன்னும் அகலமாகி ஓர் ஆற்றல் படுகை போலிருந்தது. இருபுறமும் இருந்த ரோமக் கொத்தை என்னென்ற நடவீச் சீவிவிருந்தான். நல்ல வேளை யாக. கல்வாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசைத் துடிப்பில் உன்னவன் மீதான வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அது வேறு இருந்தால் அகோரமாகக் காட்டி அளித்திருப்பான்.

"என்ன ரமணி சார். பேச மாட்டேங்கறீங்க?" அவன் குரலில் அழுக்கெனக் கண்ணீர் ஓடியது.

"நான் யதார்த்தமாப் பேசினால் உனக்குப் பிடிக்கிறதில்லை. ரங்கா. நீ யாழ்க்கை யிலே சந்தோஷப்படக் கூடாதுன்னு நான்

நினைக்கிறதா நீ தப்புக் கணக்குப் போடறே... நீ மனசுக்குள்ளே ஒரு முடிவு எடுத்துட்டே... அந்த முடிவு நல்ல முடிவு என்று நான் சொல்லுமூன்று நீ ஆசைப் படறே... ஆனா என்ன செய்வது, ரங்கா... நீயும் நானும் இந்த நாலு வருஷமா சொம்ப தெருவிலிப் பழகிட்டோம்... நீ என்னை மனசலா நம்பி, உன் பணம், உடைமை, வாட்டர் சீட்டு எல்லாத்தையும் ஒப்படைக்கிறே... நான் வந்தசெம் செய்வ மரட்டுடென்று அப்படி ஒரு தம்பிக்கை. நம் தம்பிக்கை வீண்போகாதபடி நானும் ஆண்டவன் அருளாலே நடந்து வந்துட்டேன்... ஆனாலு உண்மையான, ஆத்மார்த்தமான சித்திரிதன்னா, அவன் கொடுக்கிற புத்திமதி எப்படியும் ஏதாக்கணும், ஆனாலு கல்யாண விஷயத்திலே மட்டும் உன் மனசு என் மனசோடு உடம்பட மாட்டெனக்குது."

"ரமணி சார், நான் உங்களை மனுஷனாகவே மதிக்கவே... தெய்வமாக நினைக்கிறேன்."

"ஆனா தெய்வத்தோட பேச்சையும் கேட்க மாட்டென்கிறியே, ரங்கா?"

"ஒரு பொண்ணோட வாழ்வும்கூற ஆசை எல்லாருக்கும் இயற்கையா வந்த ஆசைதானே, ரமணி சார்?"

"இப்பேன்று சொல்வியே... ஆனா உன் நினைவைப் தவிர நினைக்கப்பாடு, சோனியா இருக்கே, மனசலே மட்டும் தெம்பு இருந்தாப் போதுமா, ரங்கா? உடம்பிலேயும் இருக்கணும், திறைபச் செயலாடுதென்று நீ சாப்பாட்டுச் செயலையே குறைச்சிருக்கே நீ ஒரு ஓட்டலியே அந்தக் குபா கொடுத்து குழைச்சு சாப்பாடு சாப்பிட்டு நான் பார்த்தது இல்லை. தினசரி ரெண்டு ரூபாய்க்கு ரெண்டு பொட்டலம் மோர்ச் சாதம் சாப்பிட்டால் உடம்பு எப்படித் தெறும்? ராத்திரி நாலு இட்லி திண்ணுட்டுத் தண்ணியைக்குடிச் செட்டுப் படுக்கிறே. உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும்? ஸ்டைட், இதைச்சி, பால், காய்கறி இதைல்லாம் ஏன் சாப்பிடக் கூடாது? சாப்பிட மாட்டே! ஏன், பணம் செயலாரும்... பணத்தைச் சேர்த்துச் சேர்த்து என்ன சாதிக்கப் போறே, ரங்கா?"

"எல்லாம் ஒத்துக்கறேன், ரமணி சார்... கல்யாணமாகிட்டா என் பெண்ணாட்டி சொறு ஆக்கிப் போடுவா, திறைபு பணியாடு செயலாம் பண்ணுவா, என் உடம்பு கொழு கொழுன்னு ஆகுமே..."

"நீ உன் மனசிலே போட்டோ பிடிக்க எனக்குக் காட்டற பொண்ணு உனக்குக் கிடைக்கணுமே, ரங்கா! அப்படியிட்டல் எங்கே இருக்கா?"

"கிடைப்பா, ரமணி சார்."

"உன் அந்த அடி உசரத்துக்கு ஏதப்படி அவ அமைவணும், நீ ஒரு சாது, நல்லவன்."

ரெண்டு வார்த்தை அடிச்சப் பேசத் தெரியாது. உனக்கு விறை ராட்சசியா இருந்தால் உன்னைப் பந்தாடிடுவா!"

ரங்கன் பதில் சொல்லவில்லை. ரமணி சொல்லுவதெல்லாம் உண்மையான, அவனுக்குச் சாதாரணமாகவே பெண்களைக் கண்டால் பயம்தான். அவன் இப்போது நன் மனத்துக்குள் மனமோட உட்டி, அதில் உட்கார காலத்திக்குக்கும் தனம் என்னும் தன்பாக்கியம் தல்ல பெண் மாநிரி தென்படுகிறான். ஒருவேளை ராட்சசியாக மாறி விடுவாரோ? இதுபற்றி அவன் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ரமணிக்குப் பிடிக்காது என்றபடி, அவன் இதுவரையில் செய்த இல்லை. முதன் முதலாக அவனை மீறிச் செயல்புரியப் போகிறான். நான்கு ரமணி அவனைப் பார்த்து ஏனையமாகச் சிரிக்க மாட்டாருதான், ஆனாலு, 'அன்னைக்கே சொன்னேனே, ரங்கா, என் பேச்சைச் கேட்டியா?' என்று பரிசும் கனியமாகக் கேட்பானே? அப்போது என்ன படுகை ரங்கனாலு கூற முடியும்?

ரங்கன் மொனமால் வெளியேற, ரமணி ஓரிரு வினாடிகள் அவனுடைய தளர்த்த உடைமையே பார்த்தவண்ணம் உட்கார்ந்தான். இப்படியிட்ட ஒரு தல்ல, சாதுவான தீயன் இந்த உலகத்துக்கு அவசியம்தானா என்ற கேள்வி எழுந்தது.

நிமிர்ந்து மாறு தன்னுட்கே திற்பதை ரமணி உணர்ந்தான்.

"உட்கார், மாறு."

"உட்கார்ந்து இருக்கட்டும், இப்ப எனக்கு ஒன்று தெரிஞ்சாகணும்..." என்றான் மாறு.

"தெரிசீ கேட்கிற கேள்விதானே, மாறு, ரங்கன் ஆபீசுக்குள்ளே சொம்ப வேண்டியவன். நீ என் வாழ்க்கைக்கே சொம்ப வேண்டியவன். சரி, இப்ப சொல்லு, அது என்ன இரண்டாவது தீயன்? நான் கேட்க ரெடி!"

"நான் சொல்ல ரெடி இல்லை."

"ஒகே நான் காத்திருக்கேன். நான் கொத்த மாநிரி, பொறுமைவாக்க காத்திருப்பேன்."

இவனிடம் நன் தம்பம் என்றுமே சாய்ந்த நிலை என்று மாறுவுக்குத் தெரியும்.

"செல்லக் ரமணி... ரெண்டாவது தீயன் நம்ப சாதையையே பாதிக்கிறது. ஏன், நாம் காத்துக்கே ஒரு முடிவு உட்ட வேண்டிய நிலை பிறந்துட்ட மாநிரி எனக்குத் தோன்றுது."

மாறு சிரிக்காமல், முகத்தைக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு பேசினான்.

செந்தமிய அசையாத ரமணி கூட ஒரு வினாடிகள் ஆடிப் போனான்.

(தொடரும்)

இந்து சிட்பன்ட்ஸ்

(மதுரை) பிரைவேட் லிமிடெட்

மென்மேலும் கூடிவரும் வாபத்துடன் வியக்கத்தக்கும்
வெகுமதிகளையும் அளிக்கிறது 'இந்து'
புதிய சிட் குருப்புகள்

14-4-90
சுற்று மலர்

புகள் எண்	புகள் விலை ரூபி	புகள் எண்	புகள் விலை ரூபி	புகள் எண்	புகள் விலை ரூபி
	3,00,000	8,000	50		3,00,000
	2,00,000	5,000	40		2,00,000
	1,00,000	4,000	25		1,00,000
	50,000	2,500	40		50,000
	25,000	1,000	100		25,000
	20,000	2,000	25		20,000
	15,000	1,000	50		15,000
	10,000	500	100		10,000
		1,000	25		
		825	40		
		250	100		
		500	40		
		800	25		
		500	30		
		400	25		
		250	40		

அதிமேலப்பகுதியிலிருந்து இது போன்ற சிறப்பு பரிசுகள்

இந்து சிட்பன்ட்ஸ்
(மதுரை) பிரைவேட் லிமிடெட்

155, வடக்கு உல்லாஸ் ரோடு, தி. நகர், சென்னை-17.
போன் : 445529/467888 டெலக்ஸ் : 8888 TANX-IN

பரிசுகள்

280, என்.என்.சி. போல் ரோட், தூத்துக்குடி,
சென்னை - 600 001, தொலைபேசி: 388301, 388178.

184, வடக்கு புத்த தெரு, மதுரை - 625 001,
தொலைபேசி: 38840, 31231.

22, வடக்கு தெரு, காந்திபுரம் - 601 301,
தொலைபேசி: 3048.

8103, ராஜா ராணி காலனிக்குள், முதல் மாடி,
திரு நெல்லை தெரு, தொலைபேசி: 8367-10 தகவல்கள்-1

148, வல்லாப்பகுதி வீடு, மாத் பழார்,
வேலூர் - 613 004.

106, பெரிய தெரு, திருவள்ளூர் - 606 801,
தொலைபேசி: 2881

388, குப்பன்குடி தெரு, கோயம்புத்தூர் - 1,
தொலைபேசி: 38892.

16-4-40/2 அரசு தெரு, சிதம்பர்.

15 வருட கால மக்களின் நம்பிக்கை.*

சுற்று

தமிழ் கரூம் நல்வாழ்கத்திற்கு

ஆர்.சி.எப்பின்

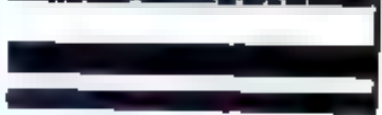
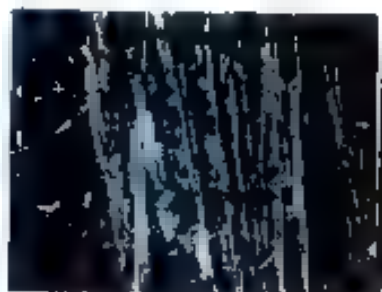
உளமாரந்த நல்வாழ்த்துக்கள்

மண் செழித்து பொன் விளைவ

கபலா 15:15:15 20:20:0

காம்பளக்கல் உரங்கள்

ஆரியரின் மிகப் பெரிய பூமியா நிறுவனம்,
பாரதி விவசாயிகளின் தனிப்பெரும் பொக்கிஷம்

தமிழ் கரூம் நல்வாழ்கத்திற்கு உளமாரந்த நல்வாழ்த்துக்கள்

(தமிழ் கரூம் நல்வாழ்கத்திற்கு)

'தமிழ் கரூம்' நல்வாழ்கத்திற்கு உளமாரந்த நல்வாழ்த்துக்கள்

சென்னை வட்டார அலுவலகம்:

No. 3, குஞ்சுமார் தெரு.

தூக்கம்பாக்கம்,

சென்னை - 600 034. தொலை: 866245

கிட்டத்தட்ட பதினைந்து வட்சம் நூயிய மக்கள் சுதந்திரக் காரணத்தால் கவாசிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆனால் காலப் போராட்டம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. நூறாண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட அடிமை விலங்கு உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நூயியாவின் பழைய பெயர் தென் மேற்கு ஆப்பிரிக்கா. எட்டு வட்சம் சதுர மீட்டர்கள் பரப்புடைய நாடு. 1880 - இல் ஜோர்மானியர்களால் நூயிய நிலப்பரப்பு கைப்பற்றப்பட்டது. 1918-ஆம் ஆண்டில் தென் ஆப்பிரிக்க நிறுவனம் அரசின் ஆளுகைக்குள் வந்தது.

கனிம வளங்கள், திரும்பிய நாடு நூயியா. தங்கம், வைரம், செம்பு, தாமிரம். மற்றும் மாங்கனீஸ் சுரங்கங்கள் நூயியிலும் பரவித் திடக்கின்றன. இதுதவிர, அணுசக்தி உற்பத்திக்குத் தேவையான புரேனியமும் கிடைக்கிறது.

ஆனால் இத்தனை வளங்களையும் அனுபவித்து வந்தவர்கள் வெள்ளையர்கள்தான். தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கக் குடியமைவு அடக்கி, கொடுமைப்படுத்தி, அடிமைகளாக நடத்தினர், மரம் வெட்டுவதற்கும், தண்ணீர் கொண்டு வரவும் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். எத்தனையோ ஆண்டுகள் உரிமையும் அம்மக்களுக்குத் தரப்படவில்லை.

இவம்போ, நமால், புஷ்மேன், போன்ற பழங்குடி இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள். இவர்களுள் அனுபவ சதவிகிதத்தினர் இவம்போ இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த இனத்திலிருந்துதான் நூயிய மக்களின் கலங்கரை விளக்கமாகத் தோன்றினார் லாக் நுஜோமா. இவர் தலைமையில்தான் தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள் அமைப்பு. (SWAPO) தென் ஆப்பிரிக்க நிறுவனம் அரசை எதிர்த்துக் கொரியலாப் போராட்டம் நடத்தி வந்தது.

லாக் நுஜோமா மூப்பது வகுடங்கள் தலைமறைவு வாழ்க்கை நடத்திப் போராட்டங்களை முறைப்படுத்தினார். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் - போராட்டத்தில் உயிரைக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

நூயியாவுக்கு விடுதலை பெற்றுத் தர ஐ. நா. சனப் 1968 - லிருந்தே முயற்சி செய்து வந்தது. ஆனால் பலன் கிடைத்தது என்ற ஆண்டில்தான். ஐ. நா. சனப்பார்வை யாளர்களின் கண்காணிப்பில், நூயிய அரசியல் தீர்வை சனப்புத் தேர்தல் நடத்தது. எழுபது சதவீத வேரட்டுக்களைப் பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட

* நுஜோமா

நூயியா :
விலங்கு உடைத்தது,
விடுதலை கிடைத்தது!

'லாக் நுஜோமா' 57 சதவீத வேரட்டுக்களைத் தான் பெற்றது! இதனால் வெள்ளையர்கள் உட்பட, பல்வேறு இன மக்களை அணைத்துச் செல்லும் நிலையில் உள்ளார் நுஜோமா. விவசாயம், மீன்பிடிப்பு, சுரங்கத் தொழில் ஆகியவற்றில் அனுபவம்மிக்க 70,000 வெள்ளை இன மக்கள் இன்னமும் நூயியாவில் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சுதந்திரம் பெற்று விட்டாலும், பொருளாதாரச் சுதந்திரம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், வெள்ளையர்களையும் அரசாணைத்துக் கொண்டு போனால்தான் முடியும். இதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் நுஜோமா, மத்திய சனாவில் ஐந்து வெள்ளையர்களுக்கு இடம் விடுத்துள்ளார்.

நூயியாவை விட்டுத் தென் ஆப்பிரிக்க அரசு வெளியேறினாலும், அதன் கடற்கரையில் உள்ள வல்லில் பே என்ற ஆழ்கடல் துறைமுகத்தை மட்டும் தொடர்த்து தனது ஆளுகைவின் கீழேயே வைத்திருக்கிறது. பிடிவாதம் பிடிக்காமல், இத்தத்துறைமுகத்தையும், நூயிய அரசின் கைவில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று ஐ. நா. சனப் தென் ஆப்பிரிக்க அரசைச் சேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

— தில்லப்பா.

மேலும் படைவை
அமைதிப் படைவை
உருவாக்காதது
தவறாமா?

* காரணம்
திராவிடம்?

சுருதி சிவசாமி

* கு. எம். பழனிசாமி, கோவைவாழ்க்கைப்
பாளையம்.

? இவ்வகைவிருந்து நிகழ்பின் இந்தியப்
படைவை வரவேற்கச் செய்வாமைக்குக்
காரணம் சொல்லும் முதல்வரின் பேச்சில்
நியாயம் உண்டா?

? இந்திய ராணுவத்தினிடம் தமக்கு மதிப்
பும் மரியாதையும் உண்டு எனவும் ஆனால்
ராஜீவ் காந்தியால் தவறான காரணத்துக்கு
ராணுவம் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் கூறு
கிறார். இப்படிச் சொல்ல அங்குக்கு உரிமை
உண்டு. (இதில் எடுத்து மாறுபட்ட தமக்கு
உரிமை உண்டு என்பது வேறு விஷயம்.)
ஆனால் இந்திய ராணுவத்தை மதித்து
வரவேற்ற பிறகு, இவர் தமது இந்தக்
குத்தை வெளியிட்டிருந்தால் வரவேற்க
லாம். ஓசூர்வாழ்க்கைப் போல் அமைதிப்
படைவைப் புறக்கணித்து விட்டு 'எனக்கு
ராஜீவிடம்தான் உரிமை; ராணுவத்தில் பிது
இல்லை' என்று கூறுவது அபத்தம்.

* எஸ். வி. உத்திரவாசலி, தச்சையூர்.

? இவ்வகைத் தமிழ் அகதிகளை ஒரிலா
வுக்கு அனுப்பித் தங்க வைத்தது எவ்வகை
வில் நியாயம்?

? ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டில்
வராத அகதிகள் குடியேற நேர்வது ஒரு
தேசியப் பிரச்சனை. அதனை எவ்வா
மாதிலவங்களுமே பகிர்ந்து கொள்வது
நியாயம்தான். ஆனால் முதல்வர் இந்தக்
காரணத்தைக் கூறுவீயலை. 'பொராஸி
களால் தமிழ் நாட்டில் அமைதி குலைவ
வேண்டாம்' என்பதாகக் கூறுவீயலார்.
தெளிவான விளக்கமாக இல்லை. ஒரோ
விருந்து அகதிகள் சிறிது சிறிதாகத் தமிழ்
நாட்டில் குடியாக அதிக நாடாகாது.

* எஸ். கோகலிங்கம், கொள்ளை.

? தேசிய முன்னணி அரசின் தற்போதைய
நினைவு என்ன?

? தித்திய கண்டம்: பூர்வாறுக!

* கையாணி கண்ணன், கம்பம்

? 'புகை பிடிக்கும் வறக்கத்தை விட ஒரே
வழி அதன் விளைவை உயர்த்துவதுதான்'
என்று கூறுவீயலார் மறு தண்டவழியின்
எடுத்து சரிதானா?

? சீர்திருமை. வினை உயரும் போது வர்
தவிர மேலும் லாபமும் அதிகரிக்குமாறு
கொடுப் திறவன்களைக் கவனித்துக் கொள்
லாம். அந்த உபர் லாபத்தைக் கூடுதல் விளம்
பாங்களில் செலவிட்டு, வீத்பாளை துறை
யாமல் கவனித்துக் கொள்ளும். எனவே,
கொடுப் வினைபாங்களிக்குத் தடை
விதிப்பதும் அநே மையம் கொடுக்கும்
எதிர்வா அரசு செலவில் பிரசாரம் நடத்து
வதும்தான் சரியான வழி. ஆனால் அரசு,
வருவாய் துறைநிற - செலவு அதிகமாகிற
இந்தக் காரியத்தைச் செய்வாது!

* என். சம்பத், நிகுச்சி.

? உ. பி. அரசு ஆக்கவித்தைத் தடை செய்
துண்டதே?

? அங்கே இந்தி - ஆங்கிலம், இங்கே தமிழ் -
ஆங்கிலம் என்ற இரு மொழிக் கிட்டம்தான்

தேவிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கும் உகந்தது. தன் தலையில் தானே மண்ணை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டாட வாய் தடுக்க முடியும்? தஷ்டம் உ. பி. அரசுக்குத் தான்; ஆங்கிலத்துக்கு அங்கு.

* எம். சம்பத், வேலாங்குதம்பாளையம்.

? 'பாபில்தான் பிரிவினையை வளியுதர்த்தி ஆதரித்தது ராஜாஜிதான்' என்று கருணாநிதி கூறியிருக்கிறாரே?

! அவருக்கென்ன, தேவஸம்பாட்டுப் போது ராஜாஜியை இழுத்து அணைத்துக் கொள்வார், தேவஸம்பாட்டு போது (மதுவிவக்கு) ஏதுக்கெத் தன்னி விடுவார்.

* ஏ. எஸ். முத்து, அய்யங்கோட்டை.

? அம்பேத்காருக்கு இப்போது பாரத ரத்னா வழங்கப்படுவது பற்றி?

! காலங்கடந்த ஐரோப்பியம்.

* என். எடிசன் மதுபாக்கியா, அச்சம்பாறு.

? தேவிய முன்னணியில் சாதனைகளையும் இ. மு. உ. வின் இவ்வாணமையையும் உற முடியுமா?

! அங்கு மெஜாரிட்டி இல்லாதிருத்தும் செய்வாக்கு துறையாமல் தாக்குப்பிடிக்கும் நிலை, இங்கு அபரிமித மெஜாரிட்டி இருத்தும் செய்வாக்குத் துறையத் திறையும் நிலை.

* என். சம்பத், திருச்சி.

? அகாலி தளத் தலைவர் மான், தேவிய முன்னணிக்கான தமது ஆதரவை விவரமாகக் கொண்டு விட்டாரே?

! அவரது நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் அவர் மான் அல்ல, மாயமான் என்று சொல்லுவிறார். பிரதமர் எப்படியும் அவரை வெற்றி கொள்வார்; அம்பேத்கார் அவ்வ, அம்பேத்கார் என்று எதிர்பார்ப்போம்.

* எஸ். அருண்மொழி, காட்டுக்.

? தோல்வி அடைந்த தாம் கற்றதில்லை எவ்வாறு சொன்னாயா?

! வெற்றி பெறப் பின்புற வழிகை பல வைத்திருக்கும் துணியில் போகிறார், அவை காலவ வாகி விடும் போது தோல்வி பாடம் கற்பிப்பதை உணர்ப்பார்.

* ஆர். பிரகாசம், தங்கலாசன்.

? 'அஞ்சலு பெண் பிரத்தான் அஞ்சலும் ஆண்டியாவான்' என்பது அந்தரணவையப் பற மொழி... இன்று?

! ஒரு நண்பர் விட்டுக்குப் போயிருந்தேன். அவருக்கு நான் பெண்ணன். "உலையப்பா நீங்கள்! எதிர்காலத்தில் ஆண்கள் வரத்தென கொடுக்கும் நிலை வரப் போகிறது!" என்று அருதலாகவும் தமாஷாகவும் சொன்னேன். உடனே அவர் மூத்த மகன், "நாங்கள் ஆண்களைப் போல் அல்லவவு

'தோல்வி தெரியாது' - மாயமான்!

மட்டமானவர்கள் இவ்வைய வரத்தென வரக்கூடாது! தோல்வி என்றால், ஏதாவது மட்டமான, 'போட்டியே ஒரு போடு' என்று அவனை வாழ்த்தினேன். ஆக, இன்று எப்படியோ, தானே தம்பிக்கை அளிப்பதாகத் தான் இருக்கிறது.

* கிரேசர், திருச்சி - 11.

? தோடாத்து மனிஷ விவை மதுவை வொலப்படுத்தி வருகிறாரே, கருணாநிதி?

! அந்தவாலது சகித்துக் கொள்ளலாம் போயிருக்கிறது; 'மதுவினால் ஏற்படும் தீமைகள் துரித்து போரம் பண்ண ஐந்து கோடி ஏதுக்கத் தயார்' என்று கூறுவதோ வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவதாக உள்ளது. இவரே மக்கள் கண்களைக் கொடுத்து விட்டுப் பிரதம துரிய நமஸ்காரம் செய்யச் செய்வதா?

* போத்தனூர் புலிச்சோழன், கோவை.

? மலையாளத் தோண்டி எலி பிடிக்கும் சலிப சம்பலம் அரசினரில் எது?

! சட்ட, சமையல்கருணாநிதியின் புரான் - இதிகாச ஆராய்ச்சி முடியுங்கள்!

* ஏ. மகேஷ், மதுரை.

? விவானப் போக்குவரத்து இத்தியாவில் தோடாத்து அபாயகரமாக ஆகிவருகிறதே?

! பிரகதி, தீர்மானி, விமானம், தெறலி காட்டர் என்று எதை வாங்கினாலும் அதில் வஞ்ச சமூக அபாயத்துக்கு தீதறு வரை ஆண்டவர் இடம் கொடுத்து வந்ததால் தான்.

* கே. ஏ. காளிமுத்து, காரை.

? மான்னுக்குப் புலிகள் ஆதரவு தெரிவித்திருப்பது பற்றி?

! முனைவியேயே கொள் விடப்பட வேண்டிய ஆபத்தான விஷயம், நடைமுறைகளைக் கைது செய்வதில் முதுகலர் கண்டிப்புக் காட்டியது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விஷயம். அதே போல் தமிழ் மண்ணில் - மதுரையில் - பிரபாகரன் - மான் கத்திப்பை அனுமதிக்க இயலாது என்பதையும், அவர் தெரிவுபடுத்த வேண்டும்.

* கு. 18 பகிச பெறுபவர்:

செ. வைத்தரி கண்ணன்,
11, செக்கைத் தெரு,
கம்பம் - 626 316.

* அந்நியக் கருத்துகள் மட்டுமே, இம்மாதிரி அந்நியக் கருத்துருவாக்கம் திரைத்துறைக்குள் கொண்டுவரப்படும் போது

* "நவீனப் பேரவையில் கலந்துகொள்ளும் இவ்வாறு நவீனப் பேரவையில் அப்படியே உடல்"

திருப்பரங்குளம். டி. செ.
சுப்பிரமணியம்

Question - 17. **Understand Geography.**

ஆகும் பதம் - உயர்த்: ரூ. 130/-; **மேல்த்:** கனம் தாது ரூ. 300/-; **விவரத் தாது** ரூ. 700/-.

கீரன் கூறும் கதைகள் கல்கி

15.4.90 இதழுடன் இலவச இணைப்பு

கல்கி 8.4.90 இதழுடன்

இலவச இணைப்பு

கடவுளுக்கு இரண்டு மனைவியர் என்று சொய்ளி, வழிபட வேறு செங்கிதோயே?

கடவுளுக்கு இரண்டு மனைவியர் என்பது உலகத்தில் மனிதன் செய்து கொண்டது போல அல்ல. உதாரணத்திற்கு ஒருகணை எடுத்துக் கொள்வோமே!

நக்கீரர் பாட்டு ஒன்று உலகில் உயர் பதவி யுடையார் யார்? தாழ்த்த பதவியுடையார் யார்? என்று கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டு, உயர் பதவியில் இருப்பினும் தாழ்த்த பதவியில் இருப், பினும் அனைத்து மக்களுக்கும் இன்றியமையாத தேவை உண்பதற்கு நான் அளவு உணவும், உடுப் பதற்கு இரண்டு ஆடைகளும் என்று உறுதிறது (புறநானூறு):

“தென்கடல் வளாகம் பெறுமக வின்றி
கென்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்
தடுதான் மாமத்தும் பசுவும் துருசான்
கடுமாப் பூர்க்கும் உலகா ஒருவருத்
உன்பது நாழி: உடுப்பவை யிரண்டே..”

மேற்குறித்த பாட்டில், தென்கடல் கடல் குத்த உலகை ஆள்பவன் என்றால் இத்தான், இரவு பசுல் வேட்டையாடுபவன் வேடுவன்.

ஒருகணை மணந்த தெய்வமானவ லார்? இத்த ின் மகன், வள்ளி யார்? நம்பிராசன் என்ற வேடுவனின் மகன், உயர் பதவிக்குரிய தெய்வ யானைகளையும், தாழ்த்த பதவிக்குரிய வள்ளியை யும் ஒருகன் ஒருசேர ஏற்றுக் கொண்டதன்

மூலம், “என் சத்தியில் உயர்த்தாரும், தாழ் தொரும் வேறுபாடின்றி ஒருசேர ஏற்றுக் கொள் ளப்படுகின்றனர்” என்று காட்டுகின்றான் இதுவே முருகன் செய்த இரு நிருமணத்து! அடங்கிய அற்புதக் கதையம்.

கலாமிக்குப் பூப் போட்டுப் பூனை செய் தேன்?

மலர் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையான வித்து மண்ணுக்கு அடியில் போடப் பெறுகிறது. அ தன் மூலநிலையில் மண்ணைப் பிணந்து கொண்டு தன் விது போடப் பெறுகின்ற தழை ஆகிய குப்பை களையே எருவாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பூனைத்து வெளி வருகிறது. சூரியன் ஒளியாக ஆகிய வண்ணமிக்க மலரை வெளிப்படுத்து கின்றது.

மனிதனும் வித்தாக இருத்தே விளைவாந் தான். மலரின் வித்தைப் போலவே மனிதனுட தைக்கு வரும் துன்பங்களையே உரமாக்கி, கொண்டு, மலர் செடியில் சூரியன் ஒளியாக் வருவாவது போல், கடவுள் கருணையால் வாழ்வில் மலர்க்கி பெறுகிறான். அதனால் தன் னையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்க தற்கு அடைவாளமாக மலரை இட்டு வழிபடு கிறான்.

மலர்த்த பூ அழகாக இருப்பினும், அத்த ரிசை யில் அதன் வாழ்வு மிகக் குறுகியே. அது காய்வு தோற்றுவித்துக் களிவாசி, வித்தையின்று அடுத்து செடி வளர்வதற்குத் துணை புரிந்துவிட்டுப் போக வேண்டியதுதான். மனிதனின் நிலையு

“கரீஸலயில் உணக்கு. மத்தியானம் கிராமரி! - இரண்டு கஷ்டமான பரீட்சைகள் ஒரே நாளிலாவதோ ஒரே 'டென்ஷன்' பா...!” - இப்படி உங்கள் மூன்றாம் வகுப்பு மக்களுடையதுக் கொள்ளும் அளவுக்கு வாழ்வோடு கலந்துபோகிறிருக்கிற ஒரு வலுவான உணர்ச்சி டென்ஷன். நம்மை ஆட்டி வைக்கிற டென்ஷனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டாலே அனாத் பாதி வென்றாவிடுதான். எனவே முதலில் டென்ஷன் என்றால் என்ன என்று புரிந்து கொள்வோம்:

மனித உடலின் சூட்சுமமான இயல்புகளும் ஒன்றுதான் டென்ஷன். ஆபத்து நேரும்போது எதிர்த்துப் போராடவோ தப்பி ஓடவோ தூண்டு கிற அடிப்படை தற்காப்பு உணர்வாக ஆதி மனிதனுக்கு இயற்கையால் வழங்கப்பட்டது. இந்த உணர்வு ஏற்படும்போது உடலில் சில மாற்றங்கள் உண்டாகின்றன. அட்ரினலின் அதிகமாகச் சுரக்கிறது. ரத்த அழுத்தம் மற்றும் நாடித் துடிப்பு அதிகரிப்பதோடு தசைகள் இறுக்கம் அடைகின்றன. உடல் ரீதியான தற்காப்புக்கு இதன் மூலம் தயாராகிறோம். ஆபத்து அகன்றதும், துரிதப்பட்ட உடல் இயக்கங்கள் தாரமனுக்குத் திரும்பும்.

ஆனால், தற்காலத்தில், டென்ஷன் உடல் ரீதியான தற்காப்பு உணர்வு மட்டுமல்ல. பரிணாம வளர்ச்சியின் பயனாக, வாழ்க்கையில் போட்டியும் சவால்களும் அதிகரித்துள்ளதன் விளைவாக, நமது மூக அத்தன்மை, கைகொள

யம் ஆகியவற்றுக்கு நேரடியான அல்லது மறை முகமான தாக்குதலோ, எதிர்ப்போ, தடையோ ஏற்படும்போது, டென்ஷன் உணர்ச்சி விழிப்படைகிறது.

நவ்வொரு நிமிஷமும் நம்மை நாமே நினை திறுத்திக் கொள்ள, நமது ஆற்றலுக்கு அந்தீ காரம் பெற, எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிகள் ஏராளம். மூன்றாம் வகுப்புக் குழந்தைக்குக் கணக்குப் பரீட்சையில் 'பால்' ஆவது அதிமூக் கியம்; குடும்பத் தலைவிக்கு, மாசுக் கடைசியில் கடன் கேட்க வேண்டிய ஏராளம் செலவை நிர்வகிப்பது சவால்; வேலைக்குப் போகும் பெண்ணானால் வீட்டில் நல்ல பெயர் எடுத்து, பன்மைத் தவறவிடாமல் ஆயில் போய், தப்பில் லாமல் வெட்டர் டைப் செய்து, நிட்டு வாங்காமல் வீடு திரும்புவது கௌரவப் பிரச்சனை; அவள் கணவனுக்கு அம்மா, மனைவி - இரு வரிடமும் கழுதமாக உறவு வைத்துக் கொண்டு ஆயில்சுப் பரமொஷனுக்காக உழைப்பது அவசியத் தேவை. ரிடையரான தாத்தாவுக்குக்கூட 'யூஸ் வெல்' என்று பெயர் வாங்காமல் உதவிகரமான ஆசாமி என்று பெயரெடுக்கத்தான் ஆகை... இதில் ஒரு சவால் முடிவடைவதற்குள் ராம பாணம் போல் இன்னொரு சவால் பாய்ந்து வருகிறது. வாழ்க்கையே சவால்களின் தொடர் சூழ்விடமாகிறது. விளைவு....?

ஆதி மனிதனின் தற்காப்புக்காக ஏற்படுத்தப் பட்ட டென்ஷன் உணர்ச்சி ஐய்வு போல் இழுக் கப்படுகிறது. உடலும் மனமும் இறுக்கி முடுக்கப்

அப்படித்தானே! இந்த உண்மையை மலர்ந்த மலர் துமக்குக் காட்டுகிறது. 'மலரின் வாழ்வு எதிர்தே காலம்.' அது போலவே நம் வாழ்வும் எளிதடைப் பத்தர்கள் தந்தாகவே தெரிந்து வைத்திருந்தனர்.

ஒரு கதை! அனத்தாழ்வாரி என்ற ஒருவர் திருப்பதியில் ராமானுஜ ஸ்ரீ என்ற ஓர் ஏராளம் பெட்டி. அருகில் நத்தவன் ஒன்றுத் வைத்திருந்தார். இளமும் நத்தவன் மலர்களால் பறித்து மாணவ கட்டி. இராமானுஜ ஸ்ரீயில் தீரடி விட்டு, மாணவியைப் போல் போலகபேடேயப் பெருமானுக்கு மாணவையச் சாத்துவார். ஒரு நாள் அனத்தாழ்வாரி மலர் பறிக்கும்போது பாம்பு ஒன்று அவரைக் கடித்து விட்டது. அதற்காக அவர் கண்களப்படவில்லை. வழக்கம் போலவே மாணவ கட்டி எடுத்துக் கொண்டார். பெருமானுக்குப் பர பரம்பு! 'என்ன அனத்தாழ்வாரே! பாம்பு கடித்த அன்றுத் வழக்கம் போல் மாணவ கட்டி எடுத்துக் கொண்டு வந்தீர்! நீர் மருத்து போட்டுப் படுத்திருப்பீர் என்று நினைத்தேன்' என்று அதிர்ச்சியுடன் கேட்டார். அனத்தாழ்வாரி அம்மதிபாகக் சொன்னார்: "கவராயி! பாம்பு கடித்ததை நான் அறியேன். அப்போதே ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். அதாவது கடித்த பாம்பு சாதாரண பாம்பாக இருந்தால் ராமானுஜ ஸ்ரீயில் குளித்து விட்டு உம்மைத் திருப்பதியில் தொழுவது; கடித்த பாம்பு அதிக விஷமுள்ள பாம்பாக இருந்தால், குளிக்கிற வேளை கூட என் வேளையில்லை, மற்றவர்கள் என்னைக் குளிப்

பட்ட விளைத் தந்திகன் போல் அனத்து தெரிக்கத் தவார் நிலையில் உள்ளது. மேலும், உடனுக்குள் அடர்னலில் 'ஒவர் கடையில்' கரப்பது நிற்பதில்லை; ரத்த அழுத்தம் தார்புக்குத் திருப்பது தில்லை; முறுக்கேறிய தகைகள் தளர்ந்து, சம நிலைக்கு வருவதில்லை. இந்த முக்கியமான இயக்கங்களுடன் தொடர்புடைய உடலின் பல தரவு சிறு சிறு இயக்கங்களும் 'உச்சி முதல் பாதம் வரை' பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. நோய்கள் வருகின்றன.

டென்ஷனில் கட்டுண்ட ஒரு நபரின் வயிற்றை ஊர்வைத என்ற ஒருவிடக் கொண்டு ஆராய்ந்தால், இளஞ்சிவப்பாக இருக்க வேண்டிய உட்பகுதி, அரித்த தக்காளிப்பழம் போல் கோபச் சிவப்பாக இருப்பதைக் காணலாம்.

அவ்வளவு கட்டுப்பாடும் அது விளைவிக்கும் டென்ஷனும் வாழ்வில் அவசியம் தேவை. இந்த அவ்வளவு டென்ஷன் இவ்வாறு விட்டால் சாதாரண புரிவ வேண்டும் என்ற ஆவலை மனிதனுக்கு ஏற்படாது.

டென்ஷனில் விளைவாக வயிற்றில் அதிகப்படி, அயிலம் கரப்பதால் ஏற்படும் நிலை இது. இப்படியே தொடர்ந்தால் மனிதனுக்கு 'Hypertension' என்ற நிலை உண்டாகி, அது குந்திய நிலையில் அல்லாது மாறுத் வாய்ப்புக்கள் தாராளமாகவே இருக்கின்றன.

டென்ஷனால் ஏற்படும் வேறு சில நோய்கள்

டென்ஷன் - தலைவலி அல்லது இடுப்பு, குதறு வலி.

டென்ஷன் - அஜீரணம் - மலச்சிக்கல் - குலம்.

டென்ஷன் - சர்க்கரை விவாதி - ரத்த அழுத்தம் - இடபக்கோளாறு.

டென்ஷன் - ஹைபர்டென்ஷன் - நுரீயம் ரியர் - வேறு சில மன நோய்கள்.

டென்ஷன் - மாதவிடாய்க் கோளாறுகள் - ஹார்மோனல் உடன் விளைவுகள்.

டென்ஷன் - பொத்துக் கொத்தாய் முடி உதிர்தல் - வாழ்க்கை.

என்ன! 'இளைபெய்கலாம் படித்தாலே டென்ஷன் தாக்க முடியவில்லை; போதுமடா சாமி!' என்கிறீர்களா? அதற்குத்தான் ஆரம்பத்திலேயே கூறினோம்:

டென்ஷனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டாலே அதைப் பாதி வென்ற மாதிரிதான் என்று. மேலும், இங்கே சொல்லியிருக்கிற எல்லா விவாதங்களும் தமக்கு வந்துவிடும் என்று பயந்து அவதிக் குடும்ப டாக்டரிடம் ஓடாதிர்கள்!

‘பாட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். கம்மை வைத்துத் திடுமென வந்து தரிசிப்பது.’”

குத்தி எப்பவன் முதலாவது திருமணம் இல்லாமலே வீணானைப் பெற்றுக் கொண்டான். இதுபோன்ற கதை வருகிற மகாபாரதத்தைத் தெய்வத் தன்மையுடைய தூய என்று ஏற்றுக் கொள்வது பொருத்தமா?

மிகப் பொருத்தம். குத்திக்கு, தருவாசர் ஒரு மந்திரத்தை உபதேசித்துத் தேவையற்றும் போது மட்டுமே சொல் என்று எச்சரித்திருந்தார். அந்த மந்திரத்தைக் கொவ்வீ மந்தத் தெய்வத்தை எண்ணினாலும், அத்தெய்வத் தொடர்பும் அதனால் பின்னையும் பிறக்குமென்பதால், தன்றாகவே எச்சரித்திருந்தார். குத்தி விண்ணொட்டாக எண்ணித் திரிவானை நினைத்து மந்திரத்தைச் சொல்வான். காணன் பிறந்தான். பிறகு அவரார் பழிக்கு அஞ்சிப் பெற்ற பின்னையைக் கங்கையில் வீட்டு விட்டான்.

இக் கதையால் 1930ல் வாயும் தும் தெரிந்து கொள்விர தீதி என்ன?

1. வத்தப் பொருளையும் பயன்படுத்தத் தகுதி வர வேண்டும். தகுதியில்லாத காவத்தின் ஒரு பொருளைப் பயன்படுத்தினால் கெடுதான் விளையும்.

2. பெரியோர் செய்யும் தவறால் சின்னவன் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அடுத்த தலைமுறை

பாதிக்கப்படுகிறது. பாரதம் இவை போன்ற பல தீதிகளைக் காட்டும் தெய்வத் தன்மையுடைய தூய்.

பழைய கோவில்கள் பராமரிப்பு இன்றிப் பழுதடைந்து கொண்டிருக்கையில் கோடி கோடி காலம் செலவழித்துப் புதிய கோவில்கள் கட்டுவது ஏன்?

தேவையில்லாததான். ஆனால் புதிய புதிய குடிவிடுப்புக்கள் தோன்றும் இடங்களில் சிறிது அளவில் கோவில் கட்டுவது தேவையே. தொலைவான இடத்தில் உள்ள பழைய கோவில்களுக்குச் செல்ல முடியாத நிலை இருப்பதால்.

பழைய கோவில் பராமரிப்பு இன்றிக் கிடப்பதைப் பற்றி எத்த இந்து கவலைப்படுகிறான்? இந்து சமய அறநிலையத் துறையை அரசாங்கத் திடயிருந்து எடுத்தால் மட்டுமே பழைய கோவில் களைப் பராமரிப்பு செம்மைப்படும்.

‘செய்யத் தொழிலை தெய்வம்’ — கோவிலுக்குப் போகா விட்டால் என்ன?

கோவிலுக்குப் போவதை, செய்யும் தொழிலை தெய்வம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளத்தான். செயல் வலிமைக்கு மனவலிமையே அடிப்படை. மனம் வலிமை பெற்றால் செயல் வலிமை இரண்டு மடங்காகும். கோவிலுக்குச் செல்லாமல் இருந்த இடத்தில் இருந்த படியே தெய்வத்தை வளக்குகிறேன் என்பதெல்லாம் தடைமுறைக்கு உதவாது. தெய்வத்திடம் உறுதியான பத்தி வைராக்கியத்தை வைப்பது

ஆயின் கவலை இல்லாமல் சற்று நேரம் மகி. வில் மகாபாரதத்தை மனமொன்றிப் பார்க்க முடிகிறதா? சாவங்காலம் வீடு திரும்பும் போது மகிழ்ச்சியுடைய பார்த்தால் மனவலி ஓரளவும் வருகிறதா? (பல்லிவிடுத்து இறங்கி வாங்க முடியாத போனாலும் பாதமில்லை). போன மாதம் பையனுக்கு வாங்கிய டிரைல் இந்த மாதம் கொஞ்சம். சின்னதாகவிட்டதைக் கவனித்து, வேறு வாங்க வேண்டுமே என்ற விசாரத்தோடு, ‘அட! எவ்வளவு சீக்கிரம் வரலிறான்’ என்ற சந்தோஷமும் எழுகிறதா? துக்க மத்திறை. மது, வாழ்வி வஸ்துக்களை நாடாமல் ஆறு மணி நேரம் வந்து ஆழ்த்து துக்க முடிகிறதா?... இந்தக் கேள்விகளுக்குக் கொல்லாம் முழுமனத்தோடு ‘ஆமாம்’ என்று பதில் சொல்ல முடிந்தால் மேலே சொன்ன பெரிய பெரிய விவாதகெல்லாம் செல்லுன் காரணமாக உங்களுக்கு வராது. ‘ரொம்ப தூங்கன்’ என்று கூறி விடை பெறப் பார்க்காதீர்கள். இவ்வொரு ரகம் உண்டு. அவர்களைப் பார்த்தால் செல்லுன் உள்ளவர் போலவே தோன்றாது. சின்ன விஷயத்துக்கு எரிந்து விழாமல், காதலப் பர பரப் பி லு டி தெற்றிச் சுருங்காமல், பக்கத்து ஸ்கீகாரர் வடி படித்து நேரத்தை விளக்கினாலும் எரிச்சல் மூடாமல், மாமியார் ‘என்னம்மா! இப்படிச் செய்வானோ...?’ என்று நீட்டி முழுகும்போதும் முகம் கருங்கி மனம் வாடாமல் இருப்பார்கள். ஆனால் இந்தச் சின்னச் சின்ன எரிச்சல்களைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு இனி தாங்க முடி

போலத் தொழிலிலும் உறுதியான நாட்டம் கொள்ள வேண்டும் என்ற அளவில்தான் 'செய்யும் தொழிலே செய்வம்' என்று சொல்லப் படுகிறது. பஞ்சாங்கத்தில் இந்த ஆண்டு இருபது மரக்கால் மழை பொழியும் என்று போட்டிருக்கும். பஞ்சாங்கத்தைப் பிழிந்தாலே மழை பெய்யுமா? மழை தனியாகத்தானே பெய்ய வேண்டும்? 'செய்யும் தொழிலே செய்வம்' என்பதும் இதைப் போலத்தான்.

வினக்கு வைக்கிற தேரம் என்று பல்யமாகச் சொல்லி 'ஸ்பெஷல்' டீர்ட்மென்ட் எதற்குக் கொடுக்க வேண்டும்?

• புகளும் இரவும் இணையும் மானைக் காலம் ஒளிவை இழந்து இருட்டைக் கொண்டு வருகிற காலம். அப்போது வினக்கேற்றி வைத்தே ஆக வேண்டும். இருள் வெறுக்கத்தக்க பண்புகளுக்கு ஒரு குறியீட்டுப் பெயர். ஒளி தெய்வத் தன்மை யுடைமையக்கு ஒரு குறியீட்டுப் பெயர். (அடக்கம் அமரஞன் உய்க்கும்; அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும்.)

இனிய மானைப் பொழுதில் வினக்கேற்றி வாழ்வில் இருள் அகலப் பிரார்த்திக்கிறோம். அந்த நேரத்தில் தல்ல முறையில் அவங்கரித்துக் கொள்வது உடல், மன உத்தத்துடன் இளறவணை அணுக வேண்டும் என்ற ஐதீகத்தில், நமது தோற்றத்தாலும் விட்டின் ரம்மியமான சூழ்நிலையாலும் பிறர் மனமும் மலிபும் மானை நேரத்தில் தவையவை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டிருப்பதோ, விட்டில் வினக்கேற்றி வைக்காமலிருப்பதோ ஒரு வெறுப்பைத் தானாகவே உண்டாக்கி விடும்.

இவையெல்லாம் பழையமையான கருத்துக்கள் என்று ஒதுக்குவாருமுண்டு. ஆனால், புதுமையான உலக விரும்பி ஒருவர் மதநொருவரிடம் விடைபெறும்போது 'குட்டி' என்றொருவர். அது மட்டும் ஏன்? அவர் அப்படிச் சொல்லுவாவிட்டால் அது 'Bad Manners' ஆகவா போய்விடும்?

'மனமே எல்லாவற்றிற்கும் காரணம்' என்று பெரிசொருவர் 'ஏ மனமே' என்று விளித்து திகைக்கச் சொல்விறார்களே - ஏம்?

ஒரு முதலாளி தன் வேலைக்காரனை அழைத்து ஒன்பது மணி ரயிலில் தம் சொந்தக் காரர் ஒருவர் வருகிறார், போய் அழைத்து வா' என்றொருவர். இவன் 8.35க்குத்தான் ரயில் நிலையம் போகிறான். ரயிலுக்காக ஐந்து நிமிஷம் காத்திருக்கிறான். அதற்குள் அவன் படும வேதனை சொல்லி முடியாது. நீண்ட நேரம் காத்திருந்தது போல ஓர் ஊனர்க்கி - ஒரு வெறுப்பு, ஏன்? ரயிலில் வருகிறவருக்கும் அவனுக்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. ஆனால் அநே வேலைக் காரனின் மனைவி 'நானை பன்னிரண்டு மணி பஸ்ஸில் ஊரிலிருந்து வருகிறேன்' என்று அவனுக்குக் கடிதம் போடுகிறாள். அவ்வேலைக் காரன் காலை ஆறு மணிக் கெல்லாம் பஸ் ஸ்டாண்டில் சென்று உட்கார்ந்து விடுகிறானே, ஏன்? அவன் மனத்துக்கு இனியவன் வருவதால் மனம்தான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம். அது தூய்மையுடையதாயின் நாம் பாரக்கும்,

வாது என்ற நிலையில் கணவனிடமோ மனைவி விடமோ கொட்டித் தீர்ப்பார்க்கள் இப்படி எல்லாம் இல்லாமல் சமையலுக்குடன் எப்போதும் இருக்க வழி சொல்லுங்கள் என்மீதிர் கணா?.....

கவிராட்! எப்போது நீங்கள் தென்னைக்குறைக்க விரும்பி வழி தேட ஆரம்பித்துவிட்டீர்களோ, அப்போது நிச்சயம் முயற்சி எககடி விடும். நம்பிக்கையுடன் மேலே படியுங்கள்.

வி. பி. சிங் பிரதமரான புதிதில் நமது அமைச்சரவை, சில திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்று பட்டியலிட்டார். ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும் ஆறு மாதம், ஒரு வருடம், என்று காலவரை பறை வகுக்கப்பட்டது. அரசியல் ஆய்வாளர்கள் இந்தக் காலக்குறியீட்டை வரவேற்றுப் பாராட்டினார்கள். இந்த அரசாங்கம் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் நினைவாக அக்கறை கொண்டுள்ளது என்று வாழ்கிறார்கள். நமக்கு நாமே காலக் கெடுவை நினைவித்துக் கொள்ளும்போது திட்டமிட்டுச் சீராகச் செயல்படுவோம் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த வி. பி. சிங் பிரதமரின் திட்டம் அவர்கள் கண்டதே இதற்குக் காரணம். அன்றாட வாழ்க்கையிலும் காலக் கெடு என்று ஒன்று இருப்பதால் நான் பல காரியங்கள் சீராக நடக்கின்றன. லார இறுதியில் டெஸ்ட் இருப்பதால் குழந்தைகள் தினமும் கவனமாகப் படிக்கிறார்கள்; 8 - 3 வரை ஆயில் என்பதால் நானும் கட்டுப்பட்டு வேலை செய்கிறோம். எப்போது வேண்டுமானாலும் வருகிற - போகலாம் ஆனால் ஒரு நாளானது எட்டு மணி நேரம் வேலைசெய்ய வேண்டும் என்று கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திவால் அலுவலகங்கள் எல்லாம் குழப்பத்தில் எல்லாவற்றில் அல்லவா இருக்கும்.....;

புறப்பலிக்கும் எதுவும் தங்குதல் தூய்மைவாகவே நான் அந்நாள்தான் இருவன் ஐயர் மனத்துக் கன் மாகிவனாதல் அனைத்து அறன் என்றார்.

தியானம் என்பதால் கண்ணை மூடிக்கொண்டு உய்வை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதுதான்?

தியானம் என்பது கடவுளை நினைத்துக் காண்டிருப்பது மட்டுமல்ல. நாம் எடுத்த செயல்களில் உறுதியாக இருப்பதும் தியானம் தான். இதற்குச் சிரத்தை என்று பெயர். தியானம் சிரத்தையும் ஒன்றே. மனத்தை அலைவ டோமல் இறைவனை எண்ணுவது தியானம். அதேபோல மனத்தை அலைவ வீடாமல் எடுத்த செயலில் உறுதியாக இருப்பது சிரத்தை. மனம் அடிக்கடி மாறக்கூடியது. அலைவக் கூடியது. அதைக் கட்டுப்படுத்தி எண்ணத்தில் நிறுத்தினா ரம், செயலில் நிறுத்தினாலும் தியானமே.

ஒருவன் தன்னுடைய பெரிய தோட்டம் ஒன்றில், ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்று யிருப்பினான். ஓர் இடத்தில் இருபது அடி ஆழம் வெட்டினான். தண்ணீர் வரவில்லை. வேறு இடத்தில் முப்பது அடி வெட்டினான். அங்கும் தண்ணீர் தென்படவில்லை. மற்றோர் இடத்திற் குள் போய் நாற்பது அடி வெட்டினான். அங்கும் தண்ணீரைக் காணவில்லை. அவன் கிணறு வெட் டும் எண்ணத்தைப் விட்டுவிட்டான். இவன் இருபது, முப்பது, நாற்பது அடி என்று மாறி மாறி மூன்று இடங்களில் தோண்டாமல் ஒரே

அதே போல்தான் தனி தபர் வாழ்கிறதும் அளவான கட்டுப்பாடும் அது விளைவிக்கும் டென்ஷனும் அவசியம் தேவை. இந்த அளவான டென்ஷன் மட்டும் இல்லாவிட்டால் சரத்தைப் புரிய வேண்டும் என்ற ஆசுவே மனிதனுக்கு ஏற் படாது.

சுபயனுடைய தோரம் ஓர்க்கில் ஒரு கஷ்ட மான கணக்கு... அதைப் போட்டுப் பார்த்து அலுத்துக் கற்றுத் தர வேண்டும். கணக்கைப் போடும்போது உங்கள் மூளையும் மனமும் அதில் ஒருமுகப்படுகின்றன. விடை கண்டதும் ஒரு கதற் திர உணர்வு ஏற்படுகிறது - நெற்றிச் சுருக்கம் கிலகி இறுக்கம் தளர்கிறது - இது இயல்பான அளவான - அவசியமான டென்ஷன்.

காலைலில் எழுந்தது 'வேட்'; வேலைக்காரி வரவில்லை; முதல்நாள் இரவு, பாலை சீப்பிட் டில் வைக்க மறந்ததால் திரிந்துவிட்டது. காலை காப்பி இல்லை.... (படிக்கும் போதே கறுகறு வென்று எறும் டென்ஷனைக் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது இல்லைமா?) பெண் 'அம்மா கறுப்பு சீப்பனைக் காணும்' என்று வந்து நிற்கும் போது டென்ஷன் படாரென்று கோபமாக வெடித்து அவள் முதுகில் மொத்தச் செல்கிறது. தொடர்ந்து 'ஊங்' என்று ஆத்திரத்துடன் பாத் திரத்தை இறக்கி வைக்க, இரண்டு கரண்டி ரஸம் சிந்துகிறது. பதற்றத்துடன் அதைத் துடைத்து விட்டுக் கிளம்பி, பன் பிடித்து ஏறினாள் - சீட்டுப் பணம் எடுத்து வர ண்த்து விட்டோமே என்று யானகேமாய்த் தலைலில் அடித்துக் கொள்

வோம்.

டென்ஷன் அளவை மீறும்போது ஏற்படும் உடல் விளைவுகள்: கோபம், ஆத்திரம், பதற்றம், மறதி - எல்லாவற்றையும் குறுகிய காலத்துக்குள் அனுபவித்துவிடுகிறோம். இயல்பான செயல் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது.

டென்ஷன், ஆரோகியமான எல்லைகளை மீறாமல் இருக்க என்ன செய்வது? முதலில் தம்மால் எய்வளவு டென்ஷனைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியும் என்று நாமே ஆராய்ந்து, தெளிவு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எல்லை களை அடையாளம் கண்டு கொண்டு அவற்றை நெருங்கும்போதே கதாரித்துக் கொண்டு விட வேண்டும்.

ஆம்பூர் அதை, மடி ஆசாரத்துக்குப் பெயர் போனவர். அவர் வீட்டில் சாப்பிடுவதே டென் ஷன். இடது கைவால் பரிமாறிக் கொள்ளக் கூடாது; சாப்பிட்டு எழுந்தால் நெருவிவிருந்து சாணி எடுத்து வந்து எச்சிலிட வேண்டும். கணத் தாவுக்கு அதை விட்டு கேட்டைத் திறந்து உள்ளே நுழையும்போதே டென்ஷன் ஆரம்பித்து விடும். ஒவ்வொரு விதயத்தின்போதும் ஏதேனும் இசகுபிசகாக அதைதவிடும் வாங்கிக் கட்டிக் கொள்வான். ஒரு முறை டென்ஷனைப் பிண்ணுக் குத் தள்ள முடியு செய்தான். காலில் பெய்லை அடித்ததும் 'படக் படக்' ஆரம்பித்த இதயத் தைத் தலைலில் குட்டி உட்கார வைத்தான். 'எதைச் செய்தாலும் அதைையைக் கேட்டு விட்டுச் செய்தால் போகிறது; தப்பாக ஏதேனும் செய்து

இடத்தில் அடி வெட்டியிருந்தால் தித்தயம் தன்மீர் கெடத்திருக்கும். இதுதான் தியானம்; இதுதான் சிரத்தை.

விநியை மதியால் வெல்ல முடியும் என்பதென. மறுக்க முடியுமா?

ஒரு போதும் விநியை மதியால் வெல்ல முடியாது. ஏனெனில் விநி மதியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுதான் வரும்.

ஒருவன் ஒரு சோதிடரிடத்திலே போய் தன் ஜாதகத்தைக் காண்பித்தான். அவர், 'தி இன்னும் ஒரு மாதம்தான் உயிரோடிருப்பாய் என்று சொல்லி விட்டார். இவன் கலங்கிப் போய் யாஸரப் பார்த்தானும், 'எனக்கு ஒரு மாதம் தானாமே. இன்னும் பத்து ஆண்டு வரடி ஆகையாக இருக்கிறதே!' என்று புலம்ப ஆரம்பித்து விட்டான். அவனைக் கழற்றிவிட வேண்டுமே என்று எல்லோரும், 'தி கவிட்டரிடம் போ. அவர் பத்து ஆண்டு உன் ஆயுளை நீடிக்க வழி செய்வார்' என்று சொல்லிவிட்டனர். அவனும் கவிட்டரிடம் போய் இறைஞ்சினான். கவிட்டர் அவனுடன் யமனிடம் போனார். யமனோ 'யாருக்கும் போட்ட ஆயுளை நீடிக்க முடியாதே' என்று மறுத்துவிட்டான். கவிட்டர் யமனிடம் 'இவனுக்கு என்று, எத்தனை மணிக்குப் போட்டிருக்கிறாய் என்றாவது சொல்வன் என்றார். யமன் 'எல்லோருடைய ஒளையும் இந்த அளவில் உள்ளது. நீங்கலே நேடிக்க கொள்ளுங்கள்' என்றான். கவிட்டர் நேடி ஆரம்பித்தார். தினம் தினம் நேடியும் பயனில்லைய. ஒருநாள், 'இவன் ஒவ்வ

விட்டால் உடனே 'லாரி' சொன்னால் ஆவீற்று. அத்தை அடிப்படைதில் தங்குவார்; என்னிடம் பிரியம் உண்டு' என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான். அன்று முதல் ஆம்பூர் அத்தை வீட்டுக்குப் படபடக்காத இவயத்துடன் போக முடிந்தது கைத்தாலால்.

"கைத்தா எப்போதேனும் ஒரு சமயம் தான் ஆம்பூர் அத்தை வீட்டுக்குப் போவிறான். தான் தினம் தினம் என் மாமியாருடன் குடித் தனம் நடத்துகிறேன். நல்லவாரு தானும் அவை மேதயாகமாகத்தான் இருக்கிறது" என்றார் ராணி. "என் கணவர் தொம்ப சாமர்த்தியசாலி - விட்டில் குருகேஷ்வித்ததை அனுபவிக்காமல் ஆயில் வீட்டு வந்ததுமே யாக்கிவ் கிடைப்பிடுவார்."

ராணியின் கணவர் புத்திரசாஸிதான்! 'டென்ஷன்' ஏற்படுத்தும் திணைக்களனிலிருந்து நாம் அகலவிரிதாடு. ஏற்பட்ட டென்ஷனை வேகமான 'லாக்கிங்' மூலம் வெளியேற்றிவிடுகிறார். ராணியும் கணவருடன் செர்ந்து தினமும் யாக்கிவ் போவதோடு அதிகமாகக் கோபம் வரும் நேரத்தில் தான் துணைப்பது, மாவு ஆட்டுவது போன்ற வேலைகளைச் செய்கிற டென்ஷனை வெளியேற்றலாம். டென்ஷன் ஏற்படுத்தும் திணைக்களனிலிருந்து வெளியேற முடியாது போனால் டென்ஷனை இவ்வாறு உபயோகமாய்ப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஷீலா மாமியார் மெச்சிய கருவகன். கைதெல்

இன்று கிடைக்காவிட்டால் நேருவதே இல்லை' என்ற முடிவொரு தேடினார். அன்று அவன் ஓலை கிடைத்தது. அதை எடுத்து வசிட்டர் படித்தார். அதில் எழுதியிருந்தது: "வசிட்டர் இந்த ஓலைவயத் தேடிப் படிக்கிற போது அவன் இறந்து போவான்" என்று.

தன்ம நாலில் பெரிசுவர்கள் காலில் விழுந்து! நான்செய்யபது ஏன்? காலில் விழுந்து சமத்துவக் கொள்கைக்கு முரணாக உண்ணாதே!

ஒரு திருடன் சர்க்கஸ் பார்க்கப் போனான். வட்டமான நெருப்பு வளைவத்திற்குள் ஒருவன் பாய்விற் காட்சி. திகழ்ச்சி முடித்ததும் திருடன் அவன்ிடம் போய் "உனக்கு சர்க்கஸில் என்ன சம்பளம் தருகிறாய்?" என்றான். அந்த வீரன் ஆரிரம் ரூபாய் என்றான். "என்னொரு வூ, ஐயாவிரம் தருகிறேன்" என்று திருடன் அவனை அழைத்து வந்தான். ஒரு நாள் திருடன் அவனை வன் அழைத்துக் கொண்டு போய் ஒரு வீட்டில் உயர்மான இடத்தில்ஒரு கண்ணம்சவந்து உன்னை பாய்த்து அங்குள்ள பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு வூ என்றான். சர்க்கஸ் வீரன் திருடனிடம் "பத்தாவிரம் பேரைக் கொண்டு வூ" என்றான். திருடனுக்கு அதிர்ச்சி. "ஏன்?" என்று கேட்டான். சர்க்கஸ் வீரன் சொன்னான். "நானாக நெருப்பு வளைவத்தில் நுழைவதில்லை. சர்க்கஸ் பார்க்க வருகிறவர்கள் பத்தாவிரம் பேர் தை தட்டு வந்தால் பிறக்கும் உத்காசத்தின்தான் நுழைகிறேன். சர்க்கஸ் வளைவத்தில் நுழைவதைப் போல்

லாம் தன்ம பெயர். அவன் பிரேராவின் அடித்துட்டு முழுவதும் கிண்ணச் சிவந்தாகக் கிழிக்கப்பட்ட காதித் துண்டுடன் - மாயியார் படுத்தியபோ தெல்லாய் டென்ஷன் தாங்காமல், காதித்ததைக் கிழித்து ரகசியமாகக் கொப்பத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதே காதித்தில் பிரதீவகமாக ஸ்ரீராம ஜெயம் எழுதியிருக்கலாம். ஸ்ரீராம, டென்ஷனும் வெளிப்பெறியிருக்கும்: இறைவுணர்வு மிக்க அவனுக்கு. திச்சயம் மன அமைதியும் கிடைத் திருக்கும்.

'மரியியார் - மருமகன் விவகாரம் கிடக்கட் டும்: ஆரின் டென்ஷன்தான் சகிக்கவில்லை' என்று பலர் முடிவதைக் கொணுவது தெரிகிறது. ஆரின் எல்லோரும் அனுபவிக்க முடியாமல் திணறுவது பல்முனைத் தாக்குதலையத்தான். ப்லூன், டைப்பிண்ட்டாக இருத்தாலும் சரி, மாணேஜராக இருத்தாலும் சரி, அவரவர் அள வில் டென்ஷன்கள், எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் பேரட்டுக் குழப்பிக் கொண்டு ஒரே சமயத்தில் தீர்க்க முயலாமல் பிரச்சனைகளை வரிசைப் படுத்தி எழுதிக் கொண்டு வந்தால் தல்லது. பிறகு முக்கியத்துவத்தின் அன்வது அவரத்தின் அடிப் படையில் ஒவ்வொரு பிரச்சனையாக அணுகி, தீர்க்க முற்படுங்கள். அவ்வளவாக முக்கியமில் லாதவற்றை வேறொரு பேப்பரில் எழுதி, தனியே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். முடித்து போன பிரச்னைகள், தீர்த்த சிக்கல்களின் பட்டியலைக் கிழித் துப் போட்டாமல், கொஞ்சம் நானைக்கு வைப்பல் சென்று வைப்புகள். மிகவும் மோசமான சிக்கல்.

இந்தக் கண்ணத்தில் நுழைய வேண்டும் என்றால் பத்தாயிரம் பேரை இங்கு கொண்டு வா' என்றான்.

அடுத்தவர் தரும் ஆதாரமே உண்டாகும் உற்சாவமும் ஆற்றவை அதிகரிக்கச் சென்றது! அப்படியே பெரியோர்கள் வாழ்த்து, வாழ்த்து அந்த உற்சாகம் தம் செயல்திறனை அதிகப்படுத்தும். அதனாலேயே பெரியோர் காலில் விழுவிற்றாம். இதில் சமத்துவத்துக்கு என்ன வேலை? பெரியோர் பெரியோர்தான். சமத்துவம் பேசும் அரசியல்வாதிகள் பதிரங்கமாக மேடையில் தலைவர் காலில் 'தடவென' விழுவதுதான் நமக்கு விளங்கவில்லை. அது வாழ்த்துப் பெற அயல்....!

திருவண்ணாமலை தீபக்ஷதக் கூட்டு கண்ணத் தில் போட்டுக் கொன்றிற பத்தர்கள். குடிசைகள் பற்றி எரிந்தால் தீயணைப்பு நிலையத்துக்குப் போன் செல்வது ஏன்?

இது தீண்டாமைக்காகப் பேசப்படுகிற 'தெனா வெட்டு'க் கேள்வி. அந்த முறைமையேயேதான் பறியச் சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு ஊரில் ஒருவர் கைக்கிளில் விளக்கு இல்லாமல் போய்க் கொண்டிருந்தான். போனில் காரர் 'ஏன்யார்? கைக்கிளில் 'கைட்' இல்லாமல் போயிற்று? இப்படிப் போவது குற்றமில்லையா?' என்றார்.

கைக்கிளில் போனவன் விண்டதும் கேலியுமாக, 'ஏன் ஸார்! ஆகாயத்திலே நிலாநான் வைட் மாடீர்' இருக்கே! அப்பறம் கைக்கிளில் கைட்

ஏற்படும் போது இந்த சிபைனை எடுத்துப் புரட்டுங்கள். இல்லவையு பிரச்சனைகளைத் தீர்த்த நமக்கு இன்றைய பிரச்சனைகளைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியுமாது?' என்று தன்னம்பிக்கை பிரத்கும்.

பொறுப்பான பதவி வகித்த உயர் அதிகாரி ஒருவர் தமது அலுவலக அன்றையத் தமது நாற்காலிக்குப் பின்னால் ஒரு தொட்டியில் மீன் வளர்த்து வந்தார். டென்ஷன் தாங்க முடியாத அளவை எட்டினால் தமது கழல் நாற்காலியைத் திருப்பி மீன்களைச் சில நிமிடங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். அந்தக் கால்கிளில் மனம் வலித்து வேராவியதும் மீண்டும் நாற்காலியைத் திருப்பி வேலையைத் தொடருவார். மீன் தொட்டிக்குப் பறிய சின்ன மணி விளக்கம் செடியையோ அழகான குழந்தையின் படத்தையோ,

அவதவர் சசனையையும் சௌகரியத்தையும் பொறுத்து, வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் இவற்றில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் மீண்டும் வேலையைக் கவனிக்கிற கூட்டுப்பாடு வேண்டும்!

ஒய்ச்சல் ஒழிவின்றி வேலையையும் தொழிலையும் பற்றி மட்டுமே சித்தித்துச் செயல்பட்டவர் ஸான் டி. ராக்கிபெக்லர் என்ற அமெரிக்கக் கோவைவர். குப்பத்து மூன்று வயதில் மிவ்லியன் டாலர்களுக்கு அபிபதி லானார். தற்பத்து மூன்றாவது வயதில் உலகின் மிகப் பெரிய நிறுவனத்தின் தலைவரானார். ஆனால் தற்பத்து மூன்றில் டென்ஷன் அவரை, நிழ்த்தி விட்டது. புல்லாயிரம் டாலர் மதிப்புள்ள சரக்கைக் கப்பலில் அனுப்பிவிட்டு அதற்கு 150 டாலர் இன்ஷூரன்ஸ் கட்டக் கண்டுகினார். புலனில் அக் கப்பல் மூழ்கக் கடும் என அறிந்து கலையையில் துடித்துக் கடைசி நிமிஷத்தில் இன்ஷூரன்ஸ் தொகை செலுத்த, கப்பல் புலனில் சிக்காமல் தப்பிவிட்டது. துறைய்ப்பு டாலர் விரயமாயிற்றே என்று தலித் தார் அந்தக் கோவைவர்! டென்ஷன் காரணமாக 'அபியாபிஷியா' என்ற நோய்க்கு உள்ளாக, உடலின் எவ்வாப் பாகங்களிலும் முடிவை இழந்தார். படுத்த படுக்கையானார். பனமும் வசதி அளும் இருக்கும் அவற்றை அனுபவிக்காமல் சதா அவற்றைக் காப்பாற்றிப் பெருக்கிக் கொள்வது வேயை வைனம் செலுத்தியதன் விளைவுதான் இது. டாக்டர்கள் ஆவர் உயிரைக் காப்பாற்ற

தற்கு' என்றான்.

உடனே போலீஸ்காரர் கைகளில் டீயூப்பில் உள்ள காற்றைத் திறந்து விட்டார்.

கைகளில் வந்தவன் பரபரப்புடன் 'என்னை! கைகளில் காற்று எடுத்து விடக்கூடாது! யாரில் காற்று இல்லாமல் எப்படிப் போவது?' என்றான்.

போலீஸ்காரர் 'அட! ஆகாயத்திலே தைவிடுக்கிற மாநிலி, எல்லா இடத்திலும்தான் காற்று இருக்கே! கம்மா போயேன்' என்றார்.

எல்லா இடத்திலும் காற்று இருந்தாலும் கைகளில் டீயூப்புக்குள் அளவாகக் காற்று இருந்தால் மனே போக முடியும். அது போல் இருப்பு எடக்கமாக, தீயமாக இருந்தால்தான் வணக்கத்தையும், தீயத்தை வணங்குபவர்களுக்கு நேரப்பெக் கண்டால் போல் செய்வது ஏன்? என்று கேட்பது 'எல்லா இடத்திலும் காற்று இருக்கும் போது கைகளில் டீயூப்பில் காற்று எதற்கு?' என்று கேட்பதைப் போலத்தான்!

சம்பிரதாயம் பிசகாமல் வீட்டுக்கு வருபவர்களுக்கு வெற்றியை பாக்குக் கொடுத்தால் அந்த அவர்களை எடுத்துச் சென்று வர உதவக்கூடியவர். மதிப்பில்லாத ஒரு வழக்கத்தை ஏன் கைக் கொள்ள வேண்டும்?

நாம் கொடுக்கும் மன்கவப் பொருள்களை வந்தவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட அளவிலே நம் எண்ணம், உடமை முடிந்தது. வர உதவத்தால் நமக்கென்ன? இன்றால் நமக்கென்ன? இன்றால்

முயன்றனர். தூக்கமற்ற இரவுகளில் தன் நிலை பற்றிச் சிந்தித்தார் ராக்கிபெல்வர். பிறரைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் அவருக்கு நேரம் கிடைத்தது. 'பணத்தை எப்படிப் பாதுகாத்துப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்' என்பதை விடுத்து பணத்தால் எத்தனை பேர் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்க முடியும்? என்று சிந்திக்கலானார். உடம்பு நுணுமாயி, ராக்கிபெல்வர் சிவனுடைய கைகள் என்ற அறிக்கட்டணைப் பிறவீனார். III வயது வரை நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்!

'The power of positive thinking' என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி நூல்களில்லாமல் இன்று எழுதப்படுகின்றன. Positive thinking நமது மூன்மையாகக் கருதப்பட வாழ்க்கை முறைகளாக இருந்தது. கிடைப்பெனும் போது 'நான் போல் வருகிறேன்' என்று சொல்ல வேண்டும்; 'போதேன்' என்று சொல்லக் கூடாது. வீட்டில் ஒரு பொருள் தீர்த்து போனால் 'இல்லை' என்று சொல்லக் கூடாது. 'நாளைக்கு வாங்கிடலாம்' என்று சொல்ல வேண்டும் - இப்படிச் சில விதிகளை இன்னமும் கடைப்பிடிக்கிறோம். இவைகளில்லாமல் ஆரோக்கியமான மனப்போக்கை, நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்காக எற்படுத்தப்பட்ட விதிகளைத்தான் இருக்க வேண்டும். இதே போல் நமக்கு நாமே positive thinking விதிகளை விதித்துக் கொண்டால் தென்முனை தெருக்கவிடலாம் இருக்க முடியும். 'நம்பு நம்பி, உன்னால் முடியும்' - என்று டாக்டர் எம். எஸ். உதயசுந்தரி உறுதியுடன் போல. 'இந்த மாதம் நான் திட்டமிட்டு, மாதக் கடைசி

நம் அக்கவை என்னுடையதாகப் பொருள். வர உதவத்தால், இவையனுக்குத் துட்டிய மானவ காய்த்து போனாலும் 'நிர்மாஸம்' என்று மதிப்பு வைத்திருப்பது போல என்று அர்த்தம். வெற்றியை பாக்குடன் கொடுக்கப்படுகிற ரவிக்மைத் துண்டை வாரும் தூக்கி எறிந்து விடுவதில்லை!

மனம் ஒன்றி வாரும் கைவன் மனைவி இடையே மஞ்சள் கவிது. மெட்டி போன்ற புறச் சின்னங்கள் எதற்கு?

உன்னமதான், தீங்கன் கொல்லும் கணவனும் மனைவியும் தாக்கு கவர்களுக்குள் அடைத்து விடப்பதானால் சரிதான். புறவயலில் வாரும் உடைமப்பட்டவர்களுக்குச் சில சின்னங்கள் தேவை. மாங்கல்யம் பூண்டு கொள்வதும் மெட்டி அணிந்து கொள்வதும் இரண்டு நோக்கங்களை வுடையவை. ஒன்று தன் கணவன் தன்னுடன், தன்னுடைய இருக்கிறான் என்பது, மற்றொன்று, தான் திருமணமானவன் என்பதை நிரூபித்து உணர்ந்துவது. மாங்கல்யமும் மெட்டியும் அணிந்த பெண்களைக் கண்டால் எத்த ஆடவரும் பெருமதிப்புடைய நோக்க வேண்டும். மெட்டியின் சந்தம் கேட்டால், திருமணம் ஆன பெண் வருகிறான் என்று ஆடவர் ஒதுங்கிக் கொள்வர். (அப்படி ஒரு பண்பாடு தமிழகத்தில் ஒரு காலத்தில் இருந்தது). அதனாலேயே பழைய காலத்தில் ஒரு பெண் திருமணம் ஆகும் வரை சிலம்பு அணிந்திருப்பாள். திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டால் சிலம்பைக் கழற்றி வைக்க ஒரு விழாவே

பெண்மனைத் தலிப்பேன், 'இந்த வாரம் முழு வதும் ஆயினாக்கு நேரம் நவராமல் போயேன்', என்று நமக்கு நாமே கொல்லிக் கொள்வதால் நிச்சயம் பலம் உண்டு.

உண்டு. அதற்குச் 'செயல்பு கற்றி விழா' என்று பெயர். செல்பின் ஒரே கேட்டால் ஆடவர் இன்னும் மரியாதை காட்டுவர்.

இங்கு ஒன்று சித்திப்போம். துறவிகளுக்குத் துவராடை ஏன்? அவர்கள் காலி ஆடையால் உடுத்த வேண்டுமா? அது அவர்களுக்காக அல்ல. காலி ஆடை உடுத்திய ஒருவரைக் கண்டால் 'இவர் ஒரு ஸ்திரீயத்துடன் வாழ்பவர். அதற்குத் தடையான சபலங்கள், சலவைகள் இவற்றை நாம் உண்டாக்கக் கூடாது' என்று தம்மை எச்சரிக்க. அதனால் ஸ்திரீய வாழ்க்கைக்குச் சில சின்னங்கள் தெலு.

மாங்கல்யம் போன்ற சின்னங்கள் 'பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் விலங்கு' என்று பழையதாலும் பகுத்தறிவு வாழ்க்கையும் கறுப்புச் சட்டை அணிந்து கொள்கிறார்கள். ஏன்?

கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் சொன்னால் செல்புமும், கந்தசங்கீதக் கவசம் சொன்னால் கந்தரீயமும் நிஜமாகவே வரும் என்பதிரீர்களா?

கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் சொன்னால் செல்பத்தை ஈட்டுவதற்கான மனவலிமை வரும். அது கொண்டு வினையை வலிமையுடன் செய்து செல்பத்தை ஈட்ட வேண்டியது நம் கடமை. கந்தசங்கீதக் கவசமும் மனவலிமையைப் பெறுவே. இந்தக் காரியம் நம்மால் ஆகாது என்ற சோர்வு உணர்வு தீங்கு. உற்சாகம் பெற ஊன்றுகோல் ஸ்தோத்திரங்கள். மனம் ஒன்றிப் பாராயணம் செய்தால்தான் இந்த உண்மை புரியும். துன்பம்

கள் வரத்தான் வரும். அவற்றைத் தாங்கும் மனநிலை நமக்குப் பெருகும்.

'மதம் மக்களுக்கு அபின்' என்று சிலர் சொல்விறார்களே?

அபின் சில மக்களுக்கு மதம். அவர்கள்தான் மதம் மக்களுக்கு அபின் என்னின்றனர்.

கயநயம் இன்றி வாழச் சொல்பதிரீகள். இப்படி வாழத்தான் என் கயகொரவத்தைப் பாரி மதிப்பதில்லை... கயகொரவம் எங்கே முடிவிறது? கயநயம் எங்கே ஆரம்பிக்கிறது?

கய கொரவத்தை விடாமலே கயநயத்தை விடலாமே. அடுத்தவருக்கு வரும் கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன் தேவைையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுவது கயநயம். நம்மால் அடுத்தவர் துன்பம், இழப்புக்கு ஆளாகக் கூடாது என்று எண்ணும் இடத்தில் கயநயம் முடிவிறது.

நான் ஒரு ஊர் நிகழ்ச்சிக்குப் போய், அங்கு ஒரு விடுதியில் தங்கியிருந்தேன். அமைப்பாளர்களில் ஒருவர் காி வந்து நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்துப் போவது வழக்கம். ஒருநாள் அவர் வீட்டில் உட்குறிலை சரிசிலிவை என்று வைத்தியம் பார்க்கக் காண வெளியூர் அனுப்ப வேண்டியதா கிற்று. செயலர் வேறு டாக்ஸிக்கு ஏற்பாடு செய்நார். நிகழ்ச்சி நடக்கும் இடம் நான் தங்கியிருக்கும் இடத்திலிருந்து அரை கிலோ மீட்டர். அதற்கு டாக்ஸிகாரர் கேட்ட வரடனை 120 ரூபாய். இது தேவைதானா? நான் ஆட்டோ கொண்டு வரச்

ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வாறு ஊக்கமளிக்கும் எண்ணங்களை மனத்தில் வரவழைத்துக் கொண்டு சித்திப்பதற்கென்றே சில நிமிடங்களைத் தன்யாக ஒதுக்கலாம். அதிகாலை நேரம் 'விறத்தது. உங்களுக்கு என்று அரை மணி நேரம் ஒதுக்கிக் கொள்ளுங்கள். முதுப் பத்து நிமிடங்கள் கறுகறுப்பாக எளிய உடற்பயிற்சிகள்; அடுத்த பத்து நிமிடங்கள் அமைதியாய் உட்கார்த்து அன்று செய்ய வேண்டிய பணிகளை வரிசைப்படுத்தி. 'எல்லாவற்றையும் என் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்திச் செய்யப் போகிறேன் என்று உங்களுக்கு தீங்குகளை சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். அவ்வாறு செய்வதாக, செய்ய முடித்து விட்டதாகக் கற்பனை செய்து உட்ப் பார்க்கலாம். இந்தப் பத்து நிமிடங்களின் இறுதியில் மனத்தைக் கற்பனைகளிலிருந்து மீட்டு. மென்ச மென்ச இயானத்தில் ஆழ்த்துங்கள். மூச்சை மெதுவாக, வா-க இ-மு-த-து- வெளி-வே-த-து-வ-கள். (பொன்னா வாயம் செய்யத் தெரிந்தால் செய்யலாம்.) உடல் முழுவதும் அமைதி பரவி விவாழ்கும். இதை அமைதியுடன் பணிகளைச் செய்து முடிக்க இறைவனை வேண்டிக் கொண்டு, தியானத்தை முடிக்கலாம்.

'இதுக்கெல்லாம் ஏது நேரம் - காலையில் நேரம் பண்ணுவேனா, பால் வாங்கி வந்ததற்கு குளிப்பேனா, பசங்களை ஸ்கூலில் 'டிராப்' பண்ணிட்டு வருவேனா, நடுவில் தண்ணீர் வாரி வந்தால் போய்த் தண்ணீர் பிடிப்பேனா...' என்று கேட்பவர்களுக்கு ஒரு பதில் இருக்கிறது:

கொண்டேன். செவ்வர் ஆட்டோவில் வருவது கௌரவமாக இருக்குமா? என்று தயங்கினார். 'அவசியப்பட்டால் ஊக்கின் சீக்காவிலும் வரத் தயார்' என்றேன். என்னால் அடுத்தவருக்கு 120 ரூபாய் செலவு சம்பந்த குற்றமல்லவா? இப்பே கவதவம் முடிவிதது. காரிய பொணாக்தான் கௌரவமா?

அதுபூதி - வினக்கவும்.

நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாலம் என்ற ஐந்து பூதம். பூதத்தையே உறைவிடமாகக் கொண்ட சக்தியாக இருப்பவன் இறைவன். பூதத்தை உறை விடமாகக் கொண்டவன் பூதி. அது என்றால் பக்கம். ஆகவே அது + பூதி என்றால் 'இறைவன் பக்கம்' என்பது. மண்ணுலகில் சரீரம் இருந்தா லும், மனம் எப்போதும் இறைவன் பக்கம் இருத் தும் நிலை அதுபூதி நிலை. கடமைகளை நூற்ற முடித்து விட்டு, பின்னர் எதன் மீதும் பற்று வைக் காத உள்ளம் உள்ளவர்க்கே இந்த நிலை வரும். எதன் மீதும் பற்று இல்லாததால் பேச்சும் ஒருங்கி லிடும். அதுபூதி என்றால் பேசாமல் இருப்பது. "ஆசை நிகளம் (சங்கிலி) துணாவின் பின் பேசா அதுபூதி பிறத்ததுயில்" என்பது அருண லிபாரி வாக்கு. அதுபூதி பேற்றவர்கள் போற்று தலையும், தூற்றுதலையும் சமமாகவே கருதுவர். புறவுலகக் கவலை அவர்களுையும் சேரும். எவ்விடாகும் நன்வினையில் வாழ வேண்டும் என்பதே அக் கவலை. அநதையும் இறைவன் பக்கமே இருந்து எண்ணுவார். நம் நாட்டில் எவ்

வனபோ அதுபூதிமாக்கன் உண்டு. என் அனுபவ எல்லைக்கு உட்பட்ட வரை ஒருவரைச் சுட்டிச் சொல்ல வேண்டுமானால் காலித்ரி பாமாச்சாரிய கவாமின்.

'எடம் இல்லை' என்பதால் பல் தேயப் பதைவோ குளிப்பதைவோ செவ்வாய் இருப் போமா? அபேத போல் அமைதிப்படுத்திக் கொள் வதையும் ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டு விட வேண்டும். முதல் ஒரு வாரம் வழக்கத்தை விட அரை மணி நேரம் முன்னதாக எழுந்து சற்றுத் தூக்கத்தை விவாகம் செய்து விட்டு இந்தப் பரிற் சினை மேற்கொள்ளுங்கள். வித்தியாசத்தை நீச்சலம் உணர்வீர்கள். 'டென்ஷன்! டென்ஷன்!' என்று மதுவையும் சிகரெட்டையும் நாடுவதை விட இந்தப் பழக்கம் எவ்வளவோ மேல்.

அபேத போல் மாலை வீடு திரும்பிவரும் வினக் கெற்றி வைத்து விட்டு வழிபடுங்கள். அமைதி தரும் இளைசைக் கேட்கலாம். அடிவது கயோகக் கள் வழிபாட்டுப் பாடல்கள் படிக்கலாம். இறுக்க மாண சூழ்நிலைகள் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட இது நீச்சலம் உதவும்.

புறநாள் நமக்கு ஏற்படுக டென்ஷன் போக, நாடெம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் டென்ஷன் ஏராளம். சற்று நுணுக்கி ஆராய்ந்தால் 'திட்டமிடு தல்', 'நேர நிர்வாகம்' என்ற இரு விஷயங்களில் நாம் போதுமான கவனம் செலுத்துவதில்லை என்பது புலப்படும். அம்மா கால்கறி நுங்கிவ படிபேய் குழந்தைக்குப் பாடத்தில் சந்தேகமிருந் தால் தீர்த்து வைக்கலாம். பேப்பர் படிக்க நேர மில்லை என்று அப்பா புலம்பாமல் ரேடியோவில் நியூஸ் கேட்டபடியே ஷோஷலாக முடிக்கலாம். திட்டமிட்டுச் செய்தால் நேரம் மிச்சமாகும்;

டென்ஷன் குறைவும்.

அபேத போல், செவ்வ வேண்டிய பணிகளை வேவ்வாய் குறித்து வைத்துக் கொண்டு, முடிக்க முடிக்க 'டிசு' அடித்து வந்தால் முக்கியமான விஷயங்களை மறந்து விடுவோமோ என்ற டென்ஷன் இருக்காது. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது சர்ச்சில் இரண்டு மூன்று மணி நேரம் மட்டுமே தூங்குவாராம். ஆனால் அந்தத் தூக்கம் கவலற்ற, நிச்சலமான, ஆழ்ந்த தீந்திரவாக இருக்கும் என்று அவர் சொல்லி யிருக்கிறார். நாம் செவ்வ வேண்டிய காரியங் களைவெல்லாம் பட்டியலிட்டுச் குறித்து வைத்துக் கொண்டதாக அவரால் நிம்மதியாகத் தூங்க முடிந்தது.

டென்ஷன் குறைவான வாழ்க்கை வேண்டு மென்றால் நமக்கு எது முக்கியம் என்பதை ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் மனப்பக்குவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வேலைக்குப் போதும் பொருள்களுக்கு விட்டு வேலைவையும் சமாளித்து அலுவலக் வேலைகளையும் சீராகச் செவ்வும் சவால் மிகப் பெரிது. குழந்தை முக்கி யமா ஆயினில் சீரமோஷன் முக்கியமா? போன்ற சளைக்கச் செய்யும்கேள்விகள் எழுந்துகொண்டி லிருக்கின்றன. ஒநேரம் ஒன்றைப் பெற விரும் பினால் அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒன்றைக் கொடுத்தே ஆக வேண்டும் என்று அடிப்படை விதியை மனத்தில் கொண்டால் விட்டுக் கொடுக் கும் தருணங்களிலும் வளைந்து கொடுக்கும்

ஒரு பெரிய மதவாதி போல வாரும் ஒருவருக்குக் கூடக் கொடுத்தேன். அவர் ஏமாற்றி விட்டார். அவரை வாரும் குறை கொள்வதில்லை. என்னைத்தான் முட்டான் என்வித்தான். மதவாதிகள் நேர்மையாக நடப்பதில்லையே?

தன்னை மதப்பற்று உள்ளவன் என்று கூட்டிக் கொள்கிறவர் எல்லோரும் நேர்மையானவர் என்று யார் சொன்னது? ஏமாற்றுகிறவர்கள் மதப் போர்வையில் மறைத்து கொள்வது பரவலாக ஒன்று. சீதைசங்கி வரை வந்த இராவணன் துறவி போடத்தில் வந்தான். ஏமாற்றுகிறவர்களில் மதவாதிகளும் இருக்கலாம்.

நாம் ஒருமுறை ஏமாற்றால் அது அனுபவம். இரண்டாம் முறையும் ஏமாற்றால் அது முட்டான் தனம்.

ஒரு நாள் 'துக்கன்' மன்னன் தன் மந்திரியை அழைத்து "நம் தேசத்தில் எவ்வளவு முட்டான்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து ஒரு பட்டியல் போட்டுக் கொண்டு வா!" என்றான்.

மந்திரி தயாரித்த பட்டியலில் முதல் பெயர் 'துக்கன்' என்று இருந்தது.

மெய்க்கனிவும் மனோநிடம் குன்றாமல் இருக்கும்.

"சமசரிமை போட்டும் பெண் களுக்கு பங்கில் என் தனி இருக்கை ஒதுக்க வேண்டும் என்று இன்னலுக்குப் பல ஆண்டுகள் காத்தாடுகிறார்களே! விட்டில் எம் பொறுப்பை இவர்கள் ஏற்பாடுகளை?" என்று பொருமுறிதான் பதிலாவதி.

"என் பிரேமோஷன் எனக்கு முக்கியம். என் கணவர் வேண்டாமானால் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு விட்டால் குற்றத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளட்டும்" என்று பிடிவாதமாக இருக்கிறார் ராஜிபாய்.

ஆண் களும் புரிந்து கொள்ளாமல் பெண் களும் விட்டுக் கொடுக்காமல் ஓர் இரண்டுகூட்டாகத் தன்முறையில் நாம் இருக்கிறோம். இதனால் நாம் குறிப்பத்தில் முக்கால்வாசி டென்ஷன், பேசிப் பரிமாறிக் கொள்வதால் கொஞ்சம் டென்ஷனைத் குறைத்துக் கொள்ளலாம். எதிராளியின் குறைகளை யட்டுமே நினைத்து நினைத்து மருதி, உபபீகாரபதிகில் ஆய்ந்து டென்ஷனை வளர்த்துக் கொள்வதற்குப் படுகாக இந்தக் கதைையைப் பற்றிக் கிதிபயன்படுக;

பேடல் காண்டி என்ற அமெரிக்க சித்தனை யானார் 34 நிமிசகய முகமேற்ற வகுப்பில் சேர்த்தார் ஒரு பெண். தமது கண வரைப் பற்றிய குறை கணையெய்வகாம் பற்றியவாண்டிடம் கொட்டினார். பற்றியவாண்டி "ஹி! என்! "சங்கன் கணவா இறந்து விட்டான் என்று சொல்கிறீர்?" அப்போதுதான் அந்தப் பெண்பால் உஷ்! 'கொழை'

மன்னனுக்குக் கடுங்கோபம். "மந்திரி! என்ன நினைத்து முட்டான் பட்டியலில் என் பெயரை முதலாகச் சேர்த்திருக்கிறீர்?" என்றான்.

மந்திரி. "ஆம்! அரசே! தீயகன் செய்த கார ஒருவனை நம்பி ஒட்டகம் காங்கப் பத்தாயிர பவுள்கள் தரவில்லையா? இவ்வளவு பெரு தொகையை ஒருவனை நம்பிக் கொடுக்கலாமா, என்றான்.

கடபிஸ் மன்னன். "சரி! நான் யாரிடம் பவு கொடுத்தேனோ அவன் ஒட்டகத்துடன் வந்து விட்டான்... என்ன பெயர்?" என்றான்.

மந்திரி அமைதியாக "உங்கன் பெயரைப் பட்டியலிலிருந்து எடுத்து விட்டு அவன் பெயரைச் சேர்த்து விடுவேன்" என்றான்.

பகலின் பாணலக் குடிக்கலாமென்றால், பானைத் திரைதான் என்ன?

தென்னை மரத்து இளநீரைக் குடிப்பதனால் தென்னை மட்டைதலையும் தின்னலாமே!

பகலின் மயிலிலிருந்து பானை எடுப்பத அந்தரு நாம் செய்யக் கூடாது. மயிலிலிருந்து பானைக் கறக்கா விட்டால் பகலுக்கு வலியும் தோயும் ஏற்படும். பகலின் துன்பத்தை தீர்க்க வதால் நமக்குப் பால் கிடைக்கிறது. கடவுளின் கருணையை இதனால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

முருகன் அமர்த்திருக்கும் மலரின் காலிக் பாக்பு இருப்பதென்?

முருகன் தெய்வம்! மலர் மலரின் (சூரபதி)

என்றது. கணவரின் தயவியல்புகள் குய்வோன் தாக நினைவுக்கு வந்தன.

இவ்வளவு அமர்ச்சலமான கற்பனை வேண்டாம்... உங்கள் கணவரோ மனைவியோ ஒரு மாதம் வெளியூர் போய் விட்டால்... இப்படி யோசித்தாலே எதிராளியின் நினைவை விரைப் படுத்திக் கிருப்பதெனலாம்.

பீல ஆண் களுக்கு - ஏன் சில பெண் களுக்குக் கூடத் தெரியாத விஷயம்: ஒய்வொரு மாரும் மாதவிடாய்க்கு முந்தைய சில தினங்களில் பெண்கள் அதிக செ.ன்ஷனுக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பது. Pre-menstrual tension (P.M.T.) என்று அழைக்கப்படும் இந்த நினைவு கடலில் உள்ள ஹார்மோன்களின் படுத்தலால் ஏற்படும் விளைவு. அவரவர் கடலில் உள்ள ஹார்மோன்களையின் தன்மையைப் பொறுத்து இந்த டென்ஷன், கோபம், சிடுசிடுப்பு என்ற எளிய வடிவங்களில் ஆரம்பித்து தவிர்வதிலா தற்கொலை என்ற விபரீதங்கள் வரை போகலாம்! இந்த சில தினங்களில் பெண்களின் செவ்விறன் குறைவடைகிறது என்று ஆராய்ச்சிவான்கள் கூறுகிறார்கள்.

மேலும் மாதவிடாய் நிற்பதற்கு முன்னும் பின்னும் சில வகுடங்கள்கு Pre-menopausal மறிதும் Post-menopausal tension ப த் ப டும் வாய்ப்பும் உள்ளது.

பெண்கள் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள முடியாமல் படிர் இத்து அமைகதகனை ஆண் களும் மற்ற பெண் களும் புரிந்து கொண்டு அனுசானையாக இருத்து கூதலாம்.

மூல் காலத்தில் மாமியார்தான் மருமகனுக்குத் தலைவாரிப் பின்ன வேண்டும் என்று ஒரு வழக்கம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. புதிய சூழலில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஓர் இளம் பெண்ணின் மன இறுக்கத்தைத் தளர்த்த உதவும் என்று கருதியே இந்த வழக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். சூழ்நிலையை மடியில் போட்டுக்

கொண்டு தலையை வருடினால் அதன் கண்கள் தானாகச் சொக்கிப் போகும். அதைப் போல் தான் மாமியார் தலையைக் கொதுவதிலும் வருடுவதிலும் மருமகனுக்கு இதம் பிறக்கும். இரு பெண் களுக்குமிடையே இடைவெளி குன்றி, நெருக்கம் வளரும் என்பதற்காகத் தலை பின்னும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

மனே மலில், அவன் முருகனாக ஆட்கொள்ளப் பட்டதால் அவனை ஆட்கொள்ளப்பெறும் எவ்வா ளிலாவ்மாக்களுக்கும் பிரதிதிதி) அந்த மலிலில் நீழ் இருக்கும் நாகமே நம்மை மீண்டும் உலகில் உருத்தைச் செலுத்த வைக்கும் பத்தம்.

உறவு, நம்மை இறைவன் மெய்லே தூக்குகிறான். பத்தங்கல் நம்மைக் கீழே இறக்குகின்றன நாகப் பாம்பு உலக பத்தத்திற்குச் சின்னம். அதனா லேயே அருணகிரியார் "நாகபத்த மயூரா நமோ தம்" என்று பாடினார்.

நம்முடைய இன்றைய வாழ்க்கையில் இதைப் போன்ற இதமான ஸ்பரிசங்கள் அடியோடு இல்லாமலே போய் விட்டன. மாமியாரும் மருமகளும் ஒரே வீட்டில் பத்து வருடங்கள் வாழ்ந்தாலும் தொட்டுக் கொள்வதில்லை. கணவன் - மனைவியிடையே கூட காழுறுதல் அல்லாத ஸ்பரிசம் என்பது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. கூச்சம் காரணமாகவோ வாழ்க்கை இயந்திரமய மாகி விட்டதன் பயனாகவோ நாம் தவிர்ந்து வரும் இப் 'பழக்கத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொள்வது பயன் தரும்.

கணவன் ஆய்ந்து ஒய்ந்து வீடு நிரும்பும்போது மனைவி அவன் தோள்களை அழுத்தப் பிடித்து விருவதும் மனைவி காலைப் பொழுதியில் டென்ஷனில் சிக்குண்டிருக்கும் நேரத்தில் கணவன் அவள் கைகளைப் பற்றித் தோழமையுடன் அமைதிப்படுத்துவதும் பலவினமடைந்த உடலுக்கும் மனத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும்.

மீராவின் மாமியாருக்குச் சிறுநீர்க் கோளாறு ஏற்பட்டு, சிசிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். இவரிடமிருந்து நமக்கும் குழந்தைகளுக்கும் நோய் மதாற்றி வீடுமோ என்று சதா டென்ஷன் மீராவுக்கு. மாமியார் உட்காரும் இடத்தை யெல்லாம் டெட்டால் போட்டுத் துடைப்பதும்; ஒவ்வொரு முறை துடைத்த பிறதும் தாளும் குளித்து உடை மாற்றிக் கொள்வதுமாக ஒரு வெறி போய் ஆதி விட்டது அவருக்கு. மகன் ஒரு நாளை கதப் பத்து தடவை குளிப்பதைப் பார்த்து அதிர்ந்து போன பெற்றோர்கள் அவனை மன அமைதி திசிச் சைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். பெற்றோர்கள்

கவலைப்பட்டதுதான் மிச்சம். மீராவுக்குத் தமது செவ்வக அத்து மீறிவது என்ற பிரக்ஞையே இல்லை - நாம் செய்வது சரிதான், நியாயம்தான் என்று தீர்மானமாக நம்பிய அவரைப் பலவிதமாகக் கேள்விகள் கேட்டு மாற்ற முயன்ற நிபுணர்களுக்கும் தோல்விதான்! "ஒவ்வொரு முறை குளிப்பதற்கும் நான் எடுத்துக் கொள்ளும் காவ அளவைக் குறைக்க வழி சொல்லுங்கள் போதும்" என்றார் மீரா!

மீராவின் கோளாறு அபூர்வமானது. ஆனால் அவர் கவத உணர்ந்தும் நியதி எல்லோருக்கும் பொது: டென்ஷனால் பாதிக்கப்பட்டவர் தமது பாதிப்பை உணர்ந்து, மாறி, அமைதி அடைய மனப்பூர்வமாய் விரும்பினால் அன்றி அவருக்கு யாரும் உதவ முடியாது!

இந்தத் தொகுப்புக்குத் தகவல்கள் கொடுத்து உதவியர்கள்:

டாக்டர். ஆர். பார்த்தசாரதி.
டாக்டர். எச். வி. ஆர். அய்யங்கார்
மற்றும் திருமதி வினதா அய்யங்கார்.
(Stress control மற்றும் relaxation therapy நிபுணர்கள்)

தொகுப்பு: சிஷ்யா

* கட்டுரைகள் தரப்பட்டுள்ள கம்பவக்கலில் குறியிடப்பட்டுள்ள பெயர்கள் கற்பனை.

வளம்
பல
தருக!!

பதிவு அலுவலகம்: 252, மேட்டுப்பாளையம் ரோடு,
கோயமுத்தூர்-641 043.

போன்: 42224 தந்தி: "நாடுநாத்" தொலைபேசி: 0855-359

5. **संक्षेपः**

பெயர்களுள்: பேரன்: 227365, பம்பாயன்: பேரன்: 343802, சேரையுத்தரன்: 432, டாக்டர்.
தஞ்சையன்: பேரன், புது பேரன்: பேரன்: 378347, 3753331, மதுரைப்பேரன்: பேரன்: 369425,
சேரேன்: பேரன்: 77065, 73681, காளத்திப்பேரன்: O.K. கி. பி. பி. பி. 70, சேரன்: பேரன்: 369425,
காளத்திப்பேரன்: பேரன்: 36928, மதுரை: பேரன்: 36450, சேரன்: அய்யன்: தக: பேரன்: 330403,
புதுப்பேரன்: பேரன், பேரன்: 37388, 36808, அய்யன்: சேரன், பேரன்: 865228, 863228, 863436,
ந. தக: பேரன்: 440248, பாய்: பேரன்: 25807, சேரன்: பேரன்: 86880, 86896,
சேரன்: பேரன்: 86880, 86896, சேரன்: 220, திருநெல்வேலி: பேரன்: 25146, 26307, திருநெல்: பேரன்: 40222,
சேரன்: பேரன்: 23771.

